

Erich Brüning

Cudzí AGENT

Slobodomurárstvo,
Vatikán
a Evanjelikáli

Erich Brüning

Cudzí agent

Venujem s láskou
mojim dcéram
a národu mojej milovanej manželky

Copyright a adresa nemeckého vydavateľa:

*Verlag für Reformatorische Erneuerung.
Kaiserstr. 78, D-42329 Wuppertal*

Redakcia a sadzba Lothar Gassmann

1. vydanie 2004

ISBN nemeckého vydania 3-87857-326-X

Printed in Germany

Erich Brüning

CUDZÍ AGENT

Slobodomurárstvo,
Vatikán
a Evanjelikáli

**Verlag für reformatorische Erneuerung
Wuppertal 2006**

Obsah

ČASŤ A

Úvod

I. Existuje Luciferov plán?

II. Zjavenie sa cudzieho agenta

- 1.) Luciferove inštrukcie
- 2.) „Veľký plán anonymov“
- 3.) Malý exkurz
- 4.) Dva symboly *cudzieho agenta*
  - a) Päťcípa hviezda
  - b) Pyramída

III. Cudzí agent a pápeži

- 1.) Pápež *Ján XXIII.* a slobodomurárstvo
- 2.) Mierová encyklika *Jána XXIII.*
- 3.) Aj pápež *Pavol VI.* bol slobodomurársky pápež
- 4.) *Pavol VI.* a *Integrálny humanizmus*
- 5.) Pápež *Pavol VI.* pred valným zhromaždením OSN
- 6.) Päťcípa hviezda na ruke *Pavla VI.*
- 7.) Pápež *Ján Pavol II.* a jeho *Nová teológia*
- 8.) *Ján Pavol II.* a II. vatikánsky koncil
- 9.) *Assisi* - „dar z milosti Sv. Ducha“?

IV. Cudzí agent vo Vatikáne

- 1.) Vatikán interne
- 2.) Stopy *cudzieho agenta* v koncilových spisoch
- 3.) Nový postoj cirkvi naproti svetu
- 4.) Koncil a náboženská sloboda

ČASŤ B

V. *Cudzí agent a Evanjelická aliancia*

- 1.) Zakladajúca konferencia
- 2.) Zmenené poslanie aliancie
- 3.) Evanjelická aliancia a ekuména
- 4.) Evanjelická aliancia – quo vadis?

VI. *Cudzí agent a evanjelikáli*

- 1.) J.M. Templeton
- 2.) Norman Vincent Peale
- 3.) Robert Schuller
- 4.) Bill Hybels
- 5.) Billy Graham
- 6.) Bill Bright
- 7.) Nemeckí evanjelikáli na ceste do Ríma

VII. *Cudzí agent v misijnom programe*

- 1.) Cudzí oheň na oltári
- 2.) Tanec okolo zlatého tel'at'a
- 3.) Akcia „ProChrist“
- 4.) Akcia „Jesus House“
- 5.) Akcia „Spring 98“
- 6.) Christival-Kongress 2002 Kassel
- 7.) Kresťanstvo ako zábavné a zážitkové náboženstvo

VIII. *Rozlúčka s kresťanstvom*

- 1.) Intelektuáli rozmyšľajú o odstránení náboženstva
- 2.) Červeno-zelení politici chcú odstrániť pojem Boha
- 3.) Južná Afrika – Boh vynechaný z ústavy
  1. Európska Charta základných práv bez odvolania sa na Boha
- 4.) Moderná Európa má dostať „Novú dušu“
- 5.) Nemecko už nie je kresťanská krajina
- 6.) Šokujúce sexuálne praktiky v cirkvi

ČASŤ C

- IX. Cudzí agent a Nový svetový poriadok***
- X. Čo môžu a čo by mali urobiť veriaci?**
- XI. Zoznam literatúry**

Pozn. prekl. k pojmu „Slobodomurárstvo“ (Zdroj: Internet)

Slobodomurárstvo vzniklo zo stredovekých remeselníckych cechov, lóží murárov a sochárov. V tomto čase sa najmä stavitelia chrámov – vysokokvalifikovaní odborníci – tešili veľkej úcte. Volali ich slobodní murári (slobodomurári), lebo sa mohli voľne pohybovať, feudáli ani radní páni im nekladli nijaké obmedzenia. Stretávali sa a tajomstvá svojho remesla si chránili v spomínaných lóžach. Mali vlastné etické normy a poznávacie znamenia, aby sa tak ochránili pred nepovolnými. Počas stáročí, si postupne vytvorili vlastné náboženstvo a neskôr celé hnutie nadobudlo viac charakter duchovného hnutia. Súčasné slobodomurárstvo je produktom mnohých zmien celého hnutia. Jej členovia nadobudli úžasné bohatstvo a hnutie v rôznych miestnych kluboch združuje zbohatlíkov, finančníkov až organizovaných v tajných spolkoch. Slobodomurári počas stáročí si osvojilo rôzne prvky kresťanstva, židovstva ale aj okultných rituálov, akési opičenie sa po Božích zásadách a pravdách. Praktický život klubov na nižších stupňoch na prvý pohľad je často na pomýlenie podobné zborovému životu. V USA a inde na západe doslova po bohoslužbách zborov mávajú ešte miestne kluby slobodomurárske stretnutia.

Slobodomurárstvo teda možno charakterizovať ako organizáciu alebo svetské náboženstvo. Odvoláva sa na náboženskú doktrínu nazývanú kabala. Hovorí sa v nej, že miesto Boha zaujme človek. Taký človek je považovaný za nového Mesiáša, teda za niekoho, kto prevezme politickú, hospodársku, duchovnú a morálnu moc nad ľuďmi. Slobodomurári kedysi popierali, že by chceli vládnuť nad ľudskými dušami. Pred niekoľkými rokmi sa však k tomu začali priznávať. Slobodomurárstvo možno chápať ako ohrozenie nielen pre Cirkev, ale i pre iné sféry, akými sú demokracia a sloboda človeka. Zo všetkých cieľov a prejavov vyplýva, že je to učenie a hnutie v duch antikrista, ak nie priamo zosobnenie antikrista.

Úvod

„Zasiahla nepriateľská moc, *cudzí agent*, záhadná bytosť, *diabol!*“ to boli slová pápeža Pavla VI. na konci jeho pontifikátu.¹ „*Cudzí agent*“ sa stáva integračnou postavou, personifikáciou slobodomurár-stva. Zmyslom a účelom knihy je poukázať na začiatok, cestu tejto bytosti a ukázať jej ducha, ktorý v postulátoch a maximách *tolerancia, pluralizmus, relativizmus a pragmatizmus* prenikol až do evanjelikálneho tábora. Ako ešte ukážeme, je sotva pochopiteľné, že slobodomurárske princípy a slobodomurársky slovník sú v spisoch II. vatikánskeho koncilu interpretované ako kresťanský svetonázor. Platí to najmä o mierovej encyklike „*Pacem in terris*“ pápeža Jána XXIII., ale tiež o neskoršej koncilovej konštitúcii „*Gaudium et spes*“, ktorú vyhotovili konciloví otcovia a podpísal pápež Pavol VI. Mnohým kresťanom chýba biblicko-prorocké chápanie i aktuálne informácie o zákulisí, ako aj príslušná odborná literatúra. Táto kniha má pomôcť spoznať pôsobenie „*cudzieho agenta*“ a jeho konečný cieľ: *zničenie kresťanstva a založenie antikresťanskej svetovej ríše*. Impulz chytiť sa tejto výbušnej témy so všetkými jej zložkami, dali výstražné slová Boha prorokovi Ezechielovi. **Ezechiel 3,17:**

„Človeče, urobil som ťa strážcom domu Izraela. Keď počuješ slovo z mojich úst, varuj ho v mojom mene.“

Predloženú dokumentáciu je potrebné chápať ako naliehavé a aktuálne napomenutie celého kresťanského tábora. Najmä osoby v zodpovednom postavení v rámci zborov veriacich v Pána Ježiša Krista by mali dbať na zdravé biblické učenie, aby stredobodom zvestovania bol Ukrižovaný a Vzkriesený Kristus (kríž), a aby sa zabránilo prenikaniu *cudzieho agenta* do bohoslužieb a zvestovania (2. Tim.4,3.4).

I. Existuje Luciferov plán?

O existencii *Luciferovho plánu* sa veľa premýšľalo a písalo. Existuje celkom reálny „plán“, ktorý je zameraný na jediný cieľ - zriadiť humanistický svetový poriadok, v ktorom stredobodom svetonázoru nie je Boh, ale človek.

Tento *Luciferov plán* oznámil Boh cez proroka Izaiáša. Znie: „*Povedal si si v srdci: ‚Vystúpim do nebies, hore nad Božie hviezdy vyvýšim svoj trón a posadím sa na vrchu zhromaždenia, na najkrajnejšom severe. Vystúpim na výšiny oblakov, podobný budem Najvyššiemu‘*“ (... *‚Chcem vystúpiť‘*..., ‘ = nem. text, pozn. prekl.) (Iz. 14,13.14)

Satan potrebuje k uskutočneniu svojho plánu uctievačov a služobníkov. Zviedol prvý ľudský pár k vzbure voči Bohu a zmenil takýmto spôsobom ľudstvo na bezbožné, nad ktorým mohol vládnuť. Jeho prvý pokus sa nevydaril. Celé ľudstvo žijúce pred potopou priviedol – až na osem ľudí – do skazy (1. Petr. 3,20).

Bezprostredne po potope vznikol druhý svet, ktorý sa takisto dostal pod nadvládu Satana. Tak ako v záhrade Eden si ľudia mysleli, opäť v duchu rebelantskej namyslenosti, že môžu žiť a konať bezbožne. Heslo bolo opäť satansky inšpirované: „*Potom si povedali: Podme, vystavme si mesto a vežu, ktorej vrch by siahahal po nebesá ...*“ „*A tak si urobíme meno ...*“, („...*chceme si vystavať..*“, „...*chceme si urobiť meno..*“ = nem. text, pozn. prekl.), (1. Mojžišova 11,4).

„*My chceme!*“ - Toto je satansky inšpirovaný postoj a základná téza ľudstva od potopy až dodnes. „*My chceme!*“ *založiť svetový štát, Nový svetový poriadok. ‚My chceme!‘ demokraticky riešiť všetky hospodárske a sociálne problémy. ‚My chceme!‘ vybudovať univerzálne náboženstvo a dosiahnuť tak posledný zmysel bytia – byť samotným Bohom.*

To je duch Lucifera: „*Podobný budem Najvyššiemu!*“ (Iz. 14,13) A Satan nahovára, ako v Edene, ľudom až dodnes: „*Budete ako Boh, podarí sa vám to!*“

Táto luciferská inšpirácia sa odráža v pyramíde Iluminátov na americkej jednodolárovej bankovke: **ANNUIT COEPTIS** – „*Vaše podujatie je korunované úspechom.*“

1 Mary B. Martinez, Podmínovanie Katolíckej cirkvi, s. 128.

Úspech ale daruje Lucifer len tým, ktorí ho uznávajú ako Boha.

Kde sa nachádza to spoločenstvo, organizácia alebo inštitúcia, ktorá uznáva Lucifera oficiálne ako Boha, a ktorý ju splnomocnil presadiť svoje globálne plány? To je jedna zo základných otázok tejto knihy.

Odpoveď sa nachádza v „*Inštrukciách*“ amerického ilumináta a vysokostupňového slobodomurára A. Pikeho, ktoré 4. júla 1889 oznámil 23 najvyšším svetovým radám Iluminátov – jasné priznanie sa k Luciferovi. Znie:

„*Ľudom musíme povedať nasledovné: ,Uctievame Boha, ale nášho Boha vzývame bez povier.‘ Vám, suverénnym, veľkým generálnym inštruktorom, hovoríme, čo máte zopakovať bratom 32., 31. a 30. stupňov: Náboženstvo slobodomurárov by malo byť zachované nami všetkými, ktorí sme zasvätencami najvyšších stupňov, v čistote Luciferovej doktríny. Ved' ak by nebol Lucifer Bohom, ohováral by ho potom Adonaj (židovský Boh), ktorého činy sú dôkazmi jeho krutosti, ľstivosti, nenávisťi voči ľudom, jeho barbarstva a odmietnutia vied, a jeho kňazi?‘*“

„*Áno Lucifer je Boh; nanešťastie Adonaj je tiež Boh. Pretože podľa večného zákona nie je svetlo bez tieňa, krása bez škaredosti, biele bez čierneho. Absolútne môže existovať iba v podobe dvoch božstiev: tma slúži svetlu ako pozadie, socha potrebuje podstavec, lokomotíva brzdu. ... Satanova doktrína je kacírstvo. Pravé a čisté filozofické náboženstvo je viera v Lucifera, rovnocenného Adonajovi. Ale Lucifer, Boh svetla a dobra, bojuje za ľudskosť proti Adonajovi, Bohu tmy a zla.*“¹
(hrubotlač E. B.)

---

¹Lady Queenborough, Occult Theocracy by Cordon Pr.- New York

Taká je doktrína „*Starého a Prijatého Škótskeho Rítu*“, ktorú akceptujú všetky stupne „červených lôží“. Vysokostupňové slobodomurárstvo, v tejto knihe označované prostredníctvom symbolickej a identifikačnej figúry neustále ako *cudzí agent*, vyznáva celkom jasne Lucifera ako Boha.

Pavol o ňom píše v 2. Kor. 4,4; 11,15: „*Knieža tohto sveta je Satan*,“ ktorý sa predstavuje ako „*anjel svetla*,“ zatiaľ čo sa jeho „*služobníci*“ maskujú za „*služobníkov spravodlivosti*“.

K tým, ktorí pozdvihli svoj hlas bez strachu a varovali pred plánmi Satana, patril nebohý Dr. Rudolf Graber, bývalý regenburgský biskup. V svojej knihe „*ATHANASIUS und die Kirche in unserer Zeit*“ („*ATANÁZIUS a cirkev našej doby*“) píše:

„*Existuje naozaj Luciferov plán, ktorý naznačil pápež Leo XIII., keď hovorí: ‚V takom bláznivom a pochmúrnom úsilí sa do určitej miery zjavuje nezničiteľná nenávisť a akt pomsty Satana voči Ježišovi Kristovi. ...Tento plán musíme sledovať.‘*“²

Dr. Graber poukázal v tejto súvislosti na sotva známu knihu „*Der stille Krieg gegen Thron und Altar*“ („*Tichá vojna proti trónu a oltáru*“). G. M. Pachtler SJ v nej cituje originálne texty „*Veľkej Lóže*“ (akčná lóža Iluminátov), ktoré sa nachádzajú vo vatikánskom archíve. Tieto „*inštrukcie*“ obsahujú tajomstvo a plány *cudzieho agenta*. K tomu patrí aj *pokyn* spomenutý na inom mieste:

„*Rozhodte svoje siete ako Simon Barjona - v sakristiách, seminároch a konventoch, nie v morských hĺbinách... ulovíte dokonca priateľov pri nohách apoštolskej stolice.*“³

Do akej miery bol úspešný tento záťah, sa ukázalo, medzi iným, v pokoncilových novinových článkoch, ktoré hovorili o členských zoznamoch lôží. Spomína sa v nich takmer 2000 osobností. V spojení so škandalom lóže P2 v Taliansku stáli na obiehajúcich zoznamoch dokonca najvyšší cirkevní hodnostári, kardináli, arcibiskupi a biskupi. Nasleduje príklad zoznamu s menami známych vatikánskych osobností:

*Franco Biffi, rektor pápežskej Lateránskej univerzity

N. Y.- ISBN 0-8490-075-8, s. 220 a 221.

²Biskup Dr. R. Graber, ATANÁZIUS a cirkev našej doby, s. 24.

³Cit. podľa Pachtlera 1876, s. 94.

- *Alberto Bovone, sekretár Kongregácie pre náuku viery
- *Giovanni Caprile (SJ) dlhoročný riaditeľ oficiálnych vatikánskych jezuitských novín „Civiltà Catholica“
- *Agostino Casaroli, dlhoročný minister zahraničných vecí Vatikánu a kardinál štátny sekretár
- *Alessandro Gottardi, tridentský arcibiskup
- *Virgilio Levi, dlhoročný zástupca riaditeľa oficiálneho vatikánskeho denníka „L Osservatore Romano“
- *Pasqual Macchi, sekretár Pavla VI.
- *Paolo Marcinkus, prezident Vatikánskej banky
- *Virgillio Noe, pápežský ceremoniálny majster a vedúci Kongregácie pre bohoslužbu
- *Ugo Poletti, kardinál a generálny vikár rímskej diecézy
- *Roberto Ducci, dlhoročný generálny riaditeľ Rádia Vatikán
- *Kardinál Jena Willst, predchodca Casaroliho v štátnom sekretariáte. ⁴

Potom, čo pápežom *Jánom XXIII.* zomrel „vysnívany pápež“ *cudzieho agenta*, viedol Vatikán *Pavol VI.* Potom, na jeden mesiac, pápež *Ján Pavol I.*, ktorý zomrel tajomným spôsobom. Potom nasledoval pontifikát *Jána Pavla II.* A. D. Yallop o ňom píše vo svojom známom bestselleri „*V mene Boha?*“ nasledujúcu podivuhodnú vetu:

„*Voľba Wojtyły pripravila cestu pre priamy návrat k názorom Pavla VI. Vezmime si napríklad prenikanie slobodomurárstva do Vatikánu. Terajší pápež nielen pripustil, že Vatikán medzi svojimi múrmi oficiálne znáša celý rad slobodomurárov z radu rôznych lóží. Svoje požehnanie dal aj na to, aby si cirkev obstarala domácu lôžku svojského druhu. Jej meno je Opus Dei – Dielo Božie.*“ ⁵

Bol to práve pápež *Ján Pavol II.*, ktorý pokračoval v slobodomurárskej línii *Pavla VI.*, ktorý, ako je známe, na konci svojho pontifikátu zvolal: „... *do Božieho chrámu vnikol cudzí agent, cudzia bytosť, diabol.*“ ⁶ (viď hore)

---

⁴J. Rothkranz, Die kommende „Diktatur der Humanität“ (Nadchádzajúca „diktatúra humanity“), zv. 3, s. 104.

⁵David A. Yallop, *V mene Boha?*, s. 365.

⁶M. B. Martinez, Podmínovanie Katolíckej cirkvi, s. 128.

Aký veľký bol vplyv **tohto agenta** najmä vo Vatikáne, sa ukazuje v koncilovej konštitúcii *Gaudium et spes*, ako aj v pokoncilovom vývine v rámci cirkvi.

II. Zjavenie sa cudzieho agenta

1) Luciferove inštrukcie

Vo vatikánskych archívoch sa nachádzajú plány lóží z roku 1818 pod názvom „*Postupné inštrukcie*“, resp. „*Zákonník a príručka nadriadených* vo vysokom slobodomurárstve.“ Originálny text sa nachádza v „*Civiltà Cattolica*“ - hlavnom orgáne rímskej kúrie (4.sett. 1875, quad.605, p.598 e segg.). Tieto *inštrukcie* sú skutočnými luciferskými pokynmi najvyššieho grémia vtedajších iluminačných akčných lóží v Taliansku. *G. M. Pachtler SJ* sa týmito dokumentmi zaoberá v 5. kapitole svojej knihy „*Tichá vojna proti trónu a oltáru*“. Aj anglický žurnalista *Douglas Reed* rešeršoval vo svojej knihe „*Veľký plán anonymov*“ o plánoch a akciách vysokostupňových lóží. *Pachtler* začína odkazom na dokumenty:

„*Pokiaľ ide o budúce konkláve, predkladáme nasledovne jeden z najdôležitejších dokumentov, o posledných plánoch vysokostupňových lóží, ktorý sa na zlosť tajných spolkov dostal do rúk klerikov a nemohol byť získaný naspäť ani za vysoké sumy.*“⁷

„*Postupné inštrukcie*“ začínajú nasledovne:

„*Potom, čo sme sa zoskupili ako akčné teleso a priniesli sme nový poriadok do lóží, či už sú centru blízke alebo vzdialené, vystupuje do popredia opäť myšlienka, ktorou sa zaoberali všetci - usilujúci sa o všeobecné obrodenie. Touto myšlienkou je oslobodenie Talianska, z ktorého raz musí vzísť oslobodenie celého sveta, bratská republika a zjednotenie ľudstva...*“⁸

---

⁷G. M. Pachtler, *Tichá vojna proti trónu a oltáru*, s. 83.

⁸Tamže, s. 84.

...Náš konečný cieľ je cieľom Voltaira a Francúzskej revolúcie: t. j. úplné zničenie katolicizmu, a aj samotnej kresťanskej idey...⁹

... „Pomoc je už dávno nájdená. Pápež, nech je ním ktokoľvek, nepríde nikdy k tajným spolkom, preto prvý krok k pápežovi a cirkvi musia urobiť tajné spolky, so zámerom chytiť oboch do pasce. Dielo, do ktorého sa púšťame, nie je prácou jedného dňa, mesiaca alebo roka. Môže trvať veľa rokov, možno storočie... Nezamyšľame získať pápeža pre našu vec, urobiť z neho neofytu našich zásad alebo apoštola našich ideí. Bol by to smiešny sen... O čo nám ide a na čo musíme čakať, ako Židia na svojho Mesiáša, je pápež podľa našich potrieb...“¹⁰

„Aby sme mohli mať pápeža podľa našich predstáv, musíme predovšetkým vychovať pre tohto budúceho pápeža pokolenie, ktoré bude hodné nami želaného pluku...“¹¹

„Keď raz bude v kolégiách, gymnáziách, univerzitách a seminároch pevne založená vaša dobrá povest', keď raz získate dôveru profesorov a mládencov, postarajte sa o to, aby zvlášť kandidáti duchovného stavu vyhľadávali styk s vami...“¹²

„Po viacerých rokoch bude tento mladý klérus vplyvom okolností zastávať všetky úrady. Bude vládnuť, spravovať, súdiť, tvoriť Radu suveréna - (pápeža) a bude povoláný voliť budúceho pápeža. ... Hľadajte pápeža, akého sme vykreslili...“¹³

„Postarajte sa o to, aby duchovenstvo kráčalo pod vašou vlajkou a napriek tomu si myslelo, že kráča pod vlajkou svätých kľúčov.“¹⁴

„Rozhod'te svoje siete ako Simon Barjona - v sakristiách, seminároch a konventoch, nie v morských hĺbinách. A keď sa v ničom neprenáhľite, sľubujeme vám výborný zát'ah, akým bol aj ten sv. Petra. Rybár bol rybárom ľudí a vy ulovíte

---

⁹G. M. Pachtler, Tichá vojna proti trónu a oltáru, s. 85.

¹⁰Tamže, s. 87.

¹¹Tamže, s. 91.

¹²Tamže, s. 92.

¹³Tamže, s. 94.

¹⁴Tamže, s. 94.

priateľov dokonca pri nohách apoštolskej stolice. Potom budete mať v sieti revolúciu v Tiare a kabát s krížom a veľkou pápežskou vlajkou; revolúciu, ktorá bude potrebovať len malú pomoc k tomu, aby zapálila oheň vo všetkých štyroch častiach sveta...“¹⁵

*„Sen tajných spoločností (slobodomurársky pápež) sa naproti tomu splní z celkom jednoduchého dôvodu, pretože je založený na vášňach ľudí... Kujme svoje zbrane v tichu lóží, zmobilizujme svoje sily, rozožme všetky vášne, tie najhoršie aj tie najlepšie: a všetko nás oprávňuje k očakávaniu, že tento plán sa raz, prevýšiac aj našu nádej, vydarí.“*¹⁶

Pachtler uzatvára: „Týmto sa končia *Inštrukcie Veľkej Lóže*, ktoré boli určené len pre niekoľko hláv tajného spolku, ale našťastie sa dostali do rúk klerikov.“¹⁷

V 7. kapitole *„Tichej vojny proti trónu a oltáru“* sa cituje dokument lipských *„Freimaurer-Zeitung“* („Slobodomurárske noviny“) č. 25 z 21. júna 1873. Hovorí sa v ňom:

*„Lóža ‚Frederigo Campanella‘ v Modice predložila 16. marca 1873 Veľkému Orientu Talianska program, v ktorom navrhuje slobodomurárskym veľmociam z celého sveta zvolanie všeobecného kongresu slobodomurárov s cieľom založiť všeobecnú slobodomurársku svetovú ríšu. Pre celý svet sa má ustanoviť slobodomurárska vláda, pre súčasnosť sa má prijať jediný rítus. Má byť len jediná, neviditeľná hlava, ktorej sídlo a sídlo Všeobecného Veľkého Orientu sa bude každé tri roky meniť medzi všetkými hlavnými mestami sveta.“*¹⁸

Tie isté konečné predstavy, vrátane slovníka *Nový svetový poriadok* alebo *svetová vláda* a pod., sa nachádzajú tak v encyklike pápeža Jána XXIII., ako aj v koncilovom spise *Gaudium et spes*, podpísanej Pavlom VI.

---

¹⁵Tamže, s. 94.

¹⁶Tamže, s. 95.

¹⁷Tamže, s. 95.

¹⁸Tichá vojna proti trónu a oltáru, s. 181.

2.) „Veľký plán anonymov“

Čo mal na mysli anglický žurnalista a spisovateľ *Douglas Reed* (v rokoch 1928 až 1935 korešpondent „*Times*“ v Berlíne, v rokoch 1935 až 1938 hlavný korešpondent pre strednú Európu so sídlom vo Viedni) vyššie spomenutým titulom? Aj on chápal tzv. *anonymov* ako tajných zákerníkov za kulisami veľkého svetového divadla. Na základe svojho pozorovania politických procesov v čase po 1. svetovej vojne mohol už okolo roku 1933 stanoviť určité prognózy pre 2. svetovú vojnu. V roku 1948 uverejnil v Londýne knihu, v ktorej odhalil ako nikto iný, tajné mocnosti. Kniha nesmela byť spočiatku v Nemecku vydaná. Až v roku 1952 vyšla v nemeckom preklade vo vydavateľstve Thomas-Verlag, Zürich, pod názvom „*Der große Plan der Anonymen*“ („Veľký plán anonymov“).¹⁹ V úvode, na s. 9, *D. Reed* píše: „*Skôr než vypukla vojna, som cítil, začal som to tak jasne vidieť, že v pozadí sa zoskupovali iné veľké mocnosti so ctižiadostivými motívmi.*“

Bola to bezpochyby narážka na *cudzieho agenta*. Je pozoruhodné, ako *D. Reed* odhadol vtedajší požiar Ríšskeho snemu a aké dôsledky z toho vyvodil. Na s. 16 a 17 píše:

„*Požiar Ríšskeho snemu (Berlín) bol v podstate atómovou bombou, ktorá vydala kresťanskú kultúru, Európu a západný svet napospas tmavej budúcnosti. Ak bude zánik skutočne spečatený a štáty, v ktorých raz znak kríža vytvoril nádherné svetlo poznania, sa premenia v ríše tmavého otroctva, potom sa tento zničujúci proces začal v noci 27. februára 1933... Všetky tieto kroky smerovali k podpore veľkého plánu, premeniť západ na otrocké územie.*“

Ak sa opýtame na súčasný stav „*európskeho kresťanstva*“, „*Kresťanského západu*“, na vieru v Boha, potom bola *Reedova* perspektíva správna. Meno Boha sa vypustilo tak z Charty EÚ, ako aj z Maastrichtskej zmluvy. *D. Reed* ďalej píše:

„*Keď sa pozriem späť na zadymené tridsiate roky a teraz okolo seba na začmudené štyridsiate roky, potom je na nich*

---

¹⁹Douglas Reed, Veľký plán anonymov, Thomas Verlag, Zürich 1951.

odpuďzujúci nie dym, ale „plán“. Tento smeruje k zničeniu slobody a práva a koreňa, z ktorých oboje pramení: kresťanstva vo všetkých krajinách.“

Odráža sa tu kvázi ten istý „plán“, ktorý je obsiahnutý vo vyššie spomenutých *Postupných inštrukciách*. D. Reed ďalej píše:

„Nad temnotou, ktorá v štyridsiatych rokoch prikryla Európu, veje antikresťanský symbol ničiteľov. Je to v najjednoduchšej forme najlepšie meradlo pre výsledky dvoch vojen a troch desaťročí. Takmer sa im podarilo zničiť dielo devätnástich storočí. Zmiznutie kríža nie je bez zmyslu.“ (s. 85)

Bola to plánovaná práca cudzieho agenta.

Reed na s. 281:

„Žijeme v dobe, v ktorej všetky vlády ohlasujú veľké plány ... ale naprieč všetkým plánom sa tiahne človekom zosnovaný Super-plán. ... Peňažná moc šíri zo svojho zlatého trónu ako veľký PAN hrôzu a skazu. Jej rola v pláne 20. storočia dnes vystupuje na svetlo čoraz jasnejšie.“

Nastáva konečná fáza „Veľkého plánu“. Svetová moc, Kapitál, zapája posledné páky, v pozadí už zdraví Veľký Babylon (Zjav. 18). V kapitole „Dokumenty pádu“ (s. 314) Reed k tomuto aspektu píše:

„Keď pozorujem moc zakopaného zlata a obrysy diania posledných tridsiatich rokov, prichádzam čoraz viac k záveru, že vo svete sú veľké, organizované mocnosti, rozťahnuté nad mnohými štátmi a spolu pracujú na tom, aby prostredníctvom chaosu získali vládu nad ľudstvom. Na prvom a najdôležitejšom mieste sa usilujú zničiť kresťanstvo, národnosť a slobodu v Európe. Som toho názoru, že za ním (plánom) stojí veľmi rozvetvená organizácia ... a že sa zatiaľ podarilo, udržať jej existenciu striktne v tajnosti ...“

Kedy sa začal napríklad v Európe veľký historický obrat, kde môžeme hovoriť o realizácii „Európskeho plánu“? Bezpochyby už plánovaným výstrelom v Sarajeve 28. júna 1914, spúšťačom 1. svetovej vojny. Pretože prvou svetovou vojnou sa celkom konkrétne realizovali inštrukčné pokyny cudzieho agenta, ako sú popísané v *Tichej vojne proti trónu a oltáru*. Na hranách zeme bol založený oheň. Tróny a

monarchie v Európe sa zrútili a vystriedali ich republiky a demokracie.

Keď rímsko-katolícka cirkev po *II. vatikánskom koncile* obhajovala *náboženskú slobodu, svetovú vládu a svetovú jednotu*, došlo vo veľkej miere k priblíženiu naplnenia „*Veľkého plánu anonymov*“ alebo „*Inštrukčných pokynov*“. Nedalo sa prehliadnúť: *cudzí agent* dirigoval rímsku svetovú cirkev a politickú svetovú organizáciu želaným smerom.

3.) Malá exkurzia

Počas slobodomurárskeho kongresu v roku 1893 v Ríme slávnostný rečník v priebehu svojho výkladu medzi iným vysvetlil:

„Po prvom Ríme - cézarov a druhom - pápežov, by prišiel tretí Rím - ľudu. Tento Rím by mal spojiť Európu, Ameriku a iné krajiny sveta do jedného celku, povedzme Nového svetového poriadku.

*Predpokladom preto bola požiadavka nevyhnutne vytvoriť Konfederáciu európskych štátov.“*²⁰

Čo ukazuje priebeh dejín potom, čo padli monarchie v strednej a východnej Európe a na ich mieste sa založili demokracie a republiky? Došlo k vytvoreniu „*Spojených štátov európskych.*“ Maďarský slobodomurár *Dr. Töhötöm Nagy* vo svojej knihe „*Jezuiti a slobodomurári*“ v roku 1969 vysvetlil:

„Priekopníci idey zjednotenej Európy boli slobodomurári. ... Jedným z velikánov tohto hnutia bol gróf Coudenhove-Kalergie.“

Podpísanie Maastrichtskej zmluvy v roku 1992 bolo zrodom *Európskej únie*. Plán *cudzieho agenta* sa naplnil.

4.) Dva symboly cudzieho agenta

Keď je reč o slobodomurárstve, je takmer nevyhnutné, hovoriť o jeho znakoch a symboloch. Dva symboly majú v

---

²⁰F. Wichtl, *Svetové slobodomurárstvo – Svetová revolúcia – Svetová republika*, s. 200.

slobodomurárstve osobitný význam: *päťcípá hviezda a pyramída*. (len sa obzrite okolo seba, kde všade sa nachádzajú?)

a) Päťcípá hviezda

Keď sa napríklad v štátnych vlajkách nachádza päťcípá hviezda (pentagram), vo väčšine prípadov má v tejto krajine svoj politický vplyv *cudzí agent*. Najlepším príkladom je Amerika. V americkej štátnej vlajke sa nachádza 50 pentagramov. Zakladateľ Spojených štátov amerických George Washington bol slobodomurár. V prezidentskom kresle za ním nasledoval dlhý rad ďalších slobodomurárov. Amerika sa nazýva eldorádom slobodomurárstva. Je to pevnosť *cudzieho agenta*.

Aj nad Európou veje vlajka s dvanástimi päťcípmi hviezdami. Malému množstvu čitateľov bude známe, že v slobodomurárstve existuje *Dvanásť-hviezdny-kult*. V iniciačnom rituáli lóže 19. stupňa sa deje nasledujúce:

*„Lóža je potiahnutá namodro a posiatá zlatými hviezdami. ... Majster zo stolca je oblečený v rúchu z bieleho hodvábu, členovia v rúchu z bieleho ľanu a okolo čela majú modrú hodvábnu pásku, na ktorej je vyšítych dvanásť zlatých hviezd.“*²¹

V priebehu rituálu sa vykladajú rôzne vízie biblického zjavenia. Popis ceremónie tu v jednotlivosti nie je možný. Je vidieť súvislosť medzi výkladom vyššie spomenutej slávnostnej reči na slobodomurárskom kongrese v Ríme a európskym hviezdny logom.

b) Pyramída

Na americkej jednodolárovej bankovke sa nachádza hlavný symbol slobodomurárstva - pyramída Iluminátov so vševidiacim okom nad hornou časťou pyramídy.

P. Halls poukazuje vo svojej knihe *„Secret Teachings of all Ages“*, Los Angeles 1969, na mystický akcent „Veľkej pečate“ USA. Text pod podstavcom pyramídy po nemecky znie: NEUE WELTORDNUNG (NOVÝ SVETOVÝ

---

²¹Dr. H. Lachmann, Dejiny a zvyky vysokostupňových systémov, s. 147.

PORIADOK). Na transparentoch nad orlom čítame: „Z MNOHÝCH JEDNO.“ Citát, ktorý je dnes mnohými politikmi interpretovaný v zmysle: JEDNOTA V ROZMANITOSTI. Ekumenický akcent a univerzalizmus sa nedajú prehliadnuť. Slobodomurárske plánovanie sveta je žehnané v slovách nad vševidiacim okom: ANNUIT COEPTIS, čo znamená toľko ako „ON POŽEHNAL NAŠE SKUTKY.“

Symbolika pyramídy a pentagramov je prakticky presadená alebo realizovaná v slobodomurárskych maximách *humanita, tolerancia, relativizmus a pragmatizmus*. Sú kanálmi vplyvu cudzieho agenta.

III. *Cudzí agent a pápeži*

1.) *Pápež Ján XXIII. a slobodomurárstvo*

Bol to pápež Ján XXIII., ktorý zvolal II. vatikánsky koncil. Prečo práve on? Trochu to objasní jeho minulosť.

Mary Ball Martinez, bývalá vatikánska korešpondentka, rešeršovala počas 15 rokov ako

akreditovaný člen vatikánskej tlače. Mala prístup k denným bulletinom, pápežským menovaniam, audienciám a príhovorom. K tomu sa pridružili časté pozvania na tlačové konferencie vedúcich cirkevných mužov. Zažila dve voľby pápežov, päť synôd a dva pohreby pápežov.

V svojej knihe „*Podmínovanie Katolíckej cirkvi*“ *M. Martinez* popisuje medzi iným večernú recepciu v jednej talianskej vile, pri ktorej mal šéfredaktor vatikánskeho časopisu „*Civiltà Cattolica*“, *slobodomurár P. Giovanni Caprile SJ*, špeciálnu prednášku. V onen večer sa hovorilo o *založení katolíckeho slobodomurárstva*. *Caprilovo* meno sa mimochodom objavuje aj na spomenutom zozname slobodomurárov, ktorý po Vatikáne obiehal asi v septembri 1978. *M. Martinez* v tejto súvislosti pozoruhodne poukázala na *Angela Roncalliho*, neskoršieho pápeža *Jána XXIII.*:

„Kontakt s modernistami a ich úsilím vytvoríť nový druh cirkvi, bol od mladosti súčasťou jeho života.“²²

O skorších kontaktoch pápeža so slobodomurárstvom hovorí spis zasvätených CODE (č. 2/1989/s. 49). Citát:

„Počas svojej nunciatúry v Turecku bol neskorší Ján XXIII. prijatý do Sekty chrámu.“²³

Vo Francúzsku dosvedčili penzionovaní príslušníci republikánskej gardy, že **kardinál Roncalli**, neskorší **pápež Ján XXIII.**, sa ako nuncius v Paríži zúčastnil v civilnom oblečení štvrtkových večerných **sedení „Veľkého Orientu Francúzska“ (Francúzska slobodomurárska lóža).**²⁴

Ján XXIII. veľmi nepopieral svoj slobodomurársky svetonázor, ako je to vyjadrené v jeho „modlitbe“ k „**Všemohúcemu Staviteľovi všetkých svetov**“, božstvu slobodomurárstva. Nasleduje doslovné znenie „modlitby“:

*„Pane a Veľký Staviteľu *²⁵,
padáme k tvojim nohám a prosíme ťa o odpustenie obiehajúcej herézy, že sme v našich bratoch slobodomurároch videli tvojich výsostných prenasledovateľov.*

Vždy sme bojovali proti slobodnému mysleniu, pretože sme nepochopili, že prvou povinnosťou nejakého náboženstva je, ako to zaručil koncil, že je v ňom dokonca právo, nemusieť veriť v Boha.

Prenasledovali sme všetkých tých, ktorí v samotnej cirkvi zišli z cesty pravdy tým, že sa nerešpektovaním všetkých podmienok a hrozieb zapísali do lóže. Nepremyslene sme ostatných presviedčali, že znak kríža môže byť viac ako tri body tvoriace pyramídu.

To všetko mi je ľúto a s tvojím odpustením si od teba vyprosujeme, aby si nám dal pocítiť, že kružidlo na oltári môže znamenať toľko, ako naše staré krucifixy – Amen“.²⁶

---

²²Podmínovanie Katolíckej cirkvi / M. Martinez, s. 118, s. 194.

²³Nadchádzajúca diktatúra humanity, Joh. Rothkranz, zv. 3, s. 80.

²⁴Podmínovanie Katolíckej cirkvi / M. Martinez, s. 119.

²⁵Zodpovedá slobodomurárskemu označeniu Boha: „Veľký Staviteľ všetkých svetov“.

²⁶Slobodomurári / M. Jacobs, s. 77.

(uverejnené v IL GIORNALE DEI GENOVA z 9. aug. 1966, citované podľa časopisu MEDIO DIA EN PUNTO č. 2, marec/apríl '78. Prevzaté z: Slobodomurári / M. Jacobs-Verlag A. Anton Schmid)

Keď zomrel *Ján XXIII.*, uverejnila mexická Veľkolóža nasledujúci nekrológ, ktorý vyšiel v mexickom denníku „El Information“:

*„Mexická Veľkolóža Slobodných a Prijatých murárov prejavuje pri príležitosti smrti pápeža Jána XXIII. svoju bolesť nad skonom tohto veľkého muža, ktorý prišiel, aby zrevolucionizoval idey, myšlienky a ríty rímsko-katolíckej liturgie. ... Ľudstvo prišlo o veľkého človeka a slobodomurári uznávajú jeho vznešené princípy, jeho ľudskosť a jeho postoj Veľkého liberála.“*²⁷

Ján XXIII. bol naozaj „vysnívaným“ pápežom slobodomurárov. Jeho slobodomurársky svetonázor sa tiahne viditeľne ako červená niť jeho mierovou encyklikou „*Pacem in terris*“, až po koncilovú konštitúciu „*Gaudium et spes*“.

2.) Mierová encyklika Jána XXIII.

*Je veľavravné, že táto encyklika nebola písaná len pre episkopát, klérus, ale pre všetkých „ľudí dobrej vôle.“ Tlač prirodzene kritizovala encykliku v tom, že je príliš málo teologická.*²⁸

Arthur-Fridolin Utz OP, prof. etiky a sociálnej filozofie na Freiburskej univerzite (Švajčiarsko), poukazuje vo svojom komentári na *humanistický aspekt encykliky*:

*„Aby sa nekládli teologické nároky na toho kto, pokiaľ ide o svetonázor, nestojí na kresťanskej pôde, potrebuje (pápež) približne rovnakú formuláciu, ako je formulácia všeobecnej Deklarácie ľudských práv v Charte Spojených národov: Človek má prirodzenosť, ktorá je vybavená rozumom a slobodnou vôľou.“*²⁹

Že sa tu pápež odvoláva na *Deklaráciu ľudských práv*, nie je prekvapujúce. Je predsa *slobodomurárskym výdobytkom*

---

²⁷Pozor! Vlci v ovčom rúchu, J. Rothkranz. Tabuľka 16.

²⁸Encyklika *Pacem in terris*, s. 72.

²⁹Tamže, s. 74.

americkej Deklarácie nezávislosti z roku 1776, ktorá bola neskôr zaradená do Charty Spojených národov. Bezpochyby bolo aj pápežovi známe, že pri príprave tohto zásadného článku bolo meno Boha hlasovaním vynechané.

V ďalšom komentári poukazuje *prof. Utz* na ideologické predstavy pápeža Jána XXIII., ktoré viac-menej obsahovali určité intencie už spomínaných „*Inštrukčných pokynov Veľkej Lóže*“*³⁰. S odkazom na 4. časť encykliky *prof. Utz* píše:

*„V štvrtej časti, ktorá hovorí o vzťahoch medzi jednotlivými štátmi a Spoločenstvom národov, načrtáva pápež obraz svetového štátu. ... Tento svetový štát nie je centralistický jednotný štát. ... Ako predchodcu takéhoto svetového štátu označuje pápež v závere tejto časti (Znaky doby) Organizáciu Spojených národov a spomína pritom hlavne Všeobecnú deklaráciu ľudských práv z 10. decembra 1948.“*³¹

Obsah tohto citovaného komentára umožňuje spoznať Jána XXIII. ako „*skúseného*“ (slobodomurára), ktorému boli známe „*plány svetového slobodomurárstva*“ o svetovom štáte. V *poz. 137* svojej encykliky pápež vyhlasuje:

„Keďže ale všeobecné blaho národov nastoľuje otázky, ktoré sa týkajú všetkých národov sveta, a keďže tieto otázky môžu byť objasnené iba prostredníctvom politickej sily, ktorej moc, organizácia, a prostriedky musia mať zodpovedajúci rozsah, ktorej pôsobnosť sa teda musí rozprestierať po celej zemeguli, kvôli mravnému poriadku nútene nasleduje, že musí byť nasadená univerzálna, politická moc.“ (hrubotlač E. B.)

Kto by mal teda mať podľa pápežovho názoru „*univerzálnu politickú moc*“? V jeho komentári sa vôbec nespomína „*Božie kráľovstvo*“ ani garant tohto kráľovstva, Ježiš Kristus. Má azda nadchádzajúce Božie kráľovstvo vytvoriť *univerzálne všeobecné blaho prostredníctvom politickej sily a moci*? Možno pri nadchádzajúcom *Tisícročnom kráľovstve Krista* hovoriť o nejakej *politickej moci*? Aký svetonázor stál u Jána XXIII. za pojmami „*Spoločenstvo národov*“, „*Svetová ríša*“, „*Nový svetový poriadok*“?

---

³⁰Veľká Lóža, Akčná lóža iluminačných vysokých stupňov (viď hore).

³¹Encyklika *Pacem in terris*, s. 78.

Pápež sa v *poz. 142* svojej encykliky znovu zaoberá vznikom *Spojených národov (OSN)*, ktoré si ako hlavnú úlohu vytýčili chrániť *mier medzi národmi*. V *poz. 143* Ján XXIII. spomína *veľký význam Všeobecnej deklarácie ľudských práv*, ktorú prijalo valné zhromaždenie Spojených národov. Na doplnenie k tomu sa v *poz. 145* hovorí:

„Preto si želáme, aby Spojené národy viac prispôbili svoju organizáciu a svoje prostriedky šírke a veľkej dôležitosti svojej úlohy. Aby skoro prišiel čas, kedy bude môcť toto zoskupenie účinne chrániť práva ľudskej osoby ... pretože ľudia ... sú si vždy viac vedomí toho, že patria ako živé údy ku všeobecnej rodine ľudstva.“

To sú konečné predstavy *svetových plánovačov*, „skúsených“ *slobodomurárov*, ku ktorým patril aj Ján XXIII. Komentáre k mierovej encyklike *Pacem in terris* dávajú jasne a zreteľne poznať: pápež Ján XXIII. bol „vytúžený slobodomurársky pápež“, ktorého si vysnívala *Veľká Lóža*³². Bol to pápež Ján XXIII., ktorý inicioval II. vatikánsky koncil. Jeho nástupca pápež Pavol VI. priviedol *cudzieho agenta* do cirkvi. A Ján Pavol II. viedol cirkev v roku 1986 do Assisi v ústrety dialógu a kultu cudzích náboženstiev.

3.) Aj Pavol VI. bol slobodomurársky pápež

Že aj pápež Pavol VI. bol slobodomurár, potvrdil slobodomurár 33. stupňa *Carlos Vasquez Rangel* v októbri 1992 v mexickom týždenníku „*Proceso*“:

„V jeden a ten istý deň boli v Paríži do vznešených mystérií bratstva zasvätení nezasvätený Angelo Roncalli (neskorší pápež Ján XXIII.) a nezasvätený Giovanni Montini (neskorší pápež Pavol VI.). Preto veľa z toho, čo sa na koncile dosiahlo, spočíva na slobodomurárskych zásadách.“
33

Ako chápal Pavol VI. obsah mierovej encykliky svojho predchodcu Jána XXIII. a v nej obsiahnuté svetové plány? Čo pápež Pavol VI. rozumel pod *nadchádzajúcou svetovou*

---

³²Veľká Lóža: talianska akčná lóža slobodomurárskych vysokých stupňov (viď hore).

³³Pozor! Vlci v ovčom rúchu. / J. Rothkranz. Obrazová tabuľka 19.

vládou? Posudzoval aj on *Spojené národy* ako nositeľov nádeje budúceho ľudstva?

Svojím podpisom pod *koncilovú konštitúciu Gaudium et spes*, ktorá obsahovala podstatnú časť myšlienkového bohatstva encykliky Jána XXIII., sa priznal aj pápež Pavol VI. s *koncilovými otcami ku slobodomurárskym svetovým plánom*. Navyše bol entuziastickým predstaviteľom „*Nového humanizmu*“. Na základe koncilového spisu *Gaudium et spes* vyhlasuje:

„ ... keď hľadáme na zjednotenie sveta, lepší svet v pravde a spravodlivosti ... tak sme svedkami zrodu nového humanizmu, v ktorom sa človek chápe predovšetkým v zodpovednosti za svojich bratov a spoločenstvo.“³⁴

„*Obraciame sa aj ku všetkým tým, ktorí uznávajú Boha a vo svojich tradíciách uchovávajú cenné elementy náboženstva a humanity, a prajeme si, aby nás všetkých priviedol otvorený dialóg k svedomitému prijatiu a nadšenému plneniu podnetov ducha.*“³⁵

4.) *Pavol VI. a Integrálny humanizmus*

Bol to pápež Pavol VI., ktorý dopomohol tomu, že v cirkvi prerazila filozofia *Integrálneho humanizmu*. *Integrálny humanizmus* sa chápe ako ľudský ideál svetovej civilizácie, v ktorej majú byť všetci ľudia zmierení v spravodlivosti, láske a mieri. Priateľstvo medzi ľuďmi privedie všetko živé k tajomnému naplneniu evanjelia.

Biblické posolstvo je tu však zvrátené. Človek vo svojej ohavnej namyslenosti *ohlasuje evanjelium humanity, ktoré na Božie miesto kladie človeka*. „*Integrálny humanizmus*“ sa usiluje o *univerzálne bratstvo* medzi „*ľuďmi dobrej vôle najrôznejších náboženstiev*, ako aj medzi tými, ktorí odmietajú ideu Stvoriteľa. To, čo toto *bratstvo* spája, je sila konať dobro a vzájomné porozumenie založené na rešpekte pred *ľudskou dôstojnosťou*“.

---

³⁴Pastorálna konštitúcia „*Gaudium et spes*“ koncilový zošit 1,5 s. 60.

³⁵Tamže, s. 104.

Idea *univerzálneho bratstva* nie je v podstate ničím novým. Je *maximou slobodomurárstva*. Idea „*Integrálneho humanizmu*“ pochádza od Jacquesa Maritaina, profesora filozofie vo Francúzsku, ktorý konvertoval ku katolicizmu. V roku 1926 navštívil z istých dôvodov Rím. Po jeho rozhovoroch s pápežom a štátnym sekretárom *Gasparrim* o „*Integrálnom humanizme*“ bol povzbudený, aby svoju teóriu spísal do knihy. O desať rokov neskôr vyšlo dielo, ktoré otriaslo cirkvou. Súčasne s ním vyšiel – čuduj sa svete – taliansky preklad so strhujúcim úvodom. *Kto bol prekladateľ? Giovanni Battisti Montini, neskorší pápež Pavol VI.!*

Duch *Integrálneho humanizmu* vnikol do Vatikánu, ako neskôr poznamenal samotný pápež, ako dym. *Cieľom bola globálna cirkev zahrňajúca všetky náboženstvá. Univerzálne bratstvo*, v strede ktorého mala cirkev pôsobiť ako veľká sestra, aby získala sympatie svojich *malých bratov*.³⁶ V tomto zmysle sa v koncilovom texte neskôr hovorilo:

„*Spásna vôľa zahrňa tých, ktorí uznávajú Stvoriteľa, medzi nimi zvlášť moslimov, ktorí sa priznávajú k viere Abrahámovej a klaňajú sa s nami jednému Bohu...*“³⁷

Na konci svojho pontifikátu pápež *Pavol VI.* zvolal: „*Satanov dym vnikol cez škáru do Božieho chrámu,*“ a: „*Zasiahla nepriateľská moc, cudzí agent, záhadná bytosť, diabol.*“³⁸

Týmto pápež prakticky priznal, že do cirkvi priviedol v podobe *Integrálneho humanizmu cudzieho agenta*. Ako vyznávač *Integrálneho humanizmu* a jeho idey svetového štátu si *Pavol VI.* svojho času vo svojej kázni na sviatok Božieho tela 17. júna 1965 prial:

„*Založme svetový štát a novú, ideálnu spoločnosť. Je Nám známe, ako mnohostranne je ľudstvo angažované pri stavaní obrovskej stavby a aké významné pokroky sa pritom robia. Sú hodné obdivu a podpory.*“³⁹

---

³⁶Tamže, s. 67.

³⁷Malé koncilové kompendium, K. Rahner / H. Vorgrimmler, s. 141.

³⁸Podmínovanie katolíckej cirkvi, M. Martinez, s. 128.

³⁹Nadchádzajúca „Diktatúra humanity“, J. Rothkranz, zv. 3, s. 86.

Tak sa teda všade ukázala kapitulácia pred *cudzím agentom*. Najzreteľnejšie v geste pápeža Pavla VI., keď 13. nov. 1964 zložil svoju tiaru na oltár.

„Tiara je symbol nadvlády pápežstva...obsahuje latinský nápis, ktorý v preklade znie: ‚Neomylnému zástupcovi Krista, najvyššiemu regentovi sveta na zemi, otcovi národov a kráľov‘.“⁴⁰

Iluminát a vysokostupňový slobodomurár A. Pike vo svojom II. zväzku knihy „*Morálka a dogma*“ (slobodomurárska etika) s. 156 napísal, že inšpirátori a filozofi Francúzskej revolúcie prisahali zhodiť „korunu“ a „tiaru“ nad hrobom Jacquesa de Molayho. De Molay bol posledný veľmajster Rádu Templárov. V roku 1313 ho na popud pápeža Klimenta IV. a Filipa Pekného zaživa upálili. Jeho smrť býva symbolicky pomstená gestom v rituáli lôže 30. stupňa, prepichnutím *koruny a tiary* kordom. V zložení tiary nachádza prísaha svoje historické naplnenie. Bol to istý druh skrytej zrady katolíckej cirkvi a súčasne triumf iluminátstva.

Cirkev sa napokon vzdala svojho exkluzivistického postoja voči svetu a cudzím náboženstvám a bola pripravená na dialóg a spoluprácu s *ideológiami a cudzími vierovyznaniami*.

5.) Pápež Pavol VI. pred valným zhromaždením OSN

V knihe „*Obnova cirkvi*“ Xaviera Rynneho sa nachádza „*Prejav pápeža Pavla VI. pred valným zhromaždením OSN 4. októbra 1965.*“⁴¹ Stretli sa dve najvyššie globálne grémiá – *Rímska svetová cirkev* a *politická svetová organizácia OSN*. Prejav pápeža pred týmto politickým grémiom mal charakter hlbokého úklonu. Bolo to podobné gesto ako zloženie tiary na oltár v roku 1964 – kapitulácia. Pápežove slová boli:

„*Toto stretnutie ... je charakteristické jednoduchosťou, pretože ten, ktorý k Vám hovorí, je človek presne ako vy. Váš brat a dokonca najmenší medzi Vami.*“

---

⁴⁰Our Sunday Visitor, 22. aug. 1993, s. 10-11, cit. podľa D. Hunta, „Žena jazdiaca na šelme“, s. 479.

⁴¹Obnova cirkvi, Xavier Rynne, s. 324 ff. (z nej nasledujúce citáty).

Hlava rímsko-katolíckej cirkvi sa označila v priam trápnej poddanosti ako *najmenší brat*. Slovíčka *človek* a *brat* mohli byť signálom pre všetkých tých, ktorí hovoria rečou *cudzieho agenta*. Pápež pokračoval:

„Ako, takpovediac expertom na ľudskosť, Vašej inštitúcii v tomto okamihu ponúkame podporu Našich posledných predchodcov, všetkých katolíckych biskupov a Našu osobnú. Sme si istí, že táto organizácia otvára primeranú cestu k civilizácii, ktorá zodpovedá tejto dobe a k svetovému mieru. ... Postavili ste stavbu, ktorá sa nesmie nikdy zrútiť. Musí sa zdokonaľovať a prispôbiť behu dejín tohto sveta. Zastupujete vývinový stupeň ľudstva. Odteraz už nie je možné cúvnuť späť. Musí sa napredovať.“

Výrazom „vývinový stupeň ľudstva“ poukázal Pavol VI. na filozofiu evolucionistu a vysokostupňového slobodomurára *Pierra Teilhard de Chardina*, na *hominizáciu* (poľudštenie). Podľa Teilharda sa človek nachádza vo vývine, ktorý smeruje k bodu *Omega* a tam nachádza svoje naplnenie. V tejto myšlienke možno spoznať cieľ *ekumenizmu*. Táto *filozofia hominizácie* je však luciferská, pretože sa v nej človek sám vedie k vrcholu a naplneniu. Hoministický pohľad je centrom slobodomurárskeho myslenia, ktoré sa zreteľne odráža v prejavoch Pavla VI. Pápež urobil voči OSN nasledujúci ústupok:

„Takmer by sme mohli povedať, že Vaša podstatná črta odráža v časovom poriadku do istej miery to, čím chce byť naša katolícka cirkev v poriadku duchovnom: jedinečnou a univerzálnou. ... Nič vyššie nemožno v ideologickej oblasti na prirodzenej úrovni vymyslieť. Vaším povolaním je zbratať nielen niekoľké, ale všetky národy.“

V tejto výpovedi sa odráža Teilhardova filozofia zjednotenia aj v smere *ekumenizmu*. Pápež ukázal svoju ďalšiu slabinu:

„Veľavážení páni, začali ste dielo. ... Učíte ľudí, aby spoznali mier. Spojené národy sú veľkou školou, v ktorej sa získava vzdelanie a my sme tu v aule magne tejto školy. ... A keď opustíte túto miestnosť, potom sa na Vás svet bude pozerat' ako na architektov, staviteľov mieru.“

Je to pravda? Môže k mieru dôjsť cez politickú OSN? Neprihádza mier výlučne skrze Ježiša Krista? Vari sa tu

pápež preriekol, keď politickú OSN nazýva architektom mieru?

Pri výpovediach pápeža možno myslieť na postoj „šelmy s dvoma rohmi“, falošného proroka zo Zjav. 13,11 ff., ktorý je heroldom „prvej šelmy“, Antikrista. Neupriamuje aj on nádeje ľudstva pokiaľ ide o mier a bezpečnosť na svetskú inštitúciu, namiesto na nadchádzajúce Božie kráľovstvo?!

Záverečné pápežove slová v roku 1965 mali priam rúhavý charakter:

„To je to najkrajšie na Organizácii Spojených národov: jej pravá ľudská tvár. Toto je ideál, ktorý si ľudstvo vysnívalo počas putovania časmi. Toto je najväčšia nádej sveta! Odvážime sa povedať: je to odraz Božieho plánu: všetko presahujúci plán plný lásky pre pokrok ľudskej spoločnosti na zemi, odraz, v ktorom sa nebeské evanjeliové posolstvo stáva zemským.“

Na záver pápež položil jasne slobodomurárske akcenty. Zhromaždeniu potvrdil:

„Čo zvestujete z tohto miesta, sú základné práva a základné povinnosti človeka - jeho dôstojnosť a jeho slobodu, predovšetkým náboženskú slobodu. Ste interpretmi tohto. - Cítíme – čo je najvyšším obsahom ľudskej múdrosti, chceli by sme to pomenovať: jej svätý charakter.“

Posledné tri slová znejú ako blahorečenie. Väčšej cti sa *hoministickým „staviteľom jedného sveta“* zo strany jej *„úhlavného nepriateľa cirkvi“* nemohlo dostať. Chválospev Pavla VI. na OSN bol objatím *Cudzieho agenta*, ktorého potom, ako je známe, na konci svojho pontifikátu označil veľmi výstižne ako *„Satanov dym“*.

6.) Päťcípá hviezda na ruke Pavla VI.

V brožúre *„Päťcípá hviezda – emblém pontifikátu Pavla VI.“*, ktorá vyšla v Anton A. Schmid Verlag Pro Fide Catholica, Durach, sú znázornené obrazové výrezy bronzových dverí v Bazilike sv. Petra v Ríme, ktoré zhotovili k narodeninám Pavla VI. v roku 1977. Na *kazete 12* (časť bronzových dverí) sa medzi šiestimi zobrazenými osobami nachádza pápež *Ján XXIII.* a pápež *Pavol VI.* Pozoruhodné je pritom: *Na ruke Pavla VI. sa nachádzala 5-cípá hviezda,*

symbol slobodomurárstva. Keďže posvätenie dverí sa konalo za života pápeža, bola ruka s hviezdou jasným priznaním sa Pavla VI. k slobodomurárstvu. Hviezdu z obrazu neskôr odstránili.

7.) Pápež Ján Pavol II. a jeho Nová teológia

Po smrti pápeža Pavla VI. a jeho nástupcu Jána Pavla I., ktorý zomrel mysterióznym spôsobom, sa v októbri 1978 začal pontifikát poľského kardinála Karola Wojtyły, pápeža Jána Pavla II. Kam možno zaradiť tohto pápeža? Aký bol jeho postoj ku katolíckemu učeniu a tradícii? Čo preňho znamenal II. vatikánsky koncil a neskôr predovšetkým ekumenické modlitebné stretnutie v Assisi v roku 1986?

Ján Pavol II. bol „tretí vo zväzku“ (!). Traja pápeži, Ján XXIII., Pavol VI. a Ján Pavol II. zastupujú priam symbolicky tri body pyramídy, slobodomurárskeho symbolu chrámu ľudstva. Rovnako tri akcentované výroky: „Assisi vid'te vo svetle koncilu,“⁴² „apertura“ - otvorte cirkev, a „aggiornamento“ - prispôbte cirkev dnešku. Výroky sú ako symbolický trojzvuk, ktorý pripomína slobodomurárske maximy z roku 1789: Sloboda – Rovnosť – Bratstvo. Ján XXIII. a Pavol VI. niesli zodpovednosť za II. vatikánsky koncil, Ján Pavol II. za uskutočnenie medzináboženského kultu v Assisi.

Vyvstávajú tu niekoľké otázky týkajúce sa dogmatiky: Je Assisi následkom koncilu a vyžadoval koncil ekumenický dialóg medzi náboženstvami alebo to bol „pochod“ Jána Pavla II.? Ak je to tak, že Assisi vyplýva zo záverov II. vatikánskeho koncilu, potom sú v koncilových spisoch naporúdzia ekumenické náznaky. Assisi potom znamená jasný vpád do skoršej katolíckej dogmatiky. Na základe toho možno s istotou hovoriť o predkoncilovej a pokoncilovej cirkvi. Tak to robí napríklad Kňazské bratstvo Pia X. okolo exkomunikovaného nebohého katolíckeho arcibiskupa Marcela Lefèbvrea, ktorý pokoncilovému Rímu

---

⁴²Prof. Johannes Dörmann, Teologická cesta ... Od Druhého vatikánskeho koncilu až k voľbe pápeža. zv. 1, Sitta-Verlag Senden 1990, s. 27.

odníma jeho katolicitu a vo všetkej otvorenosti hovorí o vpáde slobodomurárstva a antikresťanstva do Vatikánu.

Druhý vatikánsky koncil bol v spojení s Assisi bezpochyby počiatkom radikálnej vnútornej prestavby cirkvi. Táto prestavba bola rozhodne podporená filozofiou poľského kardinála *Wojtyły* (neskôr pápež *Ján Pavol II.*).

Tomuto aspektu venoval pozornosť prof. *Johannes Dörmann*, vedec zaoberajúci sa misiou a náboženstvami na Münsterskej univerzite (Vestfálsko), vo svojej knihe „*Teologická cesta Jána Pavla II. k Svetovému dňu modlitieb náboženstiev v Assisi*“. Vystihol to zvlášť druhou kapitolou v „*Nouvelle Thèologie kardinála Wojtyły*“. „*Nouvelle Thèologie*“ - *Nová teológia* – vznikla už pred II. vatikánskym koncilom. Znamená rozchod s tradíciou klasickej teológie. Veľavravné je v nej: *Kardinál Wojtyła* pomenúva Boha ako *Boha nekonečného majestátu*, ktorý môže byť poznaný a uctievaný vo všetkých náboženstvách.

Biblický Boh ale nie je Nadboh, na ktorého sa môže rovnako obrátiť každý človek, či žid, kresťan, moslim, hinduista alebo budhista. Biblicko-dejinný Boh, ktorý sa menom *JAHWE* zjavil svojmu zmluvnému ľudu Izraelu, je jediný, žiarlivý Boh a „*absolútne intolerantný*.“⁴³

V tejto súvislosti sa vynára otázka: Chápe *Ján Pavol II.* učenie o vykúpení ešte v biblicko-kresťanskom zmysle? K tomu jeden citát: Pápež odpovedá na koncilový text č. 10 z *Gaudium et spes* medzi iným:

„*Podľa týchto slov bol zrod cirkvi v momente mesiášskej, vykupiteľskej smrti Krista v podstate aj zrodom človeka, a síce nezávisle od toho, či to človek vie alebo nie, či to prijíma alebo nie. V tomto momente človek získal novú dimenziu svojho bytia, ktorú Pavol stručne a jasne označuje ako ,bytie v Kristovi‘. ... Človek existuje ,v Kristovi‘, podľa večného Božieho plánu spasenia od počiatku; ale smrťou a zmŕtvychvstaním sa toto ,bytie v Kristovi‘ stalo dejinnou, v čase a priestore ukotvenou skutočnosťou.*“⁴⁴

Táto viera vypovedá, že „zrod cirkvi“ bol súčasne (milostivým) zrodom každého človeka, „*nezávisle od toho, či*

---

⁴³Tamže, s. 59.

⁴⁴Tamže, s. 62-63.

to človek vie alebo nie, či to prijíma alebo nie.“ Inými slovami: *kardinál Wojtyła zastupuje tézu o univerzalite vykúpenia, teda o vykúpení všetkých.* ⁴⁵ Nazýva to „zjavením“. ⁴⁶ *Keďže ako pápež zastupuje nemenne toto učenie, získava pre vieru celej cirkvi rozhodujúci význam.*

V modernej teológii našla *téza o vykúpení všetkých* svoj dogmatický výraz vo vízii „*kozmickeho Krista*“ a s odkazom na Ef. 1,3-23, Kol. 1,13 a iné miesta ide o pokus zdôvodniť ju exegeticky. ⁴⁷ Je však – z pohľadu celkovej biblickej súvislosti, ktorá hovorí o „večnom zatratení“ neveriacich a nevykúpených – veľmi problematická a otázná.

Kardinál Wojtyła si bol úplne vedomý novosti svojho „*univerzálneho*“ videnia „*Vykupiteľa človeka*“ a „*tajomstva vykúpenia*“, ale nevidí v tom rozchod s predkoncilovým učením cirkvi, iba „*úplnejšie vedenie o tajomstve Krista*“, ktorého sa kresťanstvu dostalo „*prostredníctvom otvorenia uskutočneného II. vatikánskym koncilom.*“ ⁴⁸

V dogmatickej konštitúcii o cirkvi „*Lumen Gentium*“, *poz. 1*, čítame: že „*cirkev v Kristovi je takmer sviatosť, to znamená znak a nástroj pre najvštornejšie spojenie s Bohom, ako aj pre jednotu celého ľudstva.*“ Kardinál Wojtyła k tomu dopĺňa: „*Všetci ľudia sú obklopení touto sviatosťou jednoty.*“ ⁴⁹ *Potom je každý človek od počiatku do konca sveta už vykúpený a ospravedlnený. Tým zásadne odpadá proces ospravedlnenia, ako aj viera potrebná k spásu. Potom strácajú samotné dejiny spasenia svoj dejinný, rozhodujúci charakter.* ⁵⁰

„*Nová teológia*“ kardinála Wojtyły ponúka medzináboženskému dialógu nasledujúcu základňu: „*Cirkev živého Boha*“ *spája všetkých ľudí. Vykúpenie všetkých je spoločná báza. ... Všetky náboženstvá obsahujú pravé zjavenie, poznanie Boha a skúsenosť Boha. Viera zahŕňa všetkých „veriacich všetkých náboženstiev“.* *Viera je vierou*

---

⁴⁵Tamže, s. 67.

⁴⁶Tamže, s. 110.

⁴⁷Tamže, s. 106.

⁴⁸Tamže, s. 107.

⁴⁹Tamže, s. 107.

⁵⁰Tamže, s. 113.

Pudstva. ⁵¹ Na tejto báze náboženskej slobody je medzináboženský dialóg ako bratské zdieľanie zlatou cestou k všeobecnému náboženskému mieru. ⁵²

Toľko teologické interpretácie prof. *Johannesa Dörmanna* k *Novej teológii pápeža Jána Pavla II.* Stretávame sa tu s tragickým obrazom antikresťanského univerzálneho náboženstva konca vekov (Zjav. 13, 17 a 18).

8.) *Ján Pavol II.* a 2. vatikánsky koncil

Pápež je presvedčený, že Svätý Duch hovoril počas koncilu k cirkvi a na ceste k ekumenizmu a medzináboženskému dialógu ju viedol do Assisi. ⁵³ Naproti tomu, kde je v biblickom zjavení vidno, že by sa konal medzináboženský stret, dialóg s pohanskými náboženstvami, v Svätom Duchu? Nebývali medzináboženské strety kultov aj v cirkevných dejinách až do začiatku II. vatikánskeho koncilu odsúdené?

Koncil bol pripravený na dialóg s nekresťanskými náboženstvami, ale v žiadnom prípade nie na spoločné stretы kultov, ako tomu bolo v Assisi v roku 1986 (a aj pri početných nasledujúcich stretnutiach; medzičasom nastúpila trochu väčšia opatrnosť). *Assisi* bolo bezpochyby začiatkom novej doby, aby sa v spojení s koncilom podporilo *zblížovanie všetkých náboženstiev*, ako sa o to pokúša aj *Deklarácia k svetovému étosu* prof. *Hansa Künga*. Z tohto hľadiska by sme mohli hovoriť aj o „*globalizácii náboženstiev*“.

Z celkového výkladu tejto kapitoly je zrejmé: koncilovní pápeži *Ján XXIII.* a *Pavol VI.* boli želaní a vytúžení slobodomurárski pápeži *Veľkej Lóže*, priekopníci „*One World*“ - *jedného sveta*. *Ján Pavol II.*, „*Tretí vo zväzku*“, pokračoval v línii obidvoch koncilových pápežov. Po svojom nástupe do úradu dostal *Ján Pavol II.* do rúk menný zoznam, ktorý mu ukázal, kde vo *Vatikáne* sedeli *na vplyvných miestach slobodomurári. Kardináli, arcibiskupi a biskupi, ako aj iní vplyvní duchovní, sa vo Vatikáne venovali „Kráľovskému umeniu*“. Ako reagoval pápež na tento

---

⁵¹Tamže, s. 118.

⁵²Tamže, s. 118.

⁵³Tamže, s. 27.

zoznam? *David Yallop* o tom vo svojom bestselleri „V mene Boha?“ napísal:

*„Terajší pápež nielen pripustil, že Vatikán medzi svojimi múrmi oficiálne znáša celý rad slobodomurárov z radu rôznych lóží. Svoje požehnanie dal aj na to, aby si cirkev obstarala domácu lóžu svojského druhu. Jej meno je Opus Dei – Dielo Božie.“*⁵⁴

Opus Dei je podľa komentára Severonemeckého rozhlasu *prísne organizovaný tajný zväzok* arcikonzervatívnych, katolíckych fanatikov, ktorí celosvetovo obsadzujú kľúčové pozície v štáte a spoločnosti.⁵⁵

Nedá sa prehladnúť, že voľbou *Wojtyły* sa definitívne upravilo smerovanie cirkvi. *Tento pápež zastával názory Pavla VI., keď nechal slobodomurárstvu vo Vatikáne voľný priestor. Nielen že pripustil, že vo Vatikáne existuje rad slobodomurárskych lóží, ale na svojich postoch ponechal aj slobodomurárske osobnosti.*

Na záver možno povedať: *Traja pápeži dopomohli slobodomurárstvu, cudziemu agentovi, k tomu, aby definitívne zvíťazil nad baštou rímsko-katolíckej cirkvi. Zatiaľ čo prví dvaja pápeži priniesli do koncilových spisov hoministický svetonázor, tretí pápež nasmeroval pokoncilovú cirkev na Assisi.*

K tomu slovo pápeža Jána Pavla II: *„Assisi vid'te vo svetle koncilu!“ Teda platí: „Keď Svätý Duch priviedol cirkev prostredníctvom koncilu do Assisi, potom je ‚duch koncilu‘ identický s ‚duchom Assisi‘, potom je v ‚poslednej inštancii‘ rozhodnutý problém medzináboženského kultu a je ukončený teologický spor nad ním, potom má cirkev nasledovať pápeža, aby sa s mierovou modlitbou všetkých náboženstiev odvážila, začať novú dobu.“*⁵⁶

---

⁵⁴David A. Yallop, *V mene Boha?*, s. 365.

⁵⁵Klaus Steigleder, *Opus Dei*, Wilhelm Heyne Verlag 1983, zadná strana knihy.

⁵⁶J. Dörmann, *Od II. vatikánskeho koncilu až k voľbe pápeža*, s. 27.

9.) Assisi - „Dar z milosti Svätého Ducha“?

Assisi bolo podľa názoru pápeža *Jána Pavla II.* darom z milosti Svätého Ducha, ktorý ho prostredníctvom koncilu inšpiroval k stretnutiu v Assisi.⁵⁷ Zástupcovia svetových náboženstiev prednášali v Assisi, podľa svojej tradície, svojim božstvám mierové modlitby. Vedľa seba stáli spásne cesty *Siddharthu Gautamy, Shaditevu, Sankaru, Mohameda, Zaratustru, Mojžiša a Ježiša z Nazaretu.*

Zvolaním „*Assisi vid'te vo svetle koncilu*“ sa pápež pokúsil podať kľúč k pochopeniu tohto medzináboženského stretnutia. Pravú bázu pre to už vlastne tvorili koncilové spisy. Z radov cirkvi sú ale niektorí toho názoru, že *Assisi* bolo jasným zobrazením herézy a synkretizmu (zmiešania náboženstiev), *zradou kresťanstva. Pápež v tom videl len náboženský pluralizmus a realizáciu záverov II. vatikánskeho koncilu, zvlášť náboženskej slobody (!).* Veril, že v otázke *ekumenizmu a medzináboženského dialógu hovoril Svätý Duch prostredníctvom koncilu k cirkvi dneška.*⁵⁸ *Ján Pavol II.* vnímal Assisi ako *dar z milosti Svätého Ducha*, ktorého sa pred začiatkom 3. tisícročia *dostalo prostredníctvom koncilu celému ľudstvu.*⁵⁹ Vyhlásil, že Assisi je viditeľným stvárnením alebo presadením *ekumenického nasadenia a dialógu medzi náboženstvami, ako ho prostredníctvom koncilu odporúčali.*⁶⁰ „*Moderná teológia*“ alebo „*Nová teológia*“ pripravila cirkvi, s odvolaním sa na ducha koncilu, cestu do Assisi.

Nasleduje ešte krátke poukázanie na následky „*Novej teológie*“. *Istí profesori teológie sa zrazu naozaj radikálne rozišli s tradičnou katolíckou dogmatikou.* Svojim študentom dokonca poradili spáliť predkoncilovú dogmatiku.⁶¹ Čo to boli za profesori? Z akého pozadia prichádzali? Boli to osoby, ktoré vedome alebo nevedome splňali pokyny a *odporúčania Veľkej Lóže*, kde bolo povedané:

---

⁵⁷Tamže, s. 18.

⁵⁸Tamže, s. 18.

⁵⁹Tamže, s. 19.

⁶⁰Tamže, s. 29.

⁶¹Tamže, s. 41.

„Keď raz bude v kolégiách, gymnáziách, univerzitách a seminároch pevne založená vaša dobrá povesť, keď raz získate dôveru profesorov a mláďencov, postarajte sa o to, aby zvlášť kandidáti duchovného stavu vyhľadávali styk s vami.“⁶²

Tieto inštrukčné pokyny sa, ako bolo práve spomenuté, naplnili. V „pápežskom záprahu“ (trojici) vzišla sejbba Veľkej Lóže (Lóže Iluminátov). Inštrukčné pokyny z roku 1818 dosiahli svoj cieľ.

IV. Cudzí agent vo Vatikáne

1.) Vatikán interne

20 preláti hovoria v talianskom bestselleri „*Obžalúvame*“ medzi iným o vplyve slobodomurárstva vo Vatikáne. Tieto temné stránky Vatikánu sa odhalili krátko pred oslavou milénia roku 2000. Autori veria:

„Kritický cieľ tohto diela bude dosiahnutý, keď pôjde psychologicky do hĺbky a pripraví cestu novej reflexii, aby sa vytvorila základňa pre, podľa možnosti, vážnu reformu.“⁶³

Skutočne zbožné prianie. Ale kurz koncilu a koncilových spisov, vrátane ekumenického debaklu, pripúšťa zrejme málo nádeje na reformu cirkvi v zmysle 20 prelátov. Zvlášť nie vtedy, keď čítame nasledujúci komentár z kapitoly XVIII „*Polyp slobodomurárstva vo Vatikáne*“: „Slobodomurárstvo obvykle nemení obyčaje, ktoré nachádza na mieste ich nasadenia. Vo Vatikáne, pevnej bašte katolíckej cirkvi, sa vyzbrojuje diabolskou trpezlivosťou a čaká. Čaká tak dlho, kým nedosiahne najvyššie páky moci a nebude môcť udeľovať rozkazy ...“

To sa dotýka dokonca aj finančných tokov a bankových obchodov Vatikánu. Pretože:

„*Neviditeľnú ruku slobodomurárstva vo Vatikáne, v centre skrytých síl medzi veľkými finančníkmi a vysokými úradmi, je všade cítiť.*“⁶⁴

---

⁶²Tamže, s. 92.

⁶³Obžalúvame, Aufbau-Verlag GmbH. Berlín 1999, s. 7.

Tento fakt potvrdzuje článok hamburského týždenníka „*DIE ZEIT*“ z 31.10.2001 tým, že ešte raz pripomína pochybné bankové obchody Vatikánu.

Bolo to začiatkom sedemdesiatych rokov, kedy sa IOR (Vatikánska banka /Istituto per le Opere di Religione; založená v roku 1942 pápežom Piom XII.) zaplietla do radu škandálov, ktoré bývalý prezident Spolkovej banky *Otto Pöhl* nazval „*kúskom z blázinca*“. Takýmto „*kúsočkom z blázinca*“ bola i nasledujúca udalosť:

Pápež *Pavol VI.* ustanovil v roku 1974 komisiu pre administratívnu reorganizáciu rímskej kúrie. Skúšobné výsledky boli veľmi delikátne. Na svetlo vyšli činy a zločiny. *Ms. Gagnon* bol tri mesiace zamestnaný zhotovením obsiahlej správy, ktorá sa vatikánskym slobodomurárom zdala podozrivá a nebezpečná. Uvádzali sa v nej mená a aktivity istých osobností kúrie. Keď chcel *Ms. Gagnon* predložiť spis pápežovi, odporúčali mu, aby ho dal do úschovy Monsignorovi *Istvanovi Mesterovi*. V pondelok, 2. júna 1974, správa po vlámaní do jeho kancelárie zmizla. Pápeža o tom informovali. Ďalej sa už o tom nehovorilo.⁶⁵

Koľko dôvery vložil pápež do *Cudzieho agenta*? Keď *Ms. Montini*, neskorší pápež *Pavol VI.*, po svojej voľbe za milánskeho arcibiskupa vymenoval katolíckeho slobodomurára *Michela Sindona* za finančného poradcu, odovzdal súčasne slobodomurárom *Robertovi Calvimu*, *Liciovi Gellimu (P2)* a *Umbertovi Ortolanovi* bankové obchody. K tomuto klubu sa ešte pridali kardinál *Marcinkus*, „*Boží bankár*“ a bývalý osobný strážca *Pavla VI.* V roku 1987 naňho vydal taliansky justičný úrad zatykač. Ako to vidno z *DIE ZEIT*, ide o tie isté osoby, ktoré sa spomínajú v publikácii „*Obžalujeme*“. Podľa výpovedí žurnalistu a slobodomurára *Piera Carpiho*, bola do škandálu zapletená lóža P2 a rad kardinálov a biskupov.

Iná, taktiež úplne delikátna správa z „*Obžalujeme*“ hovorí, že vo Vatikáne existuje riadny noviciát pre kňazov, ktorých pripravujú na prijatie do slobodomurárskeho rádu. *Istá skupina osôb v rámci slobodomurárskeho spolku je*

---

⁶⁴Tamže, s. 269.

⁶⁵Tamže, s. 67 ff.

oprávnená vyberať potenciálnych spolupracovníkov medzi duchovnými.⁶⁶ To spontánne pripomína *Inštrukčné pokyny Veľkej Lóže z „Tichej vojny proti trónu a oltáru“*, kapitoly „*Luciferove inštrukcie*“. Mladí slobodomurári, ktorých získali, sa stávajú ďalšími figúrkami na šachovom poli tajnej lóže. Ich vzostup je nerušený až po vysvätenie za kardinálov.

⁶⁷ Výstižne sa k tomu hodí nasledujúci komentár:

„*Zatiaľ čo žijeme v očakávaní Svätého roku 2000, hrajú obidve veľké sily - svetlo a tma - v najtajnejších priestoroch Vatikánu pred očami všetkých a pred jasnými reflektormi médií, šach na hracom poli cirkvi.*“⁶⁸

Záverom komentár kňaza *Francesca Emmanuela*:

„*Čo dnes v cirkvi máme, už nie je len nejednota, nie! Cirkev sa už nachádza v rozklade, v poslednej fáze nejednoty, ktorá prichádza bezprostredne pred stroskotaním.*“⁶⁹

2.) Stopy cudzieho agenta v koncilových spisoch

Druhý vatikánsky koncil, vrátane uverejneného koncilového spisu *Gaudium et spes*, vykazuje jasné stopy *cudzieho agenta*. Neprehliadnuteľne sa v ňom odrážajú slobodomurárske akcenty encykliky „*Pacem in terris*“ pápeža Jána XXIII.

V koncilových dokumentoch ide, medzi iným, o otázky ako: *ľudské práva, náboženská sloboda, Nový svetový poriadok, Nová svetová vláda a rodina ľudstva*. Je udivujúce, s akou obratnosťou sa konciloví otcovia usilovali skĺbiť slobodomurársky *hominizmus* s biblickou pravdou.

Pretože väčšina čitateľov má zriedka priamo k dispozícii pastorálnu konštitúciu *Gaudium et spes* (GS), jadro koncilových spisov, ako aj mierovú encykliku *Pacem in terris* Jána XXIII., uvediem z nich niektoré textové pasáže. Najprv významný odsek z „*Malého koncilového kompendia*“ K. *Rahnera* a H. *Vorgrimlera*:

„*Nebolo v úmysle koncilu alebo jeho možnosti, vyvodit' jeho témy bezprostredne z biblickej teológie. Myšlienkový chod,*

---

⁶⁶Tamže, s. 280.

⁶⁷Tamže, s. 283.

⁶⁸Tamže, s. 289.

⁶⁹Tamže, s. 337.

výstavba a súvislosť myšlienok nie sú vo všeobecnosti bezprostredne odvodené z Písma, ale boli dané dnešným chápaním viery cirkvi a jej teológie (ktorá je už ale o kúsok viac inšpirovaná biblicko-teologicky; než povedzme pred 40 rokmi) a potom je, dodatočne, doložená biblickými citátmi. ... Oni (ľudia) sa pokúšali postaviť k svojej súčasnosti (,otvorili okná', ako žiadal Ján XXIII.). ... Bol to koncil, ktorý smie povedať: ,Zaľúbil sa Svätému Duchu, aj nám ... (Skutky apoštolov 15,28)'.“⁷⁰ Na to, čo cirkev rozumie pod „dnešným chápaním viery“, odpovedá pastorálna konštitúcia (GS) č. 12 takto:

„Je to takmer jednomyselný názor veriacich a neveriacich, že všetko na zemi sa má priradiť k človeku ako k svojmu stredu a vrcholu.“

Je táto výpoveď biblickým poznaním, darovaným od Svätého Ducha – alebo ide skôr o *antropocentrickú* výpoveď namiesto *kristocentrickej*? Ako znie posolstvo Biblie: „*On (Kristus) je obrazom neviditeľného Boha (...) všetko je stvorené skrze Neho a pre NEHO*“ (Kol. 1,15.16). Nie človek je stred a vrchol na zemi, ale Boh v Ježišovi Kristovi.

V „*Gaudium et spes*“ sa naproti tomu zjavuje slobodomurársky *hominizmus*, ktorý stavia na trón človeka. Aspekt, ktorý sa v koncilových spisoch nedá prehliadnuť.

Hoministický svetonázor je vyjadrený v slovách vysokostupňového slobodomurára Jacquesa Mitteranda, bývalého veľmajstra francúzskej lôže „*Grand Orient*“:

*„Vyvýšiť človeka na trón namiesto Boha, ak je to hriech Lucifera, potom sa tohto hriechu dopúšťajú všetci humanisti od renesancie.“*⁷¹ J. Plondard d' Assac sa tým hneď zaoberá slovami:

„Majme tento text pred očami, je fundamentálny! Slobodomurárstvo si privlastňuje hriech Lucifera.“

Opäť J. Plondard d' Assac:

„Nepustí sa teraz do toho cirkev? Nebude kritizovať túto satanskú proticirkev (cudzieho agenta/ E. B.), ktorej ide o

---

⁷⁰K. Rahner / H. Vorgrimler - Malé koncilové kompendium, s. 32 ff.

⁷¹J. Plondard d' Assac - Tajomstvo slobodomurárov, Kňazské bratstvo St. Pia X. Stuttgart 1990, s. 203.

zvrhnutie kresťanstva? ... Absolútne mlčanie Ríma k proklamácii, že Boh bol nahradený človekom.“

Prečo by aj na to mala rímska cirkev reagovať, keď vo vyššie uvedenom koncilovom texte (GS) č. 12 sama hovorí, že *všetko na zemi treba priradiť k človeku ako k vrcholu, namiesto k Bohu*. Preto platí, čo povedal Jacques Mitterand:

*„Cirkev začína meniť svoj charakter ... Pomery síl vo svete sa zmenili a cirkev to vedela zohľadniť.“*⁷²

Naozaj, konciloví otcovia *vedeli zohľadniť* nielen pomery síl vo svete, ale vedeli aj výstižne integrovať *slobodomurársko-hoministickú ideológiu* do koncilových spisov a rímskej cirkvi tým dali iný smer.

Ako veľmi bol koncil ovplyvnený priateľmi *cudzieho agenta*, ukazuje nasledujúci komentár č. 55 (GS):

„Sme tak svedkami zrodu nového humanizmu, v ktorom sa človek chápe predovšetkým z hľadiska zodpovednosti za svojich bratov a dejiny.“

To je nové poňatie cirkvi – *cesta do sveta a k ľudstvu – aby s ním bola jedno*. Podobnú tendenciu možno už dlhšie pozorovať na širokej úrovni aj v evanjelikálnom tábore (viď dole). K tomu jeden komentár z (GS) č. 30:

„Čím viac totiž svet zrastá, tým zjavnejšie siahajú úlohy ľudí nad rámec osobitných skupín. Potom budú s potrebnou pomocou božskej milosti naozaj novými ľuďmi a staviteľmi nového ľudstva.“

Opäť totálne nebiblické posolstvo. Kde Biblia učí o stavbe nového ľudstva? Nezakladá skôr Ježiš Kristus svoju Tisícročnú ríšu pokoja, v ktorej majú ľudia žiť pod jeho požehnanou vládou? Ale presným opakom toho je totálne antikresťanská téza z č. 33 (GS):

„Predovšetkým vďaka pribúdajúcim najrozmanitejším vzťahom medzi národmi, sa rodina ľudstva postupne stáva spoločenstvom obklopujúcim celý svet.“

K tomu (GS) č. 82:

„Je zrejmé, že našimi silami musíme pripraviť dobu, v ktorej môže byť absolútne odsúdená každá vojna na báze dohody medzi všetkými národmi. ... To si prirodzene vyžaduje, aby bola nasadená všetkými uznaná verejná

---

⁷²Tajomstvo slobodomurárov, J. Plondard d' Assac, s. 222.

svetová autorita, ktorá disponuje účinnou mocou, aby zabezpečila bezpečnosť, udržanie spravodlivosti a rešpektovanie práv.“

Antikresťanské, slobodomurárske plánovanie svetovej jednoty, ideológia cudzieho agenta, nemohli byť do koncilových spisov jasnejšie vsunuté. Volaním po svetovom štáte pod velením UNO, uznaním Všeobecnej deklarácie ľudských práv (slobodomurársky výdobytok), II. vatikánsky koncil s pápežmi Jánom XXIII., Pavlom VI. a Jánom Pavlom II. priznáva svoju spoluprácu s cudzím agentom.

3.) Nový postoj cirkvi naproti svetu

Nadpis v predsluve k pastorálnej konštitúcii (GS/ *Gaudium et spes*) znie: „*Úzke spojenie cirkvi s celým ľudstvom*“. Komentár k tomu:

„Jej vlastné spoločenstvo je tvorené ľuďmi, ktorí, zjednotení v Kristovi, sú počas ich putovania ku kráľovstvu Otca vedení Svätým Duchom a prijali posolstvo spásy, ktoré sa má odovzdať všetkým. Preto sa toto spoločenstvo čo najužšie spája s ľudstvom a jeho dejinami.“

K tomu komentár v č. 2 (GS):

„Preto sa druhý vatikánsky koncil ... bez váhania obracia už nielen k deťom cirkvi a všetkým, ktorí vzývajú Kristovo meno, ale k ľuďom vôbec ...“

Keď tento text chápeme správne, vidí sa koncilová resp. pokoncilová cirkev zrazu úzko spojená s ľudstvom. Vždy to tak nebolo. Pretože praví nasledovníci Ježiša žijú síce vo svete, nie sú však z neho. Kristus povedal: „Ja som si vás vyvolil zo sveta“ (Ján 15,19). Preto sa kresťan oddeľuje od sveta, zvestuje mu však posolstvo záchrany skrze vieru v Ježiša Krista.

Č. 3 (GS) nerobí teda takmer žiadny rozdiel medzi cirkvou a svetom:

„Svätá synoda uznáva veľké poslanie človeka. Vyhlasuje, že je v ňom zapustené niečo ako božské semeno a ponúka ľudstvu úprimnú spoluprácu cirkvi na budovaní bratského spoločenstva všetkých, ktoré zodpovedá tomuto poslaniu.“

Synoda paušalizuje pojem „božského semena“ a uplatňuje ho na všetkých ľuďoch. Sväté Písmo naproti tomu učí, že nie každý

človek má alebo prijíma *božské semeno*. Iba ten, kto „v *Kristovi Ježišovi*“ prichádza k znovuzrodeniu, prijíma toto božské semeno. V 1. Ján. 3,9 čítame: „*Ktokoľvek sa z Boha narodil, nepácha hriech, lebo jeho semeno zostáva v ňom.*“ *Veľké poslanie človeka*, ktoré pádom do hriechu stratil, prichádza opäť v *znovuzrození, vo viere v Božieho Syna*. A táto viera je zasa Božím darom, nie zásluhou a nie vlastníctvom každého.

4.) *Koncil a náboženská sloboda*

V nasledujúcom texte citujem z kapitoly XVI „*Deklarácie o náboženskej slobode (Dignitatis humanae)*“ II. vatikánskeho koncilu, skrátene (DH).

„*I. Všeobecné založenie náboženskej slobody*

2. *Vatikánsky koncil vyhlasuje, že ľudská osoba má právo na náboženskú slobodu. ... Koncil ďalej vyhlasuje, že právo na náboženskú slobodu je v skutočnosti založené na dôstojnosti samotnej ľudskej osoby tak, ako ju poznávame cez zjavené Božie slovo a cez samotný rozum.*“⁷³

(DH) č. 12: „*Cirkev nasleduje verne, podľa pravdy evanjelia, cestu Krista a apoštolov, keď uznáva a zasadzuje sa za to, aby princíp náboženskej slobody zodpovedal dôstojnosti človeka a Božiemu zjaveniu. Učenie, ktoré prijala od svojho Majstra a apoštolov, v priebehu času zachovala a podala ďalej.*“

Tento výklad je absolútnym omylom, ktorý dokáže biblicky založený kresťan veľmi dobre rozoznať. Komentár totiž jasne vypovedá o tom, že *existuje* všetko zahŕňajúce *božské právo na slobodnú voľbu a praktizovanie akéhokoľvek a tým, logicky, aj falošného náboženstva*, keď sa pritom zachová verejný poriadok. O takomto práve a náboženskej slobode v tomto zmysle však zjavené Božie slovo Svätého Písma na žiadnom mieste nehovorí. V Písme sa nehovorí ani o *náboženskej slobode, ani o zjavenom práve na ňu*. Pretože Boh človeku nepriznáva právo praktizovať falošné „náboženstvo“ - teda: modloslužbu! - a prestúpiť tak jeho prikázania. Ak si toto právo človek osobuje, potom ponesie

---

⁷³Malé koncilové kompendium, poz. 2, s. 662.

následky - Boží súd. Zjavujú to celé biblické dejiny spasenia! Nemá to prirodzene znamenať, že budeme prenasledovať inovercov. Ale nemôžeme sa tváriť, akoby boli všetky náboženstvá „rovnako pravdivé“.

Uverejnením encykliky „*Dignitatis humanae*“ (DH), *Deklarácie o náboženskej slobode*, sa koncil spolu s Jánom XXIII., Pavlom VI. a Jánom Pavlom II. postavil pod nadvládu cudzieho agenta, ktorý so svojím „*liberalizmom*“ vnikol na začiatku 19. storočia do cirkvi. Na tento priam apokalyptický vývin a premenu cirkvi poukázal už exkanonik Roca (1830 – 1893) slovami:

„*Pápežstvo padne; zomrie pod posväteným nožom, ktorý ukujú otcovia posledného koncilu.*“⁷⁴

Táto neprijemná vízia sa začala naplňovať voľbou slobodomurárskeho pápeža Jána XXIII. a zložením tiary Pavlom VI. Keď v roku 1962 koloval chýr o tom, že Jánom XXIII. sa mení postoj voči slobodomurárstvu,⁷⁵ časopis *Le Figaro* 8.2. 1975 doplnil:

„*Slobodomurári (cudzí agent) môžu s ľahkosťou hrubo podčiarknuť kapituláciu pokoncilovej cirkvi.*“⁷⁶

Na záver ešte nasledujúci komentár:

„*Slobodomurárom sa podarilo prostredníctvom kardinála Beasa od Pavla VI. získať ‚Deklaráciu o náboženskej slobode‘, aby tým urýchlili túžobne želané uskutočnenie jedného ‚svetového náboženstva‘. A aby započaté následne zaťažili synkreticky hypotékou, ‚ekumenickým hnutím‘ v Assisi.*“⁷⁷

V. Cudzí agent a Evanjelická aliancia

V čase od 1. - 3. októbra 1845 pozvali *Thomas Chalmers*, *Robert Balmer*, *Andrew Symington* a pastori *Dr. David King* a *John A. James* rad cirkví na prípravnú konferenciu do Liverpoolu. Podnet k tomuto zhromaždeniu prišiel od Thomasa Chalmersa, aby sa vytvorili sily osvieteného

---

⁷⁴Atanázius a cirkev našej doby, biskup R. Graber, s.36.

⁷⁵Tamže, s. 202.

⁷⁶Tamže, s. 217.

⁷⁷Päťcípá hviezda – emblém pontifikátu Pavla VI., s. 28.

(iluminovaného?) *protestantizmu ako front proti prechmatom pápežstva.*⁷⁸ Chalmers bol nielen teológ, ale aj *slobodomurár.* A tak bol už v pozadí viditeľný tieň *cudzieho agenta.* Pri londýnskej konferencii v roku 1846 sa neskôr nešetřilo tvrdými útokmi proti katolíckej cirkvi, ktorú nazvali „*matkou ohavností*“⁷⁹ a vyhlásili:

„*Úlohou Aliancie by malo byť priviesť osoby, ktoré ešte žili v neslobode katolicizmu, k slobode evanjelia.*“⁸⁰

Toto poňatie rímsko-katolíckej cirkvi sa skoro zmenilo.

Už v júli 1843 pri spomienkovej slávnosti 200. výročia Westminsterského vyznania, bola *Robertom Balmerom* naznačená myšlienka „*jednoty medzi kresťanmi*“.⁸¹

Z neznámych dôvodov sa *Th. Chalmers* neskorších konferencií viac nezúčastnil, zatiaľ čo sa zakladateľov aliancie trochu rezignovane spýtal, či *ešte vôbec* chcú byť *antirímskym spolkom.*⁸²

Idea založenia *Evanjelickej aliancie* prišla nepochybne z okruhu *cudzieho agenta*, pretože to bola iniciatíva slobodomurára *Thomasa Chalmersa.*⁸³ Vo „Veľkej lóži Škótska“ vo Forfarshire mal členské číslo 101.⁸⁴

1.) Zakladajúca konferencia

Zakladajúca konferencia *Evanjelickej aliancie* sa konala 19. augusta 1846 v priestoroch *cudzieho agenta*, vo veľkej slobodomurárskej sále v Londýne. Využitie slobodomurárskej sály prirodzene nebolo dôkazom nejakých aktivít v rámci slobodomurárstva. Kontakty však zásadne jestvovali.

Návrh zvoliť v roku 1857 za miesto konania konferencie Berlín, prišiel od kráľa Friedricha Wilhelma IV., člena rodu Hohenzollernovcov, pod ktorého ochranou stál *cudzí agent.* Samotný *E. Beyreuther* napríklad napísal, že medzi

---

⁷⁸Jednota na Evanjelickom základe, H. Hauzenberger, s. 53 a 69.

⁷⁹Tamže, s. 169 a 170.

⁸⁰Tamže, s. 171.

⁸¹Tamže, s. 49.

⁸²Tamže, s. 190.

⁸³Tamže, s. 53.

⁸⁴Predložené je členské potvrdenie Anglickej veľkolóže.

návštevníkmi konferencie sa nachádzal rad známych berlínskych slobodomurárov.⁸⁵ V „*Ceste Evanjelickej aliancie v Nemecku*“ sa hovorí:

„Mnohí, kresťansky dokázaní muži, obzvlášť anglosasi, ktorí navštívili zhromaždenie, nemali ani potuchy o charaktere terénu, na ktorom v Berlíne stáli.“⁸⁶ „Zistilo sa, že medzi účastníkmi konferencie sa nachádzal rad známych berlínskych slobodomurárov.“⁸⁷

Dalo sa to vidieť najmä pri prednáške obľúbeného rečníka konferencie, slobodomurára prof. Dr. Schenkela. Schenkel zastupoval v programe konferencie slobodomurársku filozofiu, v ktorej sa odporúča nasledovať iba smerodajné svedomie.⁸⁸

V žiadnom prípade nemožno tvrdiť, že by nebolo existovalo prepojenie so slobodomurárstvom. Aký veľký bol vplyv Schenkela na alianciu, nemožno presne povedať. Neskôr sa odvrátil od prebudeneckých hnutí a s právnikom a slobodomurárom prof. Bluntschlim založil „Protestantský spolok“, ochranný zväz „slobodného kresťanstva“.⁸⁹

Na základe toho, čo sa odohrávalo v Berlíne, sa v Londýne vyjadril slobodomurár Lord Shaftesbury⁹⁰, spoluzakladateľ CVJM (Der christliche Verein junger Menschen – Kresťanský spolok mladých ľudí, pozn. prekl.), že berlínska konferencia aliancie bola „epochou svetových dejín“.⁹¹ Bolo to síce prehnané, ale ukazuje to hodnotenie konferencie zo slobodomurárskej strany.

Vplyv cudzieho agenta možno teda sotva poprieť. Preto nasleduje otázka – práve kvôli tomuto vplyvu: Vedia vlastne zodpovední muži Evanjelickej aliancie, pri svojej pripravenosti spolupracovať s Rómom, že Vatikán spolupracuje s cudzím agentom? Pápež Pavol VI. a celý II.

---

⁸⁵E. Beyreuther, *Cesta Evanjelickej aliancie v Nemecku*, s. 37.

⁸⁶Tamže, s. 36.

⁸⁷Tamže, s. 37.

⁸⁸Tamže, s. 36.

⁸⁹Tamže, s. 37.

⁹⁰Medzinárodný slobodomurársky lexikón, Lennhoff a Posner, s. 1457.

⁹¹Hauzenberger, s. 43.

vatikánsky koncil sa priznali k encyklike „*Dignitatis humanae*“, v ktorej je postulovaná *slobodomurárska idea ľudských práv a náboženská sloboda*. Je *Evanjelická aliancia* napriek tejto skutočnosti pripravená na spoluprácu s rímsko-katolíckou cirkvou?

Z New Yorskej rezolúcie „*Evanjeliáli a katolíci spoločne*“ z marca 1994, v ktorej sa črtá zbratanie medzi evanjelikámi a rímskymi katolikmi vyplýva, že sa už dlhšie pestujú úzke kontakty s katolicizmom. Text znel:

„*Spoločne vyznávame, evanjeliáli a katolíci, náš hriech proti jednote, ktorú Kristus zamýšľala pre všetkých svojich učeníkov ... Evanjeliáli a katolíci sú bratia a sestry v Kristovi.*“⁹²

Vzhľadom na vyslovené fakty sa zdá byť zmysluplné nahliadnuť do minulosti *Evanjelickej aliancie*, aby sme zistili, v čom sa postupne zmenilo jej poslanstvo.

2.) Zmenené poslanstvo aliancie

Od svojho založenia po dnešok sa *Evanjelická aliancia* veľmi zmenila. V služobných pokynoch predstavenstva aliancie na prelome rokov 1958/59 jasne a zreteľne stálo:

„*Naša aliancia má službu strážcu. ... Musíme bojovať proti nebezpečnému spojeniu kresťanstva, humanizmu, idealizmu a socializmu.*“⁹³ „*Musíme postaviť aj jasný front proti všetkým nebiblickým rojčivým hnutiam, prostredníctvom ktorých sú bezbožne uctievaní vedúci ľudia a poradie dôležitosti biblických darov milosti je obrátené naruby.*“⁹⁴

Boli to zreteľné akcenty. Niečo iné hovorí správa konferencie delegátov v kúpeľoch Blankenburg v roku 1992:

„*Nemecká evanjelická aliancia by sa mala viac otvoriť letničným, charizmatickým a katolíckym kresťanom. Zvlášť ,Rok s Bibliou‘ ukázal, že spolupráca s katolíckymi kresťanmi je nádejná. ... Generálny sekretár E. a. (Evanjelickej aliancie) hovorí o dobrych skúsenostiach s letničiarimi a charizmatikmi*

⁹²W. Bühne, Proroci prichádzajú, CLV 1994, s. 168 ff.

⁹³E. Beyreuther, Cesta Evanjelickej aliancie v Nemecku, s. 167.

⁹⁴Tamže, s. 168.

v jednotlivých miestnych alianciách. Aj katolíci sa môžu pripojiť k evanjelikálnemu zjednocovaniu.“⁹⁵

Bola to absolútna zmena kurzu smerom k Rímu a ekuméne. V pozadí možno vidieť cudzieho agenta.

Čitateľ môže na istú chvíľu zatajiť dych a premýšľať. Čo bolo podnetom a pôvodnou ideou založenia *Evanjelickej aliancie*?

3.) Evanjelickej aliancia a ekuména

Evanjelickej aliancia je dnes cez zastúpené kresťanské zväzy a zoskupenia, ktoré majú súčasne členský alebo hosťovský status v ACK (Arbeitsgemeinschaft Christlicher Kirchen – Pracovné spoločenstvo Kresťanských cirkví), priamo i nepriamo spojená s ekuménou. *Evanjelickej aliancia* sa nazdáva, že prípadné prekážky a rozdelenie medzi vierovyznaniami môže prostredníctvom svojej „bázy viery“ odsunúť nabok. K tomu komentár z *idea-Dokumentation* 22/94: „Wohin geht die Evangelische Allianz?“ - „Kam kráča evanjelickej aliancia?“ Citát:

„Báza viery hovorí o spoločnej základni, na ktorej záleží. To nám pomôže pri stretnutiach s adventistami, charizmatikmi a katolíckymi kresťanmi. Na tejto báze môžeme mať spoločenstvo so všetkými znovuzrozenými kresťanmi, aj keď nesúhlasíme s ich ekleziológiou (učením o cirkvi) a pneumatológiou (učením o Svätom Duchu). Nie je dôvod odopierať duchovné spoločenstvo človeku, ktorý súhlasí s bázou viery *Evanjelickej aliancie*, nech patrí k akejkoľvek cirkvi.“⁹⁶

To v jasnej reči znamená: Kto bude súhlasiť s bázou viery *aliancie* a je pripravený prechodne sa vzdať svojej denominačnej identity, smie sa pripojiť. „Prechodne“ mu je zaistené duchovné spoločenstvo.

O podobnom aspekte pojednáva článok v „*idea-Spektrum*“ z 3. marca 1999, v ktorom generálny sekretár *Nemeckej Evanjelickej aliancie*, Hartmut Steeb, s ľahkým nádychom sarkazmu nastoľuje otázku: „Koľko jednoty si smú

---

⁹⁵SIGNAL/Febr. 1993, s. 9.

⁹⁶IdeaDokumentation 22/94, s. 18.

evanjelikáli dovoliť bez toho, aby padli do podozrenia, že zrádzajú Ježišovo evanjelium a reformátorské dedičstvo?“

Čo bolo podnetom k tejto otázke? Hovorilo sa o tom, že vo vyznávačskom hnutí „*Kein anderes Evangelium*“ („Nijaké iné evanjelium“) je očividne silný prúd, ktorý tvrdí, že vedenie *Nemeckej Evanjelickej aliancie* sa pustilo nesprávnou cestou, keď spolupracuje s letničiarimi a členmi Katolíckej cirkvi, napr. pri „*ProChrist*“ alebo „*Gemeinde-Ferien-Festival*“ („Cirkev – Prázdniny – Festival“) a podobných podujatiach. H. Steeb tu kladie otázku: „*Je táto spolupráca skutočne nebiblická?*“ A sám na ňu odpovedá:

„*Pre všetkých kresťanov je jediným meradlom učenia a života Biblia. Čo hovorí ona na jednotu kresťanov medzi sebou navzájom? To podstatné vyhlásil sám Kristus (Evanjelium Jána, kapitola 17).*“

A H. Steeb uplatňuje tento text nasledovne a vysvetľuje:

„*Ježiš zápasil so svojím Otcom v modlitbe za to, aby jeho učeníci boli jednotní (? E.B.). Nie je to teda naša vec, ako zaobchádzame s ostatnými kresťanmi. Jednota je skôr ‚povinný program‘ v cirkvi Ježiša Krista, nielen voľba. Podľa slov Ježiša je rozhodujúcim kritériom jednoty to, že niekto číní Božiu vôľu (Mat. 12,49) a priznáva sa k Ježišovi ako Pánovi (1. Kor. 12,3). Kristus a jeho apoštoli nepoložili inak žiadne hranice. Teda s tým, kto spĺňa tieto podmienky, je možná jednota resp. spolupráca. V porovnaní s tým je druhoradé, kto patrí k akej cirkvi! Pretože inštitúcia cirkev nie je – v akejkoľvek podobe – zhodná s kresťanskou cirkvou. Ale vo všetkých cirkvách sú ľudia, ktorí patria úplne k Ježišovi a preto aj úplne k jeho cirkvi. ... A prečo je pre Krista jednota taká dôležitá? Jedine preto, aby ‚svet uveril‘. Kto triešti, podporuje neveru.*“

V komentároch H. Steeba zreteľne počujeme maximy cudzieho agenta: pluralizmus, humanizmus a toleranciu. V Jánovi 17 ale Ježiš nehovorí o „*byť jednotnými*“ ani o „*stať sa jednotnými*“. Hovorí však: „*Aby všetci jedno (nie jednotní E.B.) boli, ako Ty, Otče, si vo mne a ja som v Tebe, aby aj oni boli v nás, aby svet uveril, že si ma Ty poslal.*“ To je bytostné, organické bytie jedným a nemá nič spoločné s organizovanou jednotou. O túto „*organizovanú, denominačnú jednotu*“ sa však *Evanjelická aliancia* v súčasnosti fakticky

usiluje. K tomuto aspektu už pred rokmi Heinrich Jochums vo svojom spise „Ježišova cirkev – Aliancia – Ekuména“ napísal nasledovné:

„Hovoriť o jednote cirkvi Pána Ježiša v jej rôznosti je urážlivé, bohorúhačské“⁹⁷ „V žiadnom prípade sa nesmieme uspokojiť s tým, že máme peknú alianciu, aby si potom šiel každý vlastnou cestou a v zásade by pracoval a žil pre svoju cirkev, pre svoje spoločenstvo, pre svoj kruh a ďalej by tým potvrdzoval a podporoval rozdelenie a trieštenie.“⁹⁸

Nad týmto komentárom by sa mal zamyslieť nielen H. Steeb, ale celé vedenie aliance. Je to podozrivé, keď sa hovorí: „Jednota je skôr ‚povinný program‘ v cirkvi Ježiša Krista, nielen voľba.“ Porovnávať „Bohom spôsobené bytie jedným“ ako aj „telesnú jednotu Krista s jeho Otcom“ s povinným programom a voľbou je rovnako odvážne, ako povedať, že je druhoradá, k akej cirkvi niekto patrí. Vo všetkých cirkvách sú ľudia, ktorí patria úplne k Ježišovi, a preto aj úplne k jeho cirkvi.

Aký Ježiš stojí napríklad v pozadí v rímsko-katolíckej cirkvi? Nie je to „Ježiš“ hostie, ktorý je pri každej omši obetovaný – v protiklade k Hebr. 9,22 a 10, 14? K tomuto opäť H. Jochums:

„Kresťania tvoria Jedno Kristovo telo, ktoré je v radikálnom protiklade k ostatnému ľudstvu, ktoré z jednej časti pozostáva z veriacich v Krista, na druhej strane z naoko veriacich v Krista ... Jednota s Kristom nie je vôbec možná bez oddelenia sa od sveta okolo nás.“⁹⁹

Podľa H. Jochumsa patrí člen katolíckej cirkvi k „hriešnemu a bezbožnému, predovšetkým k náboženskému svetu ... náboženský svet je zbožne maskovaný bezbožný svet.“¹⁰⁰

„Typickým príkladom náboženského sveta je Rímska cirkev.“¹⁰¹ A: „Kde uprostred tzv. kresťanstva prebieha spojenie s ... náboženským svetom, nie je Ježišova cirkev ... Kto pri zhromažďovaní Ježišovej cirkvi prehliada potrebu oddelenia

---

⁹⁷ Heinrich Jochums, Ježišova cirkev – Aliancia – Ekuména. s. 33.

⁹⁸ Tamže, s. 34.

⁹⁹ Tamže, s. 52.

¹⁰⁰ Tamže, s. 53.

¹⁰¹ Tamže, s. 54.

sa od sveta, ničí zjednotenie sa v pravde a kladie na jeho miesto zdanlivé zjednotenie sa v nepravde.“¹⁰²

4.) Evanjelická aliancia – quo vadis?

V kresťanskej tlačovej službe „Topic“ č. 4/2002 sa na titulnej strane hovorilo nasledujúce:

„Mnohí konzervatívni evanjelikáli ešte nepochopili, čo sa v súčasnosti odohráva v ‚zbožnom‘ tábore. Cez palubu sa čoraz rýchlejšie hádžu názory a spôsoby správania, ktoré v Nemecku po desaťročia, aj dlhšie formovali vieru tisícov evanjelikálov.“

Nasledovne sa uvádzajú príklady, napríklad takéto: V jednom príspevku pre časopis *Aufatmen* (zima 2001) sa predseda *Nemeckej Ev. aliancie*, **Peter Strauch**, zamýšľa nad „budúcnosťou Ev. aliancie“. Preňho boli pritom dôležité dve ťažiská:

„Aliancia sa musí na jednej strane pridržiata svojich pietisticko-evanjelikálnych koreňov. Na strane druhej bola evanjelická aliancia od svojho založenia stále ekumenicky orientovaná. To znamená, že aliancia nie je žiadny cirkevný zväz, ale spojenie tých, ktorí veria v Krista. Tento model

*pripúšťa ‚veľkú konfesiónálnu šírku‘,“ tak Strauch.*¹⁰³

Nápadne často spomína v tejto súvislosti šéf aliancie katolíkov. Už pri založení sa vraj aliancia nevyslovila proti katolíckym kresťanom. V tomto sa P. Strauch prirodzene mylí. Pretože v historickom spise „*Jednota na evanjelickom základe*“ od H. Hauzenbergera, s. 165 ff., to znie ináč:

„Od samého začiatku videla väčšina dôležitých ľudí v aliancii úlohu v boji proti rímsko-katolíckej cirkvi a anglikatolicizmu. ... Boj proti katolicizmu však bol zahrnutý do programu aliancie, pretože jej zmyslom malo byť ... odolávať nielen úsiliu pápežstva, ale každej forme povery a nevery a rozšíriť našu spoločnú protestantskú vieru v našej vlastnej krajine a do iných krajín. ... Ale aj z teologických dôvodov sme sa cítili katolicizmom, ktorý chápeme ako ‚veľkého nepriateľa

---

¹⁰²Tamže, s. 56.

¹⁰³TOPIC č. 4/2002, s. 1.

kresťanstva', vyprovokovaní... Rímsko-katolícka cirkev je ako systém stelesnením bludárstva a nevery. ... Boj proti katolicizmu bol zahrnutý do akčného programu. ... Aliancia má teda pozitívnu úlohu, priviesť ľudí, ktorí by ešte žili v neslobode v katolicizme a nedosiahli by tam pravé poznanie biblickej pravdy, do slobody evanjelia. ... Keď ale výzvu zoberieme vážne a vidíme, do akej priepasti kráča európske ľudstvo, môžeme vzhliadať s veľkou nádejou na hnutie aliancie a plní radosti očakávať jej dôležitú službu.“

Keď v dnešnej dobe muži ako predseda Nemeckej Ev. aliancie P. Strauch označujú bludné učenie katolíckej cirkvi, ako *uctievanie Márie a svätých*, len ako „*osobitné teologické bohatstvo*“, rovnako ako Strauch aj pri *luteránoch a Ev. slobodných cirkvách* hovorí o „*osobitnom teologickom bohatstve*“, malo by sa zamyslieť nad spoluprácou v *aliancii*.

¹⁰⁴ Strauch si myslí: Kto by mohol niešť *biblicko-teologickú základňu Ev. aliancie* a súčasne je pripravený „*odložiť svoje osobitné poznatky (osobitné teologické bohatstvo) a aktívne ich nezastávať*“, smie „*sa pripojiť k aliancii*.“ ¹⁰⁵

Pozornému čitateľovi tu musí byť nápadná *pluralistická* tendencia, ako aj *pripravenosť k tolerancii* – jasné akcenty *cudzieho agenta*. Zdôrazňujem: Netvrdím, že dnešní ľudia v aliancii sú (všetci) *slobodomurári*, ale predsa sú mnohí z nich – vedome alebo nevedome – *infikovaní slobodomurársko-liberalistickým myšlienkovým bohatstvom*. *Strauchove úvahy o „budúcnosti Evanjelickej aliancie“* prišli v neobvyklom čase. Rok 2003 bol *najekumenickejší*, aký Nemecko dovtedy zažilo. Konal sa prvý „*Ekumenický cirkevný festival Kirchentag*“, na príprave ktorého sa podieľali dokonca *zástupcovia nemeckých slobodných cirkví*, ďalej „*Rok Biblie*“. K vedúcemu kruhu tejto veľkej akcie patrili: *Nemecká Evanjelická cirkev, Nemecká konferencia biskupov (katolícka), Nemecká Evanjelická aliancia, CVJM a Ev. Gnadavský zväz spoločenstiev*. ¹⁰⁶

Dôležité upozornenie: *Evanjelická aliancia* odmietla ešte v roku 1994 oficiálnu spoluprácu s *inštitúciou Katolícka cirkev*.

---

¹⁰⁴Tamže.

¹⁰⁵Tamže.

¹⁰⁶Tamže.

*Strauchovo vyhlásenie na Dni aliancie vtedy znelo: „Kedže sa na výpovediach Katolíckej cirkvi o učení nič nezmenilo, „sotva existujú možnosti spolupráce.“*¹⁰⁷ V priebehu plánovania „*Roka Biblie 2003*“ P. Strauch svoj názor očividne zmenil.

Celkovo sa nemeckí evanjelikáli nachádzajú v istom druhu prelomovej fázy väčšieho rozsahu. Rastúci počet konzervatívnych, Biblii verných kresťanov sa vzdal nádeje, že by mohol byť momentálny vývin zastavený. Naopak. Je to horšie.

Nič preto nepôsobilo rušivo ani pri stretnutí v kúpeľoch Blankenburg, ktoré usporiadal časopis *Aufatmen* začiatkom marca 2002. Téma zasadania: „*Povolání k jednotě – na ceste v poli napätia medzi pravdou a láskou*“ v zásade úplne odporovala tomu, čo vo svojich komentároch vypovedali H. Hauzenberger alebo H. Jochums.

Prišlo okolo 100 vedúcich pietistických, charizmaticko-letničných a katolíckych hnutí. Bolo pritom celé vodcovstvo Nemeckej Evanjelickej aliancie okolo Straucha, ako aj zodpovední z aliancií Švajčiarska a Rakúska.¹⁰⁸

Liebenzellská misia bola zastúpená svojim riaditeľom Hanspetrom Wolfsbergerom. Prítomní boli okrem toho niekoľkí známi charizmatici ako Wolfhard Margies, Peter Wenz a Rudi Pinke. Wolfhard Margies, vedúci charizmatickej *Gemeinde auf dem Weg* (Cirkvi na ceste) v Berlíne, prosil Evanjelickú alianciu medzi iným o ochranu pred útokmi zástupcov úradov a cirkví. Predseda aliancie P. Strauch mu ju prisľúbil a so zreteľom na všetkých charizmatikov dodal: „*Sme bratia a sestry, ktorí v Ježišovi Kristovi patríme k sebe.*“¹⁰⁹

Je si vlastne Strauch vedomý toho, s kým je pripravený „zbratať sa“? V osemdesiatych rokoch to boli predovšetkým Wenz a Margies, ktorí v Nemecku hlásali *evanjelium prosperity* Američana Kennetha Hagina. Toto „evanjelium“ sa zakladá na domnienke: *Kristus vybojoval zmierenie sveta nie na kríži, ale v pekle. Tam doniesol Satanovi obeť, aby*

---

¹⁰⁷Tamže.

¹⁰⁸Tamže, s. 2.

¹⁰⁹Tamže.

vykúpil všetkých ľudí. ¹¹⁰ *Margies, Wenz a Pinke* boli aj rozhodujúcimi pripravovateľmi „*Torontského požehnanía*“, ktoré prišlo v deväťdesiatych rokoch do Nemecka. V poslednom čase sa *Margies* a *Pinke* angažujú v tzv. „*Wächterruf*“. Pri tejto novej charismatickej iniciatíve ide o prebádanie hriechov nemeckých dejín až ku Keltom. Skupina *modlitebníkov Wächterrufu* musí pred Bohom na špeciálnych miestach *priniesť zástupné pokánie.* ¹¹¹

Tento proces zástupného pokánia by mal nad Nemeckom zlomiť veľkú kliatbu, ktorá túto krajinu údajne duchovne ochromuje. Podľa *P. Straucha* by to určite patrilo k „*osobitnému bohatstvu*“ určitých charizmatikov. Veľmi nebezpečné a navyše nebiblické osobitné bohatstvo, pretože v Božom slove nemá absolútne žiadnu obdobu.

Takýmto a iným učením sa aj nespočetní charizmatici stali duchovnými a niekedy dokonca „psychickými mrzákmi“. V Nemecku je „*už zástup sklamaných a zmätených ľudí.*“ ¹¹² Mnohí „stroskotali vo viere“, napísal bývalý riaditeľ letničného „*Teologického seminára Berea*“, *Richard Krüger*. Toto všetko sa podľa všetkého málo dotýka šéfa aliancie *P. Straucha* a jeho spoluzodpovedných. Kvôli „jednote“ (?) sú dokonca pripravení schvaľovať zakázané démonické učenia. Nasleduje ukážka pekelných vízií *Wolfharda Margiesa* a *Kennetha Hagina* (citované podľa spisu CLV Wolfganga Bühneho: PROROCI PRICHÁDZAJÚ). Nech podnietia k premýšľaniu.

1.) *Kenneth Hagin* zvestoval:

„*Kristus dokonca zmierenie nie na kríži, ale v pekle. Tam prijal ‚prirodzenosť Satana‘, aby sme my mohli dostať ‚prirodzenosť Božiu‘. Tri dni Krista trápi demoni. Napokon prišiel v pekle k svojmu znovuzrodeniu a priniesol Satanovi obeť, aby nás vykúpil.*“ ¹¹³

Hagin okrem toho vyhlásil, že sa osemkrát ukázal pred Božím trónom, aby tam dostal výnimočné zjavenie.

---

¹¹⁰Tamže.

¹¹¹Tamže.

¹¹²Tamže.

¹¹³Proroci prichádzajú, s. 43.

2.) *Wolfhard Margies* vyhlásil:

„*Nebo robí to, čo robíme, prikazujeme alebo dosahujeme my božským bojom a nie naopak. Rozhodnutie vôle je najprv formulované a uskutočnené nami na zemi a nebo ho nasleduje.*“¹¹⁴ „*On (Ježiš) bol ... tri dni pod nadvládou diabla, ktorú musel znášať vo všetkej krutosti, zlobe a pokorení. Pretože zniesol túto nadvládu, v podobe tejto ceny nám získal autoritu, môcť odteraz vládnuť nad diablom.*“¹¹⁵

Po týchto vyslovene luciferských citátoch sa vynára klasická otázka na všetkých zodpovedných v pietisticko-evanjelickálnom tábore a na *Evanjelickú alianciu: QUO VADIS? Kam kráčaš?*

VI. *Cudzí agent a evanjelikáli*

„*Cudzí agent*“ aj medzi evanjelikálmi úspešne inšpiroval a kontaktoval najznámejšie osobnosti. Kto číta knihy: „*Ked' soľ stratí chuť. Evanjelikáli v dobe svrabľavých uší*“ od Johna McArthura alebo „*Všetky cesty vedú do Ríma. Evanjelikáli – kam?*“ od Michaela Semlyena alebo „*Proroci prichádzajú*“ od Wolfganga Bühneho – alebo „*Okultná invázia. Skrytý zvod sveta a kresťanstva*“ od Dava Hunta – kto si prečíta tieto knihy s početnými dôkazmi, ten musí priznať, že „*cudzí agent*“ získal na koľajnici *humanizmu, tolerancie, pluralizmu a pragmatizmu* aj v evanjelickálnom tábore hrozivo veľa územia. A jednoduchí veriaci si to často nevšimnú alebo sa čudujú, pretože už nechápu mnohé pochody.

Kto sú tí muži, ktorí voviedli „*cudzieho agenta*“, „*záhadnú bytosť*“ do evanjelickálneho tábora, a tak znepokojili a zviedli veľa veriacich kresťanov? Patria k nim, aby sme menovali len najznámejších:

- 1.) J. M. Templeton
- 2.) Norman Vincent Peale
- 3.) Robert Schuller
- 4.) Bill Hybels

---

¹¹⁴Tamže, s. 70.

¹¹⁵Tamže, s. 79.

5.) Billy Graham

6.) Bill Bright ...

7.) a ďalší evanjelikáli v rôznych krajinách, aj v Nemecku: evanjelikáli na ceste do Ríma.

Títo muži majú iste aj početné zásluhy, napríklad v evanjelizácii. Ale to nás nezabavuje skúmania toho, aké zvodné učenie k nám súčasne ich prostredníctvom prichádza. To, že tieto osoby majú dobrý kontakt nielen vzájomne medzi sebou, ale aj duchovné spojenia s „*cudzím agentom*“, ukazuje napr. *Dave Hunt* prostredníctvom početných dôkazov vo svojej objemnej práci „*Okultná invázia*“. Preto sa nám na tomto mieste opäť žiada spomenúť výstražné slová Boha prorokovi Ezechielovi:

„*Človeče, teba som ustanovil za strážcu pre dom Izraela. Ak počuješ slovo z mojich úst, varuj ich v mojom mene. Ak poviem spravodlivému: ‚Určite ostaneš nažive!‘ ale on sa spoľahne na svoju spravodlivosť a bude páchať nepravosť, nijaké jeho spravodlivé skutky sa nepripomenú, ale zomrie pre svoju nepravosť, ktorú spáchal“ (Ez. 33,7,13).*

V nasledujúcom odseku sa hovorí o charakteristických znakoch vyššie spomenutých osôb.

1.) John M. Templeton

J. M. Templeton je zakladateľom legendárnej „*Templetonovej ceny za pokrok v náboženstve*“. Templeton je evolucionista, panteista, univerzalista a okultista. Jeho knihe „*Zákony života*“ venoval práve časopis „*Christianity Today*“ (časopis založený a chránený B. Grahamom) celostranovú reklamu s odporúčaniami od *V. Peala*, *R. Schullera* a – čuduj sa svete – od samotného *B. Grahama*.¹¹⁶

J. M. Templeton patrí bezpochyby k najväčším antikresťanským osobám súčasnosti, ktorú, žiaľ, plne akceptujú, a ktorej sa dvoria vedúci evanjelikáli. Jeho novopohanské učenie rozšíril medzi evanjelikálmi *Robert*

---

¹¹⁶Dave Hunt - Okultná invázia - CLV – 1989 – s. 103.

Schuller už v roku 1986. Nasleduje niekoľko textových ukážok z Templetonových kníh:

„Duch Krista prebýva v každom človeku, či to tento vie alebo nie ...“¹¹⁷ „Tradičné židovstvo a kresťanstvo strácajú svoj vplyv na informácie myslenia poplatného dobe ...“ „Ďalší stupeň ľudsko-božského pokroku na evolučnej škále potrebuje ... duchovné talenty, ktoré sa neopierajú o antické zjavenia alebo knihy (ako Biblia).“ „Aby sme podporili pokrok tohto druhu, založili sme Templetonovu podpornú cenu za pokrok náboženstiev.“¹¹⁸

Jedna celkom urážlivá definícia Boha v nich znie:

„Boh to sú miliardy hviezd na Mliečnej ceste. ... Boh to sú nespočetné miliardy bytostí na planétach. Boh je všetko, z čoho pozostávate, a ste jeho časťou.“¹¹⁹

Nepochopiteľné je, že okrem N. V. Peala a R. Schullera sú aj muži ako B. Graham a B. Bright nielen spoluzodpovední za šírenie týchto antikresťanských téz, ale aj za osobné prijatie vysoko dotovanej Templetonovej ceny, ktorá sa udeľuje za šírenie jeho filozofie. Je to zrada evanjelia. Rozumieme, aké kanály používa „cudzí agent“, aby korumpoval evanjelikálny tábor? Nespočetné kresťanské cirkvi tým už utrpeli duchovnú škodu.

Ďalší spolupracovník a člen „cudzieho agenta“ je:

2.) Norman Vincent Peale

N. V. Peale bol ako slobodomurár 30. septembra 1991 vovedený do 33. stupňa lóže Škótskeho rítu. Jeho portrét visí v slobodomurárskom chráme vo Washingtone DC.¹²⁰ Peale sa stal známy svojou knihou „Pozitívne myslenie“. V nej hovorí o Bohu ako „energii“ a o modlitbe ako vedeckej technike. Jeden z jeho povestných výrokov znie: „Zmeňte

---

¹¹⁷Tamže, s. 102.

¹¹⁸Tamže, s. 532.

¹¹⁹Tamže, s. 533.

¹²⁰Tamže, s. 250.

Vaše myslenie a zmeníte všetko.“¹²¹ N. V. Peale poskytol raz pri jednom podujatí nasledujúci komentár:

„Nie je potrebné byť znovuzrozený. Máte svoju cestu k Bohu; ja mám svoju. V Shinto-svätyňi som našiel večný pokoj. ... Boh je všade.“¹²²

Inokedy vyhlásil:

„Keď niekto vedome vizualizuje, že je pri Kristovi, je to najlepšia záruka pre zachovanie viery, akú poznám.“¹²³

Ako členovi lóže 33. stupňa sú mu prirodzene známe slávne inštrukcie suverénneho veľmajstra „Starého a Prijátého Škótskeho rítu“, ktoré A. Pike 4. júla 1889 oznámil 23 najvyšším „radám sveta“. Znejú:

„To, čo musíme ľuďom povedať – vzývame Boha, ktorý sa uctieva bez povery. Vám Veľkým-generálnym inšpektorom hovoríme, čo máte oznámiť bratom 30., 31. a 32. stupňa. Náboženstvo slobodomurárov by malo byť nami všetkými, ktorí sme zasvätencami najvyšších stupňov, zachované v čistote Luciferovej doktríny. Ved' ak by nebol Lucifer Bohom, ohováral by ho potom Adonaj, ktorého činy sú dôkazmi jeho krutosti, lstivosti, nenávisťi voči ľuďom, jeho barbarstva a odmietnutia vedy, a jeho kňazi? Áno, Lucifer je Boh, nanešťastie Adonaj je tiež Boh. Pretože podľa večného zákona nie je svetlo bez tieňa, krása bez škaredosti, biele bez čierneho. Absolútne môže existovať iba v podobe dvoch božstiev. Pravé a čisté filozofické náboženstvo je viera v Lucifera, protikladu rovnocenného Adonajovi. Ale Lucifer je Boh svetla, Boh dobra, bojujúci za ľudskosť, proti Adonajovi, Bohu tmy a zla.“¹²⁴

Napriek vedeniu o tejto dogme N. V. Peale vyhlásil:

„Nikdy som (pri slobodomurárskych rituáloch) nezačul ani najtichšiu výpoveď, s ktorou by kresťan nemohol súhlasiť.“

Tak ako pôsobí duch cudzieho agenta cez N. V. Peala, tak v rovnakej miere používa iné vyššie spomenuté osobnosti, aby zničil biblické posolstvo kríža. To, aký veľký je ničiteľský

---

¹²¹Tamže, s. 117.

¹²²Tamže, s. 587.

¹²³Tamže, s. 182.

¹²⁴Lady Queenborough – Occult Theocracy – by Gordon Pr. - New York, N. Y. ISBN 0-8490-075-8, s. 221.

vplyv, ukazuje kapitola „Cudzí oheň na oltári“ (vid' dole). Nepopierateľnou indíciou duchovného zajatia cudzím agentom je správa „idey“ z apríla 1993. Citát:

„Žiadne pochybnosti voči členstvu v slobodomurárskych lóžach: z 15,2 milióna južných baptistov je 1,3 milióna slobodomurárov. ... V najväčšej protestantskej cirkvi USA, u južných baptistov, nie sú žiadne zásadné pochybnosti voči členstvu v slobodomurárskej lóži. V novo predstavenej štúdii domovskej misie cirkvi, ktorá má 15,2 milióna členov sa uvádza, že príslušnosť k lóži je čisto „osobným rozhodnutím.“

3.) Robert Schuller

Jeho emblémom je rozhlasový a televízny program: „*Hour of Power*“ - Hodina sily“ (por. TOPIC 3/2000). Mnoho miliónov divákov na celom svete počas týždňa počuje a vidí televízneho kazateľa a kňaza *R. Schullera* v programe „Hour of Power“. Tieto bohoslužby natáčajú v *Schullerovej* katedrále zo skla v Garden Grove (Kalifornia) a vysielajú ich do celého sveta.

Je to *Schuller*, ktorý stiera nielen hranice medzi kresťanskými vierovyznaniami, ba dokonca búra bariéry medzi definitívne antikresťanskými náboženstvami. Odmieta centrálné poslanstvo evanjelia s tým, že hriech, milosť a vykúpenie interpretuje ako psychologické pojmy. O Bohu hovorí len vo vzťahu k láske, radosti a pokoju, nie vo vzťahu k milosti, smrti na kríži alebo hriechu. S touto teológiou jazdí presne po koľajnici svojho majstra *N. V. Peala*.

Čo je v politike a hospodárstve známe ako globalizácia, sa v sektore náboženstva deje viac-menej skryto. K tým, ktorí považujú „jednotu náboženstiev“ (globalizáciu) za hodnú námahy, patrí aj *Robert Schuller*. Pri jednom interview prejavil nadšenie zo zblíženia náboženstiev a prorokoval:

„V nasledujúcom tisícročí, sa ako náboženský vodcovia budeme koncentrovať na to, aby sme odstránili pošpinenie náboženstva. ... Je načase, aby náboženstvá sveta prestali spolu súperiť.“

Podľa *Schullerovho* názoru sa kresťanské náboženstvo musí oslobodiť od svojho balastu pravidiel a nátlaku, aby náboženský človek mohol žiť primerane svojim prániam.

Jedna zo Schullerových „slávne-neslávnych“ maxím znie: „*Posilnite Vaše ego ... Nezničte ho ... Nezatraťte ho ... Spaste ho!*“ Ako? Schullerova odpoveď znie: „*Skrze kríž!*“ - *Kríž preňho posväcuje cestu ega!*

To je rúhanie sa Bohu, totálne zníženie kríža. Schuller káže typické prospechárske evanjelium. Viera nie je preňho nič iné, ako istý druh základne pre servisné výkony Boha, aby sa mohli naplniť ľudské životné prania. Schullerovou osobitnou „zásluhou“ je zavedenie novopohanského učenia do kresťanstva prostredníctvom Templetonovej knihy „*Zákony života*“. Citát z nej:

„*Vôbec neviete, akú silu v sebe máte! Svet môžete urobiť všetkým, čím chcete.*“¹²⁵

V týchto slovách počuteľne zaznieva začiatok povestného zákona Thelemy A. Crowleyho: „*Rob, čo ty chceš – to je celý zákon.*“ Crowley bol okultista a satanista. Filozofiou R. Schullera vnikol do evanjelikálneho tábora ďalší prúd dymu a rozšíril sa zvlášť prostredníctvom „Zboru Willow-Creek“ Billa Hybelsa.

4.) Bill Hybels

Robert Schuller raz v súvislosti s Billom Hybelsom poznamenal:

„*Bol som prvý, ktorý pri amerických cirkvách zaviedol skutočný nárast zborov. ... On (Hybels) bol prvý mladík, ktorý prevzal tieto princípy, zlepšil ich a tak veľmi ich rozšíril, že dosiahli hranice svojich možností. Som naňho pyšný. Považujem ho za jednu z najlepších vecí, ktoré postretli kresťanstvo dnešných dní.*“¹²⁶

K tomuto pozoruhodné zistenie Dava Hunta:

„*Bill Hybels je ďalšou vedúcou osobou, ktorá ako pastor Willow-Creek Community Church v Illinois (najvplyvnejší zbor Severnej Ameriky a možno sveta) priviedla ďalšie masy v rovnakom smere do bludu.*“¹²⁷

---

¹²⁵Cit. u D. Hunta, s. 110.

¹²⁶Tamže, s. 584.

¹²⁷Tamže, s. 583.

Pravý trojzáprah: *Hybels* ako žiak *Schullera*, *Schuller* ako žiak *Peala*. *Peale* – bystrý sprostredkovateľ medzi oboma a cudzím agentom. Koho pri tejto „duchovnej kontinuite“ udivuje oslňujúci program *Willow-Creek*?

G. A. Pritchard, autor „*Willow Creek – cirkev budúcnosti?*“, ukazuje vo svojom výklade so všetkou zrejmosťou vplyv cudzieho agenta cez pluralizmus, relativizmus, toleranciu a pragmatizmus na vedenie zboru a tvorbu jeho programu.

Prvý príklad: Počas jedného bohoslužobného podujatia prezentoval *B. Hybels* polročný „register hriechov“ svojho Mega-zboru. Na dotazníkoch známych členov zboru ich prestúpenia a vykoľajenia: 33 % klamalo, 18 % kradlo, 12,5 % sa dopustilo cudzoložstva, 27 % mužov konzumovalo pornografiu. Pozoruhodný register hriechov pre kresťanský zbor s vyše 12000 a viac členmi.

Druhý príklad: V jednom týždni bol prečítaný register hriechov singlov: 25 % slobodných, 38 % samoživiteľ'ov, 41 % rozvedených priznalo, že mali protiprávne sexuálne vzťahy.¹²⁸ A zrazu sa deje niečo pre kresťana nepochopiteľné: *Bill Hybels* nevolá svoj zbor k pokániu a ľúlosti, ale len odporúča:

„*Vystrite trochu svoju hrud' – uznávame našu nespravodlivosť a vydávame ju milosti a pravde. A ako spoločenstvo sa učíme, ako získať odpustenie a ako nám Svätý Duch môže pomôcť žiť v ďalšom týždni, mesiaci a roku trochu inak.*“¹²⁹

Zjavuje sa tu všetko tolerujúci humanistický Boh slobodomurárstva. Je to Boh *Peala* a *Schullera*, ktorý zvestoval: „*Kríž posväcuje cestu ega!*“

Tretí príklad: *Hybels* nechal vo svojom zbore previesť okultný uzdravovací program pre „Anonymných alkoholikov“ pozostávajúci z 12 krokov. Duchovným otcom tohto programu je *Bill Wilson*. Účastníkom programu sa predstavuje „prispôsobený Boh“. Už pri 2. kroku programu účastník nutne priznáva:

„*Prišli sme k viere, že nejaká moc, väčšia ako my sami, nám môže opäť vrátiť naše duchovné zdravie.*“

Pri 3. kroku priznávajú:

---

¹²⁸A. Pritchard, *Willow Creek – cirkev budúcnosti?*, s. 260.

¹²⁹Tamže.

„Rozhodli sme sa zverit' našu vôľu a náš život opatere Boha – ako sme mu porozumeli.“¹³⁰

Pri bodoch programu sa hovorí o neznámej moci, o „Bohu podľa osobného zdania.“ Je to ale „slobodomurársky Boh“, „regulatívny princíp.“ „Ale namiesto toho, aby sa tu bilo na poplach, podporuje a rozširuje Willow-Creek a nespočetné zbory túto ilúziu prinášajúcu smrť.“¹³¹

5.) Billy Graham

John Pollock, známy biograf *Grahama*, vo svojej oficiálnej biografii o *Billy Grahamovi* píše:

„Bol kresťanským štátnikom pre celý svet, katalyzátorom, ktorý dokázal dať dokopy jednotlivé osoby a hnutia a spustiť proces zjednocovania.“

B. Graham k tomu poskytol v *US News and World Report* v roku 1988 výstižne nasledujúci komentár:

„Moje cesty do celého sveta a moje vzťahy k duchovným všetkých vierovyznaní zo mňa urobili ekumenickú bytosť. Sme od seba oddelení teológiou, niekedy aj kultúrou a rasou, ale to všetko pre mňa už viac nič neznamená.“

Obidva komentáre dokazujú jeho dlhoročné úsilie o spoluprácu s katolíkmi, charizmatikmi a adventistami, ktoré napokon viedlo k plnému rozvoju pri veľkoevanjelizáciách „*ProChrist*“.

B. Graham sa v roku 1981 naozaj dal zviest' k tomu, aby pápeža *Jána Pavla II.* označil za „najväčšieho morálneho vodcu sveta a celosvetovo najväčšieho evanjelistu.“¹³² Je to podivuhodné a súčasne poľutovaniahodné, ako sa *B. Graham* v priebehu času priklonil k smerovaniu Ríma. Na začiatku svojej kazateľskej služby vyhlásil komunizmus, islam a katolicizmus za najväčších nepriateľov sveta. Keď neskôr prijal katolícke a svetské pocty, nebolo už jeho kresťansko-evanjelikálne rúcho bezchybné. Aké pocty *B. Graham* bez váhania prijal?

---

¹³⁰Dave Hunt, *Okultná invázia*, s. 290.

¹³¹Tamže, s. 264.

¹³²M. de Semlyen, *Všetky cesty vedú do Ríma*, s. 180.

1. **Čestnú doktorskú hodnosť Jezuitského kolégia v kláštore Belmont, ako aj katolícku Medzinárodnú Františkánsku čestnú cenu za prínos k pravej ekuméne**
133
2. **Templetonovu cenu.** Túto vysoko dotovanú cenu dostávajú osoby, ktoré sa zaslúžili o pokrok v oblasti náboženstva.
3. **Poctu „Rytier“** anglického kráľovského dvora.
4. **Zlatú 5-cípu hviezdu s menom,** vloženým na „chodník slávy“ v Hollywoode v roku 1984.
5. **Cenu za mier Ronalda Reagana** (Reagan: „Ním /Grahamom/ sa svet stal lepším.“)

Je nesporné: Grahamove veľkoevanjelizácie priviedli mnohých ľudí k viere. To sa nemá prehliadať. Ale spolu s Dr. Martinom Lloyd-Jonesom by sme si mali položiť otázku: Svätí účel prostriedky? Ježišove slová v Ján. 12,43 znejú: „*Ludskú slávu milovali totiž väčšmi ako slávu Božiu.*“ Cirkevný historik *Iain Murray* o Grahamovi napísal:

„*V protiklade so svojím skorším presvedčením bol teraz Billy Graham pripravený nechať sa podporiť takmer každou známou náboženskou vedúcou osobnosťou.*“¹³⁴

Na doplnenie B. Graham povedal:

„*Zistil som, že to, čomu verím, je v podstate to isté, čomu veria zákonní katolíci. Odlišujeme sa len v niekoľkých bodoch neskorších cirkevných tradícií.*“¹³⁵

Ako ďaleko sa B. Graham vzdialil od biblickej pravdy a jej zásad a utrpel tým veľkú stratu dôvery? Nasledujú ešte niekoľké komentáre z amerického televízneho programu „*Larry King live.*“ Keď sa *Billyho Grahama* opýtali, aký je jeho postoj k mormónom a katolíkom, odpovedal:

„*Oh, myslím, že mám so všetkými úžasné spoločenstvo. Poznám sa dobre s Vatikánom. Viackrát som navštívil pápeža. V ten večer, v onen deň, keď sa stal pápežom, som kázal v jeho katedrále v Krakove. Bol som jeho hosťom.*“

Keď sa *Grahama* opýtali, či má rád pápeža, odpovedal:

¹³³Tamže, s. 181.

¹³⁴DIAKRISIS, Sept. 1993.

¹³⁵W. Bühne, Proroci prichádzajú, s. 185.

„Mám ho veľmi rád. ... On a ja sa takmer vo všetkom zhodujeme.“¹³⁶

V televíznom programe amerického charizmatika Roberta Schullera Graham k téme „Katolícka cirkev“ vyhlásil:

„Rímsko-katolícka cirkev otvára svoju náruč a víta nás. Od rímsko-katolíckej cirkvi máme všetku podporu, kamkoľvek pôjdeme.“¹³⁷

Posledný významný komentár B. Grahama:

„Videl som, že moja viera je v podstate rovnaká, ako viera ortodoxných rímskych katolíkov.“¹³⁸

Že ani B. Graham nezostal nedotknutý duchom *cudzioho agenta*, vychádza zreteľne najavo v jeho dobrosrdečných prianiach požehnania slobodomurárskemu mládežníckemu rádu „De Molays“. Rád pozostáva z mladistvých vo veku 16-21 rokov, ktorí pochádzajú zo slobodomurárskych rodín. Títo mladí ľudia sú neskôr prijímaní do regulérnych lóží. Z určitého podnetu im B. Graham adresoval nasledujúce slová:

„Nachádzam dnes dve skupiny mladých ľudí. Jednu, ktorá zastupuje násilie a vzburu. Možno ju sledovať až ku Kainovi. Prisahajú, že vytrú morálku stredných vrstiev a etiku a zbúrajú súčasné tradície, ako aj ideály posledných rokov. Ide o veľmi malú skupinu, ktorá robí veľa hluku. Potom sú hlbaví, ustarostení mladí ľudia, ktorí sa pokúšajú inteligentným a zodpovedným spôsobom korigovať morálne chyby starších osôb. Toto sú mladí ľudia, na ktorých spočíva budúcnosť Ameriky. De-Molays sú časťou tejto skupiny. Nech Boh bohato požehná všetkých De-Molays pri ich budúcej práci.“¹³⁹

Aj tu možno s istotou povedať, že Billy Graham má na základe svojho kontaktu s DeMolays naozaj vzťahy s cudzím agentom. Prezrádza to jeho veľká náboženská tolerancia.

6.) Bill Bright

---

¹³⁶Dave Hunt, Okultná invázia, s. 587.

¹³⁷TOPIC 2/89, s. 4.

¹³⁸Dave Hunt, Žena jazdiaca na šelme, CLV 1995, s. 378.

¹³⁹F. D. Haggard, The Clergy and the Craft, Missouri-Lodge/USA, 1970.

Aj *Bill Bright* má vzťahy s cudzím agentom. Pretože z ruky slobodomurára *princa Filipa z Anglicka* prijal v máji 1996 v Buckinghamskom paláci legendárnu *Templetonovu* cenu. *Bright* prijal nielen svetskú poctu v Buckinghamskom paláci, ale o deň neskôr aj poctu katolíckej cirkvi, v známom kostole Svätej *Maria Travestere* v Ríme. Poctou a prijatím zlatého honorára stratil, tak ako i *B.*

Graham, svoju kresťanskú integritu. Predpokladom získania ceny je totiž pripravenosť akceptovať a rozširovať okultno-slobodomurárske myšlienkové bohatstvo *Templetona*.

O základnom postoji k *Templetonovej* cene poznamenal svojho času časopis „SIGNAL“ v článku s nadpisom „Česť alebo hanba?“, že vedúce evanjelické osobnosti „vzali česť pre seba“, a tým „spôsobili hanbu Bohu a Ježišovi Kristovi“.¹⁴⁰ V článku išlo o viac než jedným miliónom dotovanú *Templetonovu* cenu. *John Mark Templeton*, veľmi bohatý finančný manažér na Wall-Street, je ctiteľ mystika a slobodomurára *Teilhard de Chardina*, ktorý, ako je známe, učil kozmickej evolúcii. *Templeton* je ako jeho vzor presvedčený, že musí byť vytvorené nové náboženstvo, ktoré dopomôže k tomu, aby sa rozum rozvinul do nadprirodzených duchov a duší. Svietiaci géniovia by mali ísť príkladom, ktorý možno nasledovať. Aby sa podporovala táto možnosť, vytvorila *Templetonova* nadácia cenu za rozvoj pokroku v oblasti náboženstiev. Výskumy nadácie sa koncentrujú na nové formy vedenia, ktoré nespočíva na starých zjaveniach Biblie. Podľa *Templetonovho* názoru je Biblia napísaná mužmi so zastaranou predstavou o svete.

Neprehliadnuteľné: „*Pokrok vo veciach náboženstva*“ sa zameriava na spojenie veľkých svetových náboženstiev“, na ideu *cudzieho agenta* o svetovej jednote, ktorý už vtlačil svoju pečať aj koncilovým spisom (viď hore). *Templetonova* nadácia ponúka finančnú stimuláciu, ktorá má prospieť cieľu svetovej ekumény. Pre túto ideu sa žiaľ dali využiť *B. Bright* a *Billy Graham*. Nie je prijatie peňažnej ceny zradou kresťanstva, samotného Krista? Najnaliehavejšie varovanie pre všetky osoby, spomínané v tejto kapitole, sa nachádza v

---

¹⁴⁰SIGNAL - (Orgán Švajčiarskeho zväzu aktívnych protestantov) 1996.

Mat. 7,22. Hovorí sa tam: „*Mnohí mi povedia v onen deň: Pane, Pane, či sme neprorokovali v Tvojom mene, či sme nerobili mnohé divy v Tvojom mene?*“ A čo odpovedal PÁN? „*Nikdy som vás neznal*“.

Po tomto všetkom sa napokon vynára otázka: Ako je možné, na jednej strane vyznávať Trojjediného Boha a súčasne prijať od výboru pohanských náboženských vodcov honorovaný predikát „*nábožensky pokrokový*“? Pojem „*nábožensky pokrokový*“ plynulo prechádza k názoru tzv. Novoevanjelikálov, ku ktorým musia byť pripočítaní tak *B. Bright*, ako aj *B. Graham*.

„*Novoevanjelikalizmus je pokus, spríjemniť evanjelium modernistovi a oslabiť tým pohoršenie kríža. ... Kvôli duším sa novoevanjelikáli spájajú dokonca s modernistami a neveriacimi v ekumenických akciách.*“¹⁴¹

Tým sa ukazujú slobodomurárske maximy: *humanizmus, pluralizmus a tolerancia*. Teda aj tu dosiahol *cudzí agent* svoj cieľ.

7.) Nemeckí evanjelikáli na ceste do Ríma

„Evanjelikáli na ceste do Ríma“ - takýto nadpis dal teológ a publicista Lothar Gassmann článku časopisu „*Mitternachtsruf*“ v č. 12/2002. Ukázal v ňom, ako sú nemeckí evanjelikáli zachvátení vírom ekumenizmu – a tým, vedome alebo nevedome, aj cudzím agentom: slobodomurárstvom s jeho relativistickou toleranciou naproti iným myšlienkovým a vieroučným systémom. Nasledovne reprodukujem doslova výklad Dr. L. Gassmanna. Píše:

Nielen vedenie Evanjelickej cirkvi v Nemecku (EKD), ale stále viac vedúcich zástupcov pietistov a evanjelikálov, sú za priblíženie sa Rímu alebo dokonca za veľkú ekuménu s rímsko-katolíckou cirkvou a inými konfesiami. Ďalej menujem len niektoré z najvplyvnejších zastrešujúcich zväzov a osôb, ktoré zastupujú túto viditeľnú tendenciu.

---

¹⁴¹Dr. James T. Shaw, Novo-Evanjelikáli / DJH Biblia a cirkev, D 12.

Teologický konvent konferencie Vyznávačských spoločností v Evanjelických cirkvách Nemecka:

Prof. Dr. Peter Paul Johannes Beyerhaus D.D., Gomaringen pri Tübingene, prezident konventu, sa v nadväznosti na „Krátku poviedku o Antikristovi“ už od 70-tych rokov vyslovoval za medzikonfesionálnu „Ekuménu vyznávačských kresťanov“. V roku 1989 bol (tajne) vysvätený za biskupa stojaceho v „apoštolskej postupnosti“ a ako taký vedie „Vyznávačské bratstvo sv. Petra a Pavla“ so všetkými siedmimi (katolíckymi) sviatosťami. Beyerhaus prednáša už veľa rokov – spolu s viceprezidentom Teologického konventu, prof. Dr. Dr. Horstom W. Beckom, Baiersbronn-Röt – na prísne katolíckej Akadémii Gustava Siewertha, Beierbronnen (južný Čierny les). V blahoprajnom liste 16.04.2002 Beyerhaus gratuloval jemu dobre známemu prefektovi Vatikánskej kongregácie pre náuku viery (Inkvizície), kardinálovi Josephovi Ratzingerovi, k jeho 75. narodeninám. Ratzingera označil za „nositeľa svetla“, ktorý má za úlohu zasadzovať sa za nezlomnú platnosť biblicky zjavenej pravdy“ (Signal č. 114/115, dec.1997; Idea-Spektrum 17/2002).

Švábsky pietizmus:

Prof. Dr. Gerhard Maier, od roku 2001 krajinský biskup (predtým prelát) Ev. krajinskej cirkvi vo Württembergu, jeden z vedúcich zástupcov württemberského pietizmu (napr. ako rektor Domova Albrechta Bengela, Tübingen), vo svojej biskupskej správe z 4.07.2002 pozýva do Berlína na Ekumenický Kirchentag 2003. Gerhard Maier je – čo vyšlo najavo až teraz – zastupujúcim prokurátorom iniciatívy „Unità dei Cristiani e. V. (Jednota kresťanov e. V.)“ jestvujúcej od roku 2002 s cieľom spojiť oddelené konfesie. Prokurátorom tejto iniciatívy je kardinál Walter Kasper, prezident Pápežskej rady pre podporu jednoty kresťanov (predtým profesor v Tübingene a biskup diecézy Rottenburg-Stuttgart) (Zdroje: Schwäbische Zeitung 15.08.2002 – www.foerderverein-unita-dei-cristiani.com; www.initiative-unita-dei-cristiani.com).

Nemecká a celosvetová evanjelická aliancia:

Dr. Rolf Hille, predseda Teologickej komisie Celosvetovej ev. aliancie (WEA) a do roku 2000 predseda Nemeckej ev. aliancie (DEA), rektor Domova Albrechta Bengela v Tübingene, viedol ako predseda tejto komisie (tajné) jednania so skupinou teológov z Vatikánu zamerané na (momentálne ešte chýbajúcu) spoločnú deklaráciu. Peter Strauch, terajší predseda Nemeckej Ev. aliancie a prézes Spolku slobodných Ev. spoločenstiev (FEG), Witten, sa v postojoch a článkoch (napr. v „Aufatmen“, zima 2001/2002) vyslovuje za „veľkú konfesijnú šírku“, ktorá zahŕňa katolíkov (Topic č.4/2002, s. 1 f.; Rainer Wagner, Ježišova cirkev medzi triedením a ekuménou, Wuppertal 2002, s. 263 ff.).

Gnadavský zväz spoločenstiev (Zastrešujúci zväz Krajských cirkevných spoločenstiev)

Dr. Christoph Morgner, Siegen, prézes Gnadavského zväzu, sa už po svojej prvej voľbe za prézesa (1989) vyslovil v Idea-interview za otvorenosť v ekuméne konfesií. Pre mnohých pietistov bolo prekvapením, keď o niekoľko rokov neskôr v Idea-Spektrum č. 40/2002, s. 18 ff., napísal nasledujúce vety: „Hoci Hnutie spoločenstva v evanjelických krajských cirkvách nepestuje usporiadaný vzťah s katolíckou cirkvou, nemám strach zo stretu. ... Tento nadkonfesijný prúd možno všeobecne konštatovať v pietizme, najväčšom obnovnom hnutí v našej evanjelickej cirkvi. Sme zaviazaní všetkým, ktorí nasledujú Krista, a je celkom jedno, ku ktorému cirkevnému tábora patria.“

Tol'ko prehľad Dr. Lothara Gassmanna. A ešte slovo na premýšľanie zo známej (Rím kritizujúcej!) *Padovskej deklarácie Talianskej Evanjelickej aliancie*, ktorú preložila Dr. Helge Stadelmannová: „*Globálny cieľ katolicizmu je katolicita. Podľa rím.-katol. chápania má katolicita súčasne do činenia s jednotou a totalitou.*“

Bezpochyby to nepotrebuje ďalšie vysvetľovanie. V Katolíckej cirkvi stojí tradícia nad Písmom. To je presný opak reformátorskej maximy: *Jedine Písmo*. Súčasný ekumenický iniciatívy prebiehajú zásadne v rovine *pluralizmu, humanizmu*

a tolerancie. Presne to sú známe maximy slobodomurárstva s nadradeným pojmom *cudzí agent*.

VII. *Cudzí agent* v misijnom programe

Keď sa dnes pozrieme na akcie a programy evanjelikálnych misí a zborov, zistíme, že obsahy programov, vrátane ich stvárnenia, obsahujú celú škálu slobodomurárskych posolstiev. Nachádza sa tu *tolerancia* s nasadením ekumény, je tu *pragmatizmus* v akciách pre nárast zboru, *pluralizmus a relativizmus*, ktorý podporuje spoluprácu najrôznejších konfesií a kresťanských spoločností. Slobodomurárske maximy sú hrobármi kresťanského posolstva a zborov. Pretože zapísané Božie slovo už nie je vykladané vo svojej absolútnosti, ale je interpretované pluralisticky. Sklon k liberálnosti v zboroch je viditeľný všade. Sú to jasné stopy *cudzieho agenta*, ktorý si za cieľ vytýčil zničiť kresťanstvo.

Evanjelikáli formálne súperia so svetom - s „*bezbrehými*“ hudobnými, divadelnými, tanečnými programami, rockovou a popovou hudbou a inými ponukami - atraktívnosťou svojich predstavení. Pavol varoval: „*Lebo príde čas, keď (ľudia) neznesú zdravé učenie, ale majú svrabľavé uši, budú si podľa svojich žiadostí zháňať učiteľov, odvrátia sluch od pravdy a obrátia sa k bájkam*“ (2. Tim. 4,3.4).

Aby sme mohli z tejto perspektívy kriticky posúdiť nasledujúce misijné programy, predložili sme najskôr definíciu slobodomurárskych postulátov. Takto si čitateľ uvedomí, aký duchovný vplyv dosiahol *cudzí agent* v kresťanskom tábore.

Princípy slobodomurárstva

Definície slobodomurárskych princípov alebo indikátorov boli prevzaté z *Medzinárodného slobodomurárskeho lexikónu Lennhoffa a Posnera*.

Humanita je tam definovaná takto: „*V slobodomurárskom zmysle humanita znamená učenie o človeku a jeho dôstojnosti*

... konfesionalne jednostranné stanovisko alebo postoj je v rozpore s myšlienkou humanity.“

Humanita objektívne znamená:

„Úplná nezávislosť prirodzeného človeka v intelektuálnej, náboženskej a politickej oblasti. Odmietnutie každého nadprirodzeného konečného cieľa.“¹⁴² Alebo: „To čisto-ludské, pokiaľ je očistené od všetkého nadľudského a božského – inými slovami – autonómne, výlučne na seba odkázané človečenstvo, nezávislé od každej vyššej nadprirodzenej moci a normy.“¹⁴³ Alebo: „Intelektuálna nezávislosť sa rebelantsky oslobodzuje od nekonečného, božského rozumu a považuje ľudský rozum za zdroj a tvorcu všetkej a každej pravdy.“¹⁴⁴

Je to totálna nezávislosť, „totálna sloboda“, ktorá vedie k pripravenosti na „dialóg s inými náboženstvami“ a otvára proces spájania, na ktorom sa žiaľ podieľa nielen Evanjelická cirkev, ale do ktorého sa nechávajú vťahovať aj evanjelikáli.¹⁴⁵

Tolerancia

Slobodomurársky lexikón definuje *toleranciu* ako znášanie. Slobodomurár *Marcel Valmy* vysvetľuje jej vznik ako reakciu na svetský a náboženský absolutizmus. Z tohto tlaku sa ľudia pokúšali začiatkom 18. storočia vymaniť *deizmom*. O tom hovorí I. hlavný diel konštitučnej knihy Slobodomurár v „*Starých povinnostiach*“: „... ponechať každému bratovi jeho vlastné, osobitné názory“. Pojem tolerancia je mnohoznačný. M. Valmy zdôrazňuje:

„Ponechanie platnosti cudzích názorov ... by malo patriť k základnému postoju kultivovaného človeka ... odstránenie intolerancie zostáva jedným z najvznešenejších cieľov slobodomurárstva.“

Slobodomurárska myšlienka tolerancie zaberá v ekuméne široký priestor. Medzi evanjelikálmi spôsobuje „tolerančné myslenie“ veľa zmätku, takže sú pripravení tolerovať aj rímsko-katolícku dogmatiku a teológiu. Z toho napokon v

---

¹⁴²Manfred Adler - Cirkev a lóža, s. 15.

¹⁴³Tamže, s. 19.

¹⁴⁴Tamže, s. 16.

¹⁴⁵Novo-evanjelikáli / Dr. J. T. Shaw. - Spisy Biblického zväzu.

poslednom čase vyplýva pripravenosť na spoluprácu s katolíckou cirkvou.

Pragmatizmus

*„Pragmatizmus je relativistický a antidogmatický, chce urovnať večný spor rôznych filozofických systémov. ... Názory pragmatizmu sú blízke slobodomurárskemu mysleniu, najmä jeho chápanie pravdy a dôraz na individuum ako zdroj každého poznania. Ďalej snaha po harmónii, po uspokojení všetkých ľudských potrieb v duchovnom a telesnom zmysle a odmietnutie absolútneho, autoritatívneho stanoviska.“*¹⁴⁶

Tento postoj je zdôraznený v akciách a programoch evanjelikálnych misií, ktoré sú plánované podľa princípov pragmatizmu. V týchto programoch sa nenachádza nič, čo nie je založené na úspechu. Pre Svätého Ducha tu zostáva málo (žiaden) priestoru k inšpirácii. Jeho pôsobeniu ďalekosiahlo zabraňuje intelektuálny cieľ, ktorý sa má dosiahnuť.

Pluralizmus

*„Pluralizmus je učenie o mnohosti. Je to názor, že svet pozostáva z mnohých samostatných, ďalej neredukovateľných jednotiek bytia. Pluralisticky zmysľá pragmatizmus. ... Slobodomurárstvo je pluralistické. Jeho heslo: „Jednota v rozmanitosti“. Má zmysel pre rôznorodosť a rozdielnosť vecí. V etickom ohľade je v zásade pluralistické, pretože verí, že každý človek je celkom pre seba, a keď chceme urobiť svet lepším, je nutné ho ovplyvňovať a zdokonaľovať.“*¹⁴⁷

Obidva slobodomurárske indikátory, pluralizmus a pragmatizmus, sú v podstate hrobármi kresťanskej viery a cirkvi.

Relativizmus

Relativizmus je bratom pluralizmu. Pod vplyvom oboch už nie je Božie slovo poňaté ako jediná pravda, ale je relativizované a pluralisticky interpretované. Podľa slobodomurárskeho lexikónu je „relativizmus poznávac-

---

¹⁴⁶Medzinárodný slobodomurársky lexikón, Lennhof/Posner, s. 1236.

¹⁴⁷Tamže, s. 1215.

teoretické učenie, podľa ktorého je všetko poznanie iba relatívne. ... Slobodomurárstvo je preniknuté podmienenosťou všetkých právd.“¹⁴⁸ (Hrubotlač E.B.)

A ako sa v evanjelickálnom tábore ukazuje, vyplýva z tohto scéna „Pestrého trhu možností s veľkou dávkou akčnosti“. Pluralisticko-pragmatickým akciám a programom sa možno len čudovať. Pluralizmus a pragmatizmus, ako sme už povedali, pomáhajú naplniť náboženské prania a potreby. Tým sa dusí cirkev, „duchovné Telo Kristovo“. A práve to je cieľom slobodomurárstva.

Kresťanstvo sa pod vplyvom uvedených slobodomurárskych maxím systematicky rozkladá a zosvetšňuje. Neplatí viac: „Jedine Ježiš“, ale „Ježiš zabalený“ v „bezbrehých“ programoch, ktoré pozostávajú zo svetskej hudby, divadla, tanca a takmer všetkých atrakcií, ktoré svet ponúka. To všetko sa stáva ozajstnou liturgiou úspechu slobodomurárskeho pluralizmu, pragmatizmu a tolerancie. Cez to, čo sme doteraz povedali, sa snád' vyostří pohľad na akcenty, ktoré do akcií a programov prepašoval duch cudzieho agenta.

1.) Cudzí oheň na oltári

3. *Mojžišova 10,1-3* nás varuje pred svojvoľnou bohoslužbou a z nej vyplývajúcimi následkami. Čo sa stalo? Áronovi synovia *Nádáb* a *Abihú* dali v absolútnej svojvôli svoj vlastný oheň do misy na uhľíky a obetovali ho Bohu. Boh na tento čin odpovedal smrťou obidvoch. Mojžiš povedal Áronovi: „*Toto hovoril Hospodin: Na tých, ktorí sú mi blízki, ukážem sa svätým*“. *Nádáb* a *Abihú* vykonali svojvoľným spôsobom „bohoslužbu“, ktorá bola v Božích očiach ohavnosťou. K tomu poznámka pod čiarou Biblie Scofielda:

„*Hriechom Nádába a Abihúiho bolo, že konali v Božích veciach bez toho, aby hľadali Božiu vôľu. Bola to svojvoľná bohoslužba, ktorá má často zdanie múdrosti a pokory.*“

Preto by sme sa mali kriticky pozastaviť nad bohoslužbami zmiešanými so svetskými praktikami. Pavol k tomu jasne hovorí v *Kol. 2,23*: „*Je to zdanlivo múdrosť, ale (v skutočnosti) len samovoľné pobožnosťárstvo,*

---

¹⁴⁸Tamže, s. 1300.

sebaponížovanie a trýznenie tela. Má to cenu len pre nasýtenie tela.“

V jasnej reči to znamená: vykonávať bohoslužby a misijné akcie so svetskými elementmi ako *divadlo, pantomíma, rock a pop*, je presne to, čo urobili *Nádáb* a *Abíhú*, tým že na Boží oltár priniesli cudzí oheň a kadidlo. *Kadidlo* je typ modlitby a chvály. Čo o tom hovorí Božie slovo v *2. Mojžišovej 30,37-38? Nesmie sa pripraviť kadidlo v podobnom zložení, aby vychutnávali jeho „dobrú vôňu“*. K tomu opäť poznámka pod čiarou Biblie Scofielda:

„Čo sa tu odsudzuje, je forma uctievania, ktorú prirodzený človek vykonáva pre svoje vlastné potešenie.“

Biblická príručka Ungera k tomu dopĺňa:

„Oheň, ktorý je zapálený ináč, než je to predpísané Bohom, napr. náboženský entuziazmus, nejaká vec alebo osoba, ktoré zaujmú miesto Krista a sú zbožňované.“

Ďalší komentár to nepotrebuje. Bohoslužby, misijné akcie a tvorenie programov by mali byť uskutočňované podľa Božieho slova. *Techno-sound, laserové svetlo a hmlový efekt, rave a rock*, nevedú do ticha, k pokániu a obráteniu. Toto je v Božích očiach škrekot, ako kedysi v kritických dňoch kráľovstva desiatich kmeňov, keď prorok *Ámos* zvestoval Božie slovo: *„Nenávidím, zavrhujem vaše sviatky, neznášam vôňu vašich zhromaždení. ... Preč odo mňa s hlukom vašich piesní! Nechcem počuť hudbu tvojich hárf!“* (Ámos 5,21).

Dejiny kultúry kresťanského západu prebiehali podivne. Stále viac a viac sa prispôbovalo zvykom a praktikám tohto sveta. *Prispôsobenie* je *„ÁNO duchu doby“*. Znaký zrútenia sa nedajú prehliadnuť. S obavou pozorujeme kapituláciu mnohých verných kresťanov. Preto voláme ku všetkým skutočne znovuzrodeným kresťanom: Pozrite na Muža Golgoty, na pohoršenie kríža, a zrieknite sa ducha *prispôsobenia, pluralizmu a pragmatizmu*, aby ste odolali ich ničiteľským silám.

Máme za úlohu vyplniť jednoznačnú Božiu výzvu tak, ako je zapísaná v *Ez. 33,7*: *„Človeče, teba som ustanovil za strážcu pre dom Izraela. Ak počuješ slovo z mojich úst, varuj ich v mojom mene.“* K tomu patrí stále viac odvahy pomenovať veci ich pravým menom a plávať proti prúdu. Keď sa tu o to

pokúšame, potom nejde o diskreditáciu či zníženie vážne mysleného misijného úsilia, ale o varovanie pred scestím.

Snívame o masovom obrátení – sen, ktorý ešte stále straší v hlavách mnohých evanjelikálnych rojkov. Nový zákon však na žiadnom mieste nehovorí o masovom obrátení v našej (konečnej) dobe. Naopak. Je naznačené očividné odpadnutie (Mt 24). A to by sme mali vedieť- odpadnutie začína pri veriacich. Aké sú jeho znaky? Poznámka pod čiarou Biblie Scofielda k 2. Tim. 3,5 hovorí aj toto:

„Odpadlíci odpadnú od viery, ale neopustia vonkajšie vyznanie kresťanstva ... Odpadnutie v cirkvi, práve tak ako v Izraeli, je nevyliciteľné a čaká na súd.“

Varujúce slová Petra znejú: *„Opustiac pravú cestu zabľúdili, dali sa na cestu Baláma, syna Bozorovho, ktorý si obľúbil mzdu nepravosti“* (2. Petr. 2,15).

Nepochybujem o snahe a nadšení mladej generácie, súčasne však pritom myslím na Izrael v čase apoštola Pavla. Ľudu potvrdil: *„Lebo vydávam im svedectvo, že horlia za Boha, ale nie podľa správneho poznania“* (Rim. 10,2). Falošná bohoslužba stála mnohých Izraelitov život.

2.) Tanec okolo zlatého tel'a

Vzhľadom k „bezbrehým“ akciám a atrakciám pripomenieme historickú udalosť v Izraeli, ktorá sa udiala po oslobodení z egyptského otroctva na Sinaji. Mojžiš na istú chvíľu opustil ľud, aby od Hospodina na Sinaji prijal zákon. Sotva Mojžiš odišiel, vyzval ľud Árona: *„Nože, urob nám bohov, ktorí pôjdu pred nami“*. Áron, spoluzodpovedný vodca ľudu, sformoval „Boží obraz“, zlaté tel'a. Potom povedali: *„Izrael, toto sú tvoji bohovia, ktorí ťa vyviedli z Egyptskej krajiny“* (2. Mojžišova 32,1-6). Áron vystaval ešte aj oltár na obetovanie. Potom zvolali slávnosť: *„A ľud sa posadil, jedol a pil; nato vstali a zabávali sa.“* Posadili sa, aby „oslavovali“ (!!). Postavili sa, spievali a tancovali a hovorili: *„To je tvoj Boh, Izrael!“*

Nech mi je dovolené urobiť paralelu: Nepripomína to projekt pre voľný čas „Spring '98“ pod mottom: *„Ach takýy ... je náš Boh ...“*? Projekt pre voľný čas na Sinaji s veľa „fun?“ (viď dole; čítaj 2. Mojžišovu 32,17-21!)

3.) Akcia „ProChrist“

V októbri 1991 založili v Kasseli päťdesiati zástupcovia krajinských a slobodných cirkví, v spojení so slobodnými misiami, nosný spolok pre „ProChrist“. Za týmto dielom stojí hlavne *Nemecká evanjelická aliancia* a *Lausannský výbor pre svetovú evanjelizáciu*.

V konceptovej brožúre k *ProChrist'97* už stálo: „ProChrist“ nie je žiaden jedinečný projekt, ale proces. Hlavný rečník *ProChrist* tiež pripomína, že „*spolupráca od pietistov až ku katolíkom by nemala byť bez následkov*“. ¹⁴⁹ Dnes už naozaj pri misijných akciách a evanjelizáciách ťahajú evanjelikáli, letničari, charizmatici a katolíci za jeden povraz, hoci pri jednotlivých vierovyznaniach je dokázateľne zastúpené najrôznejšie, sčasti pohanské učenie. *Tendencia*: je nesporne pluralistická a tolerantná. Či chceme alebo nechceme pripustiť: duch *cudzieho agenta* už spôsobil rozloženie a tendencie k rozkladu v kresťanskom tábore.

Už prípravný dokument na „ProChrist 2000“ mal jasne a zreteľne pluralistický charakter. Stálo v ňom:

„ProChrist podporuje spoluprácu kresťanov všetkých kresťanských konfesíí a zoskupení.“ To je úplný pluralizmus a tolerancia. Tvrdeniu, že *ProChrist* je inštrumentom pluralistickej ekumény, možno preto sotva odporovať.

ProChrist sa pustil s vážnymi následkami aj iným smerom. Pokúšajú sa navzájom prepojiť rôzne misijné spoločenstvá tak, aby sa mohli angažovať viac v *sociálno-politickej oblasti*. Predseda *ProChrist* zdôraznil, že by uvítal aj účasť katolíckych kresťanov. Citát:

„ProChrist sa cíti byť zaviazaný všetkým ľudom, ktorí akceptujú Ježiša Krista ako svojho záchrancu...“ ¹⁵⁰ A: „Angažujeme sa ako kresťania za spravodlivosť a zmierenie v rámci našej spoločnosti.“ ¹⁵¹

---

¹⁴⁹TOPIC 10/97, s. 6.

¹⁵⁰TOPIC 11/98, s. 4.

¹⁵¹Tamže.

V tomto zmysle sa *ProChrist* usiluje dobehnúť veľkú sestru, *Celosvetovú Evanjelickú alianciu* (WEF), ktorej už bol priznaný status (slobodomurárskej) *Organizácie ľudských práv* (!).¹⁵² *Celosvetovej Evanjelickej aliancii* sa otvorili viaceré dvere aj na medzinárodnej úrovni. *ProChrist* sa pokúša podobným spôsobom, cez zosilnené *sociálno-politické úsilie*, získať taktiež prístup na poschodia *cudzieho agenta*.

4.) Akcia „Jesus House“

*„Byť kresťanom a zábava nemusia byť protiklady – to ukázalo okolo 120 000 návštevníkov na prvej pobožnej európskej megaparty, stretnutí mladých ‚Jesus House‘.“*¹⁵³

V spise *Aliancia – Interne 4/1997* sme čítali: *„Jesus House‘ - ‚House party‘ iného druhu“*. Motivácia k účasti na party znela: *„Človeku sa nemôže stať nič lepšie, ako byť pozvaný na ‚House Party u Pána tohto sveta‘.“*

Formulácia *„u Pána tohto sveta“* je prinajmenšom nesprávna, pretože pripomína rovnako znejúcu formuláciu z 2. Kor. 4,4, kde *„boh tohto sveta“* alebo *„knieža tohto sveta“* je Lucifer, boh vysokostupňového slobodomurárstva. (viď kap. I).

Pri čítaní článku žiaľ narazíme na niekoľko ďalších pochybných formulácií. Napríklad poslovi pozvania na *House party* sa potvrdzuje:

*„Si ‚Ježišovým poslom šťastia‘ a máš prednostné právo odovzdať mladým ľuďom hlavnú výhru: Ježiš pozýva každého človeka.“*¹⁵⁴

Človeka desí, keď sa pojmy ako *„posol šťastia“* a *„hlavný zisk“* spájajú s *„pohoršením kríža“*. Nie je tu náš Pán Ježiš Kristus znížený k *partyfigúrke*, ktorá oslavuje a robí spolu s ostatnými to, čo si zmysleli *„kresťanskí prominenti“*? Ani Kristus, ani jeho slovo sa tu neberú vážne a nie sú zodpovedajúco ocenené. Sme ešte viac znepokojení, keď v *„Aliancia Interne 1/1998“* k téme *„Jesus House“* čítame: *„Ježiš bol hviezdou megaparty“*

---

¹⁵²Tamže.

¹⁵³idea-Spektrum 6/98.

¹⁵⁴Tamže.

Takýto nadpis dali Westdeutsche Allgemeine Zeitung (WAZ), s vysokým nákladom, svojej správe o ‚Jesus House‘ v Krefelde. S pestrou zmesou hudby, rozprávania a šou sa na pozvanie Evanjelickej aliancie v Krefelde na gymnáziu Ricardy Huch vydalo po Ježišových stopách 200 mladistvých vo veku od 16 do 26 rokov a objavilo jeho posolstvo. Veselá party nálada sa pritom spojila s kresťanskou vierou.“

Evanjelická aliancia teda vysiela mládež s hudbou, rozprávaním sa a šou po „Ježišových stopách, aby objavila jeho posolstvo“. V našom postmodernom duchu doby sa čoraz menej zvestuje „križ“ a čoraz viac, ako to nazval Dietrich Bonhoeffer, „lacná milosť“. Tento názor sa úplne zhoduje s názorom koordinátora výboru organizácie. Jeho komentár (tamže):

„Reč Biblie už nie je moderná. Ide o to, aby si mladí mohli vybudovať vzťah s Ježišom.“

Výsledok k podujatiu v spise „Evanjelická aliancia interne“ znel:

„Bolo to ozajstným požehnaním usporiadať ‚Jesus House‘ na úrovni aliancie.“

Organizátorom tejto nadkonfesionalnej iniciatívy bol ProChrist. Generálny sekretár CVJM hovoril o „skvelom výsledku“ a nadšene poznamenal:

„Totálne presvedčení a presvedčiví kresťania vytvorili ako hudobníci, herci a moderátori skvelý program. ... Pokračujeme.“¹⁵⁵

My naproti tomu voláme k mužom Evanjelickej aliancie a ku všetkým, ktorí sa zúčastňujú akcií: Korigujte kurz pri tvorení programu! Skončujte s hlukom a divadlom! Očistite ukážky božského posolstva od nepotrebných svetských vecí! Vymaňte sa z vplyvu cudzieho agenta!

5.) Akcia „Spring 98“

„Kúsoček raja“ - tak znel nadpis článku o „Spring '98“ v idea-Spektrum 17/98 (z neho nasledujúce citáty): „Projekt ako ‚Spring‘ v Nemecku ešte nikdy nebol“.

---

¹⁵⁵Idea 6/1998, s. 8.

Čo je „Spring“ (angl. jar)? Čo ponúka „Spring“? Je to kresťanský projekt pre voľný čas, cirkevný a rodinný festival podľa anglického vzoru. Podujatie nesie motto: „*Ach takýý ... je náš Boh*“. Sprostredkoval „Spring 98“ iný obraz Boha? Programová ponuka znela:

„*Kresťanská hudba pre vkus každého... k tomu zábava vo wellness, saune alebo kresťanskom Internet-Café, kde sa dá surfovať po celosvetovej počítačovej sieti.*“ „*Zažiť Boha*“ v „*bezbrehom programe*“. Chcú prostredníctvom ukážok predostrieť iný obraz Boha, aby sa udivene povedalo: „*ach takýý ... je náš Boh*“? Pod nadpisom „*Charismatici s pietistami*“ stálo:

„*Bohatý program nenechá počas šiestich dní po Veľkej noci človeku, ktorý chce všetko, pokojnú chvíľu. Ide to rad radom od aerobicu za skorého rána až ku koncertnej noci.*“

Kresťanský trh možností – duch cudzieho agenta zafarbil duše. Jeho známym cieľom je predsa likvidácia kresťanstva. Možno to dosiahnuť napríklad zamyslením sa nad krížom a postavením „*zážitkového Boha*“ na podstavec, ktorý je predsa „*takýý ... celkom iný*“. *Zážitkový Boh – ego* – získal v srdciach organizátorov a návštevníkov veľa miesta.

Projekt pre voľný čas „Spring“, nebol ničím iným ako „*Non-stop-zážitkovým projektom.*“ Neslávil vtedy *cudzí agent* so slobodomurárskymi maximami *pluralizmom, pragmatizmom a toleranciou orgie?* Biblické posolstvo bolo „*zvrátené*“ a „*oslabené*“. Presne to bolo cieľom *cudzieho agenta*.

Známy žurnalista ZDF Peter Hahne s nadšením konštatoval:

„*Mnohé štýly pobožností, ktoré tu vidíme - takmer sa tomu nedá veriť*“.

Predseda *Evanjelickej aliancie* zhrnul:

„*Taký nákladný program s toľkými kresťanskými prominentmi sme ešte nikdy nemali*“.

Pluralistickú ponuku označil ako „*žitú jednotu Tela Kristovho*“. Možno pri takejto zmesi štýlov pobožností a „*bezbrehých*“ programoch hovoriť o „*jednote Tela v Kristovi*“? Celý program bol *pluralisticko-pragmatickým superlatívom*. Pokračovanie „Spring '98“ sa konalo v apríli '99 pod príznačným mottom: „*Do toho! Otvorme sa!*“

Kedy pochopia zodpovední muži *Nemeckej Evanjelickej aliancie* a *evanjelikálneho tábora*, že takéto „*Super-Mega-*

Ponuky“ sú „*tancom okolo zlatého teľaťa*“, prinášajúcim *cudzieho ohňa na Boží oltár?!*

6.) Christival-Kongress 2002 v Kasseli

Nasledujúci odsek je prevzatý z *Anmelde-Zeitschrift für den Christival-Kongress Kassel 2002/č. 2 z marca 2002*. Bulvárny štýl časopisu a sčasti urážlivé texty nechávajú pri pohľade na posolstvo kríža skrsnúť pranie, zamyslieť sa s organizátormi vážne nad niekoľkými textami. Časopis si v krátkosti prelistujeme:

Strana 3: Už v prvých riadkoch sa hlavný zodpovedný za program *Christival Kassel 2002, Roland Werner*, priznáva k totálnemu ekumenizmu slovami:

„Také niečo sa nekoná každý deň. ... Kongres mladých kresťanov, u ktorých nezohrávajú hranice cirkvi rolu: slobodní z cirkví každej nuansy, evanjelici z krajinských cirkví, katolíci a Ježišovi ľudia (??), ortodoxní a takí, ktorí nie sú ešte nič, sú pozvaní, spolu nanovo objaviť Ježiša.“ (Hrubotl. E.B.)

Takéto slová pripomínajú veľkú ekumenickú udalosť, *modlitebné stretnutie v Assisi 1986*, prirodzene s rozdielom, že tu chýbajú pohanské náboženstvá. Pri Wernerovej „*veľkorysosti*“ si už napriek tomu niet čo želať. So svojím „*ekumenickým gestom*“ si *R. Werner* formálne potriasol ruku nielen s pápežom *Jánom Pavlom II.*, ale súčasne aj s *cudzím agentom*.

Mimochodom, aký je to „*Ježiš*“, ktorý tu má byť „*objavený*“? Ako znalec Biblie cítim skutočnú úzkosť pri používaní týchto slov, keď sa hovorí o „*Piatich dňoch nakopeného nákladu: biblické slávnosti, semináre, festival ...*“ atď. alebo keď *R. Werner* v závere vyhlasuje:

„V každom prípade: Christival 2002 je tvojou šancou, keď chceš z Ježiša objaviť viac.“

Veríme, že tu možno objaviť „*biblického Ježiša*“?

Na strane 4 kladie *Uta Kupfer* trochu pochybnú otázku:

„Čo majú spoločné niekoľko cvičiek, guľa z vianočného stromčeka a Biblia? - Otvárajú zrak a sluch – prirodzene symbolicky – preto, aby sme mohli počuť Boží hlas.“ - (Skutočne „*duchaplné*“ porovnanie!)

Nasledujúci nadpis znie:

„Splachovanie sa dramaticky ozývalo.“

„Bolo to v jeden modlitebný večer v Siegene. Medzi prítomných mladých prekvapujúco rozdávali rolky toaletného papiera. Každý si mohol odtrhnúť list s pokynom napísať naň svoje hriechy. Potom sa listy pozbierali a hodili do vystavenej záchodovej misy. Cez reproduktor potom celkom dramaticky zaznelo splachovanie.“

Malo tým byť demonštrované, ako bezproblémovo sa dá zbaviť svojich hriechov? Do záchodu a spláchnuté. (Nový druh odpustenia hriechov?)

Strana 8: *„Uprostred Kasselu – na Königsplatz – oslavujeme spoločne Ježiša. ... Každý deň na vás čaká nový, atraktívny cocktail plný highlights ... (po vymenovaní niekoľkých osôb sa potom hovorí) ... chytia nás muzikou. Pripravte sa! Bude tu horúco.“* -

Ešte niekoľko príkladov pre dnešný zosvetštený „Neo-Evanjelikalizmus“:

„Budeš pritom, keď sa budú rodiť najnovšie hity. A môžeš zažiť, ako sa ťa Ježiš dotýka – piesňami..“

Strana 9

Modlitebný festival.

„Krátke jasné vstupy ... ako aj priame stretnutie s Ježišom sa postarajú o napínavý čas.“

„Kúpaliskový festival“

„Crazy music a coolový talk, mokrá action a extrémne efekty ... bez toho, aby si si zamočil nohy – teda, zbal' si plavky!“

„Laugh-Parade“ Festival pre všetkých, ktorí milujú smiech!

„Kto sa smeje, otvára svoju dušu a kto sa otvára, počuje, čo chce povedať Boh! ... Bude pritom: Ježiš Kristus a ...“ (nasleduje rad ďalších mien)

„Dance a Hiphop-party s Ježišom uprostred! Urobiť party s Ježišom, nechať sa ním nadchnúť: tento festival ťa dá do pohybu. Horúce beats a silné styles sa postarajú o vhodný rámeč. ‚Jesus first‘ znamená: Ježiš určuje groove tejto party a pozýva ťa ... na celkový program, ktorý robí chút'ky, objaviť Ježiša a pozvať iných ľudí na Božiu nebeskú party! Budú pritom hostia a spoluúčinkujúci, ktorí sa nechajú viesť Ježišom.“

„... a ... v noci pokračujeme. ... Keď nastane noc, Christival sa ešte zďaleka nekončí. ‚Tichou nocou‘, ‚Hlučnou nocou‘ a ‚Svätou nocou‘ vsunieme nočnú smenu. ... Ultimatívna ponuka: ... nočné plávanie, party až do konca – každá noc sa stane nezabudnutelným zážitkom.“

Pri tejto „ponuke“ - a mohli by sme uviesť ďalšie podobné príklady – sa kresťanovi vernému Biblii naozaj zastavuje dych. Teológ a autor Lothar Gassmann hovorí vo svojej analýze tejto programovej ponuky pri niektorých bodoch dokonca o „rúhaní“. ¹⁵⁶ Možno sa iba modliť za organizátorov, aby PÁN uhasil „cudzí oheň na oltári“ a otvoril im oči, aby spoznali *cudzieho agenta*.

Nedá sa totiž prehliadnuť: aj *program Christivalu* v sebe niesol zárodok rozvratu, ktorý prináša *cudzí agent*. Ukazuje sa to nadmieru v *kamarátskom a ponižujúcom* jazykovom štýle voči osobe Pána a Spasiteľa Ježiša Krista. Program a texty ochromujú, pretože *pohoršenie kríža z Golgoty* už nie je poznať.

Kto vzal na vedomie predchádzajúce kapitoly a ešte nespoznal, odkiaľ „viator fúka“, ten bude najneskôr po kapitole *Rozlúčka s kresťanstvom* vedieť, do akej miery sa *cudzí agent* priblížil svojmu cieľu.

7.) Kresťanstvo ako zážitkové a zábavné náboženstvo

Tak to svojho času prežívalo 60 študentov baptistického teologického ústavu v Irpene (Ukrajina), keď nechápavo sledovali televízor. Program: Kresťanské stretnutie mladých „Christival Dresden“. Už aj vtedy (1996): za burácajúceho techno-rytmu na javisku chaoticky poskakovali hudobníci obklopení divo tancujúcimi go-go-dievčatami a stále znovu skandovali „Jesus is here!“ (Ježiš je tu!). Pre mladých ukrajinských veriacich, pre ktorých nasledovanie Krista znamená skôr utrpenie a strádanie, bola ukážka na videu šokom.

TOPIC 12/1996 oznamuje: V Berlíne prezentovala koalícia 11 skupín a cirkví (boli pritom: *Campus für Christus*, CVJM,

---

¹⁵⁶L. Gassmann, „CHRISTIVAL – kam?“, in: Mitternachtsruf č. 8/2002.

Missionscenter, *ERF* Berlín, *Neues Leben* TV atď.) kresťanskú šou s názvom „*Mitte live*“. Ponúkli 90-minútový večer s umelou hmlou (*dymom!*), akrobaciou, medzinárodným folklórom, veselými úsloviami a asi desaťminútovou krátkou úvahou. „*Uvoľnená zábava prešpikovaná kresťanským posolstvom. Naporciovaná v malých sústach, aby nikomu nezabehlo,*“ komentoval pozorovateľ evanjelickej spravodajskej služby „*idea*“. Týmto pobožným stretnutím chceli usporiadatelia v znekresťančenom prostredí propagovať Ježišovu vec.

Kresťanskou scénou sa medzičasom tiahne zástup kabaretistov, žonglérov, klaunov, mímov, tanečníkov, divadelníkov, šou-mágov, bábkárov, akčných umelcov a prirodzene hudobníkov, aby do bohoslužieb a podujatí vniesli čerstvý vietor (*alebo cudzí oheň*). Ľudia stojaci obďaleč evanjelia mali byť týmito trikmi oslovení a takto získaní pre život s Ježišom Kristom. Rastúci počet predovšetkým starších kresťanov sa však medzičasom pýta, či takýmto spôsobom do kresťanstva nevnikol duch doby.

Stephan Holthaus sa venoval tejto otázke a mal pozoruhodnú prednášku na tému „*Zážitkovo orientované kresťanstvo dnes – vplyv postmodernej zážitkovej spoločnosti na kresťanskú cirkev*“. Jeho výsledok: vo veľkých cirkvách je kresťanské posolstvo už dávno oslabené falošnými teologickými náukami a akcentmi (uctievanie Márie a svätých, feminizmus atď.). Úlohou kresťanov je a vždy bude, podávať evanjelium o kríži a zmŕtvychvstaní v zmysle Svätého Písma nefalšovane slovom a skutkom. Dr. Holthaus to vo svojej prednáške formuloval takto:

„*Posolstvo kríža je pohoršením. Naše misijné stratégie nesmú viesť v žiadnom prípade k tomu, aby sme zastupovali pokojné a príjemné, a tým sfalšované evanjelium.*“

Presne to je však dnešný trend v kresťanskom tábore. *A kto stojí v pozadí a triumfuje kvôli svojmu víťazstvu? - Vidíš ho, spoznal si ho – cudzieho agenta?*

VIII. Rozlúčka s kresťanstvom

Na ilustráciu vyberiem niekoľko charakteristických príkladov, o ktorých v posledných rokoch informovala tlač. Nech nám je PÁN vzhľadom na situáciu tejto poslednej doby ešte milostivý a daruje nám čas milosti na evanjelizáciu zodpovedajúcu Biblii!

1.) Intelektuáli rozmýšľajú o odstránení náboženstva (Zdroj: TOPIC 1/2002)

*Po teroristických útokoch z 11. septembra 2001 sa v tzv. kresťanskom západe spustila široká diskusia, ktorá sa zaoberá hodnotami západu. Časopisy s vysokým nákladom ako „Stern“ alebo „Der Spiegel“ zachytili diskusiu v titulkoch ich vianočných vydaní. Najdôležitejšia výpoveď znie: „Západ je už dlhšie v kríze zmyslu, ktorá sa prostredníctvom teroristických útokov iba vyostřila.“ Alebo ilustrovaný STERN píše: *Potreba jednoznačných morálnych zásad je väčšia ako kedykoľvek predtým.*“ Zo všetkých príspevkov vyplýva, že kresťanskú vieru možno pokladať za zastaranú. Pri hľadaní novej hodnotovej stavby už nesmie prevládať kresťanstvo. To žiada napríklad prezident Spoločnosti Maxa Plancka Hubert Markl a vyhlasuje: „*Potrebujeme hodnotovú skladbu, v ktorej sa všetci môžu opäť nájsť.*“ (Tu zohrávajú úlohu slobodomurárske princípy: *tolerancia, pluralizmus a relativizmus.*)*

Ostro sa kritizuje akákoľvek forma fundamentalizmu. K tomu Spiegel: „*Bezstarostná (naivná) istota spasenia je prirodzene nielen v Sudáne, Alžírsku alebo Afganistane, ale aj v Nemecku a USA. Nesmie byť tolerovaná: nie na našich školách, nie na verejnosti.*“ (hrubotl. E.B.)

Tlač v Anglicku a Austrálii ide dokonca pár krokov ďalej a žiada *vytretie akejkoľvek formy náboženstva*. Austráľčan Peter Singer, profesor bioetiky v USA, v austrálskom časopise Age povedal: „*Jediné dobré náboženstvo je vymierajúce náboženstvo.*“

O náboženstve sa tu diskutuje na viacerých rovinách, čo ukazuje aj podujatie Európskeho parlamentu s názvom „*Úloha náboženstva v medzinárodnej politike*“, ktoré sa

prededávnom konalo. V zanietých prejavoch žiadali predovšetkým *holandskí* a *francúzski* rečníci, *zahatať náboženstvom a cirkvám verejný priestor*. Teroristické útoky z 11.9. ukázali, kam môže náboženstvo viesť, hovorilo sa.

Môj komentár k tomuto znie: Kto registroval a porozumel slobodomurárskym akcentom (*Inštrukcie Veľkej Lóže*) v predchádzajúcich kapitolách, bude musieť priznať, že duch *Novo-humanizmu, ekumenizmu, pluralizmu – vplyv cudzieho agenta* – získal veľmi veľa územia. Cieľu „*Inštrukcií z roku 1818*“¹⁵⁷: *zničenie cirkvi a kresťanstva*, sa vplyvom politiky, kultúry a vedy do značnej miery priblížilo. Ako ďaleko pokročila bezbožnosť a rozpad kresťanstva, ukážu aj nasledujúce informácie.

2.) Červeno-zelení politici chcú odstrániť pojem Boha (Zdroj: TOPIC 1/2000)

V ústave sa hovorí: „*S vedomím si svojej zodpovednosti pred Bohom ... si nemecký národ podľa svojej ústavodarnej moci dal túto ústavu.*“ Pre pravicového hovorca Spoločenstva 90/Zelených, Volkera Becka, *nie je pojem Boha „moderný“*. Aj podľa Beckovej stranickej priateľky Christine Scheel by sa *odvolanie sa na Boha mohlo vynechať*, ak by „*s tým malo mať veľa ľudí problém*“. Poslanec Spolkového snemu za SPD Eckhardt Bartel zastáva rovnaký názor: „*Odvolanie sa na Boha by nemalo stáť v ústave, ktorá bola napísaná pre všetkých.*“

K vynechaniu odvolania sa na Boha by mohlo veľmi rýchlo dôjsť, keď veľa cudzincov využije nové právo na získanie štátneho občianstva a stanú sa nemeckými štátnymi občanmi. Počíta sa s okolo dvoma až troma miliónmi udeleniami štátneho občianstva. Keďže väčšina cudzincov v Nemecku je islamskej viery, mohli by sa mohamedáni, podľa cirkví tretia najsilnejšia náboženská skupina, posunúť pred evanjelikálov (1,3 milióna). To znamená, že by mali väčší vplyv v rozhlasových radách, parlamentoch, na univerzitách atď. Koniec kresťanských privilégii spolu s odvolaním sa na Boha v ústave je predprogramovaný.

---

¹⁵⁷Tichá vojna proti trónu a oltáru, s. 84.

3.) Južná Afrika: Boh vynechaný z ústavy (Zdroj: TOPIC 6/1996)

Preambula novej juhoafrickej ústavy začína slovami: „My, národ južnej Afriky, priznávame nespravodlivosť našej minulosti; ctíme si tých, ktorí trpeli za spravodlivosť a pokoj v našej krajine, a veríme, že južná Afrika patrí všetkým, ktorí tu bývajú, súc spojení v našej rôznosti. Prijímame preto, prostredníctvom našich slobodne zvolených zástupcov, túto ústavu ako najvyšší zákon republiky ...“ Celkom inak sa začínala stará Ústava južnej Afriky: „*V pokornej poslušnosti pred všemohúcim Bohom, ktorý riadi osudy a dejiny národov, ktorý sem priviedol našich praotcov z mnohých krajín a túto im daroval, ktorý ich z generácie na generáciu viedol a predívne vyslobodil zo všetkých nebezpečenstiev ... deklaruujeme, že si sme vedomí našej zodpovednosti pred Bohom a ľuďmi ...*“

Vládni zástupcovia južnej Afriky chvália ich novú štátnu ústavu z roku 1996 ako „najpokrokovejšiu na svete“ a ako rozhodujúci príspevok „k evolúcii ľudstva“. Len organizácia „Kresťania za pravdu“ zozbierala 230. 000 podpisov v prospech uznania Boha v ústave. Všetky kresťanské aktivity však boli zbytočné. Mocný kresťanský hlas nebol v „Štatistickej správe o podaných žiadostiach“, v prílohe ústavy, ani spomenutý.

V novej juhoafrickej ústave je človek mierou všetkých vecí. V ústave sa už neuvádza panstvo Stvoriteľa nad jeho stvoreniami. Jeho morálne zákony sú nahradené ľudskými právami. „Najpokrokovejšie“ právo medzi nimi je právo na „sexuálnu orientáciu“. Ústavou je chránená homosexualita, pedofília (smilstvo s deťmi), sodomia a iné sexuálne zvrhlosti. Južná Afrika sa dramaticky mení.

„Oslobodenie“, ktoré v novej ústave slávi svoj vrchol, nie je oslobodením od zla (hoci už aj skôr bolo prirodzene veľa zla). Je oslobodením od Boha, jeho stvoriteľského poriadku a jeho morálnych zákonov, a tým od jeho požehnania. To je Boží súd nad Afrikou (ako sa aj medzičasom ukazuje).

4.) Európska Charta základných práv bez odvolania sa na Boha (Zdroj: TOPIC 10/2000)

Koncom roku (2000) má byť európska Charta základných práv už schválená. Hoci práve Nemci bojovali o zahrnutie odvolania sa na Boha do charty, nebude sa o zodpovednosti pred Bohom – v nemeckej ústave bola ešte pevne ukotvená – v európskom dokumente hovoriť. Práve naopak! Systematicky sa vo všeobecnosti vynechali všetky odkazy na Boha alebo náboženstvo. Kým v jednom z posledných návrhov európskej charty sa hovorilo aspoň o vzťahu k „náboženskému dedičstvu“ Európy, v ďalšom kole dal európsky minister Francúzska najavo, že súhlas jeho krajiny s európskou chartou závisí ultimatívne od toho, že náboženský zreteľ odpadne. Ostatné štáty s tým súhlasili. Iba Rakúsko bojovalo za pojem. „Náboženský“ sa teda vymieňa za „spirituálny“.

5.) Moderná Európa má dostať „Novú dušu“ (Zdroj: TOPIC 4/1999)

Vo svojom prejave pred valným zhromaždením Európskej ekumenickej komisie pre cirkev a spoločnosť (EEC-CS) 14. septembra 1998, jasne povedal prezident Európskej komisie Jacques Santer zideným zástupcom cirkví: „*Európa už nie je kresťanskou Európou, o ktorej sa v minulosti prirodzene hovorilo.*“ Tento akcent sa odráža v *Amsterdamskej zmluve*, základni pre „novú Európu“. V hlavnej časti zmluvy *cirkvi nie sú spomenuté.*

Helmut Kohl a jeho európski experti boli jediní, ktorí sa pri amsterdamských rokovaníach *pokúšali do textu zmluvy zakomponovať kresťanstvo ako spoločné kultúrne dedičstvo.* Kohlova požiadavka však bola jeho európskymi kolegami jasne zamietnutá. Páni „novej Európy“ *kresťanský západ – aspoň „na papieri“ - utopili.*

Väčšinou bez povšimnutia verejnosti sa na úrovni Brüsselu už roky premýšľa o „novej duši pre Európu“. Zástupcovia „*monoteistických náboženstiev*“ pracujú spoločne na projekte „*Jedna duša pre Európu – etika a spiritualita*“. Očakávajú, ako Santer vo svojom prejave pred valným zhromaždením

EECCS, že cirkvi budú spolupracovať na výstavbe Európy a premenia „*princípy európskeho zjednotenia, ako zmierenie, mier, solidarita, spravodlivosť, sloboda alebo ľudská dôstojnosť*“ na čin. A očakáva sa ešte jedno – *tolerancia*.

...
Zhrňa sa a spája, ale s akým cieľom? Evanjelikálny americký bestsellerový autor Dave Hunt prognózoval už v roku 1993, že v Európe sa vytvára *antikresťanské „kresťanstvo“*, „*ktoré zahŕňa všetky náboženstvá a je rámcované všetkými náboženstvami*“.

6.) Nemecko už nie je kresťanská krajina (Zdroj: TOPIC 4/2000)

Na Veľkú noc zverejnil nemecký spravodajský magazín FOCUS (č. 14/99) anketu o kresťanskej viere Nemcov. Podľa nej síce *65 percent* Nemcov verí v Boha, ale len menšina, *12 percent*, v Boha kresťanského. Z približne *80 miliónov Nemcov* je to len okolo *šest' miliónov*, ktorí majú približnú biblickú predstavu Boha.

7.) Šokujúce sexuálne praktiky v cirkvi

V idea Spektrum 20/2001 sa nachádza správa o bohoslužobných praktikách a metódach, na ktoré hľadáme len s údivom. V správe doslovne stojí: „Kto poslednú nedeľu v mesiaci bez predsudkov navštívi bohoslužbu cirkevného zboru St. Johann uprostred krajinského hlavného mesta Saarbrücken, nevyjde z údivu: kázať sa totiž bude erotika.“ (Bližšie podrobnosti o nanajvýš odpudzujúcich sexuálnych praktikách, ktoré sú uvedené v Idea, s ohľadom na svedomie mojich čitateľiek a čitateľov neuvádzam.) Jedna kresťanka zo Saarbrückenu ohromene napísala predsedovi rýnskej cirkvi Manfredovi Kockovi. Decernent a vedúci oddelenia pre „ekuménu, misiu a náboženstvo“ v krajinskom cirkevnom úrade, kompetentný pre Saarbrücken, sťažovateľke potešene napísal, „že zbor úspešne ponúka už celé roky neobvyklé kázne a filmy, na ktoré prišlo aj nezvyčajne veľa mužov, ktorí by ináč stáli obďaleč cirkvi. ... Samotné erotické kázne majú ‚misijnú kvalitu‘.“

Pýtam sa: čo je to za diabolského ducha, ktorý sa nezastaví ani pred samotnou cirkvou a bohoslužbou? Má napokon aj v tomto *cudzí agent* svoje prsty? Odpoveď na to sa nachádza v spomenutej knihe G. M. Pachtlera „*Tichá vojna proti trónu a oltáru.*“ Pachtler cituje z „*Inštrukcií*“, ktoré sa, ako bolo spomenuté, nachádzajú vo vatikánskom informačnom spise „*Civiltà cattolica*“, *qua* 607, 2.ott.1875, p85, e segg. Pod kapitolou „*Demoralizácia národov ako akčný prostriedok vysokých stupňov*“ Pachtler píše: „*demoralizujúci vplyv slobodomurárstva evidentne (jasne) vyplýva z predchádzajúceho odseku ...*“ Z listu vysokostupňového slobodomurára vychádza nasledujúci podnet: „*Nikdy teda neustaňme demoralizovať ľudí. ... Musíte všetkými piatimi zmyslami vdýchnuť nerest', vpiť ju do seba, nasýtiť sa ňou. Svet je vždy pripravený prijať obscénne a odporné učenie. Najprv zataážte srdcia nerest'ou a nebudete mať už žiadnych katolíkov. ... Najlepšia dýka na zavraždenie cirkvi, najlepší úder do jej srdca je demoralizácia. Teda do práce!*“¹⁵⁸

Tlačové správy v poslednom čase informovali o sexuálnych vybočeniach v rámci rímsko-katolíckej cirkvi a iných cirkví Ameriky. Kňazi zneužili mladistvých. Stalo sa to aj v Nemecku v rôznych cirkvách rastúceho počtu, aj v Nemeckej Evanjelickej cirkvi. Je to čudné, keď protestantská biskupka hannoverskej krajinskej cirkvi vyhlási: „*Prostitúcia sa prieči mravom, ale nie žena, ktorá prostituuje resp. musí prostituovať.*“¹⁵⁹ V tom istom čísle *idea* sa pod názvom: „*Kirchentag pozýva na návštevu bordelu*“ hovorí nasledujúce. „*Na návštevu bordelu pozýva Nemecký Evanjelický Kirchentag účastníkov protestantského stretnutia, ktoré sa konalo 13. až 17. júna (2001) vo Frankfurte nad Mohanom. ... Pódiovej diskusie o živote v staničnej štvrti sa zúčastní menovite neuvedená prevádzkovateľka bordelu.*“

Aj tu opäť jasne vystupuje vplyv a moc cudzieho agenta. Áno, bolo a je to slobodomurárstvo, ktoré do náboženstva a politiky až do súčasnosti vsadilo svoje medzníky. Istotne sa nedá všetko zarážajúce, čo sa dnes deje, vzťahnuť iba na to. Ale

---

¹⁵⁸G.M. Pachtler, *Tichá vojna proti trónu a oltáru*, s. 361.

¹⁵⁹*idea* spektrum 21/2001.

jeho duch pôsobí vždy silnejšie. Či sa mi podarilo odhaliť skryté a vysvetliť neznáme, musí posúdiť čitateľ.

Mojím práním bolo ozrejmiť, kde na seba naráža svetlo a tma, kde Satan a jeho pomocníci v podobe cudzieho agenta, praktizujúceho vysokostupňové slobodomurárstvo, vedú svet ich hrou chaosu k poslednej fáze jestvujúceho svetového systému.

IX. Cudzí agent a Nový svetový poriadok

Pohľad si teraz rozšírime o politické konanie *cudzieho agenta*. Pred očami sveta sa uskutočňuje *politický* a *ekonomický* proces gigantického rozmeru. Hovorí sa pritom o *globalizácii*. Z tohto procesu má v konečnom dôsledku vziť *nový svetový poriadok* pod vedením svetovej lóže.

V rámci globálnych plánov sa v roku 1995 v San Franciscu stretla elita *samomenovaných kormidelníkov sveta*, aby založili **FÓRUM O STAVE SVETA**. Toto zakladajúce podujatie iniciovala centrála *nadácie Gorbatschow*, ktorá sídli v kalifornskej metropole. Bývalý kalifornský senátor Alan Cranston, predseda tejto nadácie, v priebehu podujatia vyhlásil:

*„Bud' pochopíme, že problémy musíme riešiť spoločne alebo sme vydaní napospas katastrofe.“*¹⁶⁰

Jim Garrison, prezident nadácie, naznačil, za čím sa ženie *Gorbatschow*:

*„Gorbatschow verí, že národný štát sa rozpadne a bude nevyhnutný tak veľa diskutovaný NOVÝ SVETOVÝ PORIADOK.“*¹⁶¹

Gorbatschow samotný verí, že stojíme pred zrodom novej, globálnej civilizácie. Hovorí – čuduj sa svete:

*„Musíme sa pohybovať smerom k NOVÉMU SVETOVÉMU PORIADKU.“*¹⁶²

---

¹⁶⁰U. Skambraks, TOPIC okt. 1995.

¹⁶¹Tamže.

¹⁶²Tamže.

Tento základný motív svetovej lóže sa nachádza, ako už bolo spomenuté, v *pyramídovom symbole* na americkej štátnej pečati: „**NOVUS ORDO SECLORUM**“.

Pozoruhodné je, že *nadácia Gorbatschow* pozostáva zo štátnikov, spirituálnych vodcov, vedcov a intelektuálnych bojovníkov za občianske práva s cieľom: **vytvoriť novú, globálnu civilizáciu**. K týmto osobám medzi inými patria:

*Bývalý americký prezident a slobodomurár George Bush; Margaret Thatcher, bývalá premiérka Veľkej Británie; James Baker, bývalý americký minister zahraničných vecí; slobodomurár Václav Havel, český prezident; Kurt Biedenkopf, Hans Dietrich Genscher; Tansu Ciller a Tony Blair.*¹⁶³

Účastníkov konferencie na počudovanie nikto nevolil. Samotná konferencia sa konala s vylúčením verejnosti. Toto *svetové fórum* sa od roku 1995 stretáva pravidelne pod vedením *Gorbatschowa*.

Aj iné vplyvné osobnosti politiky, hospodárstva, vedy a náboženstva prirodzene premýšľajú o *globálnom riadení ľudstva*. Výsledky majú byť predstavené v septembri 2003, paralelne s valným zhromaždením OSN. Keď v roku 1997 zasadalo *svetové fórum* tretí raz, prezident *Jim Garrison* vyhlásil:

„*Toto stretnutie je potrebné, pretože zažívame zrod prvej globálnej civilizácie a naša generácia má úlohu, pomôcť pri jej zrode.*“¹⁶⁴

Miliardár a iluminát *David Rockefeller* už pred rokmi rovnako vyhlásil:

„*Nachádzame sa na začiatku globálneho prevratu. Všetko, čo nám chýba, je veľká celosvetová kríza, skôr než národy akceptujú NOVÝ SVETOVÝ PORIADOK.*“¹⁶⁵

Pozoruhodné je, že vyššie spomenutí komentátori, fóra a konferencie sa spoločne s *cudzím agentom* usilujú o ten istý cieľ: **NOVÝ SVETOVÝ PORIADOK**.

Nový svetový poriadok a globalizácia

---

¹⁶³Tamže.

¹⁶⁴Topic aug. 1997.

¹⁶⁵Topic jan. 1996.

Téma *globalizácie* mimovoľne pripomína *katastrofu Svetového obchodného centra* z 11.

septembra 2001, ktorá svetu priniesla *politické* a *hospodárske* zneistenie. Iná globálna deštrukcia však visí rovnako ako Damoklov meč nad svetovým hospodárstvom. Najvyšší šéf MEDZINÁRODNÉHO MENOVEHO FONDU, skratkou MMF, priznal, že svojho času pri spontánnom znehodnotení mexického pesa *mohla byť ešte odvrátená prvá veľká kríza Nového sveta globalizovaných trhov.*¹⁶⁶

Pritom sa dala vidieť celá sila, s akou dokáže *ekonomická integrácia* zmeniť mocenskú skladbu sveta. Spoznať sa dalo aj to, že *globálne hospodárstvo je riadené akoby neviditeľnou rukou medzinárodným finančným trhom.*

Hovorí sa tu o *Bohatých* a *Mocných*. Zjavenie ich vykladá ako spolubývajúcich *Veľkého Babylonu*, keď píše: „*Pretože tvoji kupci*“ (*ekonómovia*) „*bývali veľmoži zeme!*“ (Zjav. 18,23). O ich osude sa v Zjav. 18,17 hovorí: „*Že za hodinu spustlo toľké bohatstvo.*“ To podľa biblického chápania znamená: *Svetový kapitál s jeho globálne prepojenými finančnými trhmi sa zrúti v jedinom momente.*

Takúto katastrofu, ako vyššie spomenutú, mohol MMF (Medzinárodný menový fond) svojho času podpornou kúpou mexického pesa ešte zvrátiť.¹⁶⁷ Zrútenie svetového obchodu viselo na hodvábnej nitke. Na takúto možnosť už pred rokmi poukázal prezident nemeckého Zväzu sporiteľní.¹⁶⁸ Takisto vedúci koncernu Siemens, *Heinrich von Pierer*, keď hovorí: „*Sút' a živý vietor sa premenil na búrku – ozajstný orkán ešte len príde.*“¹⁶⁹

Šéf ASEA BROWN BOVERI, strojárskeho obra s 1000 dcérskymi spoločnosťami vo viac než štyridsiatich krajinách, ku globálnemu hospodárskemu vývinu poznamenal:

„*Napätie medzi majetnými a chudobnými povedie k značnému nárastu násilia a terorizmu.*“¹⁷⁰

---

¹⁶⁶Hans-Peter Martin – Harald Schumann, Globalizačná pasca, s. 69.

¹⁶⁷Tamže, s. 64 ff.

¹⁶⁸Tamže, s. 128.

¹⁶⁹Tamže, s. 147.

Takisto zakladateľ *Svetového ekonomického fóra* v Davose vidí v globalizačných snahách „mene tekel.“ Povedal:

*„Ľudské náklady globalizácie dosahujú úroveň, ktorou sa celá sociálna skladba demokracie preskúša najneobvyklejším spôsobom. Šíriaca sa nálada bezmocnosti a strachu je predzvesťou náhleho a neovládateľného zvratu.“*¹⁷¹

K podobnému názoru došiel už v roku 1996 americký ekonóm *Ethan Epstein*, riaditeľ washingtonskej *Council of Foreign Relations*:

*„Svet sa neúprosne rúti do jedného z najtragickejších momentov, na ktorý sa budúci historici opýtajú otázkou: „Prečo sa včas niečo nepodniklo? Nespozorovali hospodárske a politické elity, k akým hlbokosiahlym zmenám viedla ekonomická a technická premena? A čo im prekážalo v podniknutí potrebných krokov, aby zabránili globálnej sociálnej kríze?“*¹⁷²

Tieto dramatické poznatky sú úplne legitímne, pretože sú potvrdené i pohľadom svetovej mocenskej elity do budúcnosti v San Franciscu, z roku 1995. K tomu pridávam nasledujúci komentár z „Globalizačnej pasce“:

*„Tri významné jesenné dni v San Franciscu, koncom septembra 1995: svetová mocenská elita, 500 vedúcich politikov, šéfov koncernov a vedcov, diskutovalo za zatvorenými dverami o 21. storočí. Odhad kormidelníkov sveta je katastrofálny: v budúcnosti bude potrebná len 1/5 všetkých pracovných síl. Prevládajúci zvyšok – 80 % - treba uspokojiť s tittytainment, mixu z entertainment a prsníkovej stravy (,tits‘) tých málo produktívnych.“*¹⁷³

Všetky doposiaľ uvedené konferencie a fóra obsahujú viacmenej jasné varovania zo **Zjav. 17-18**, v ktorých je predpovedaný koniec *Veľkého Babylonu* – svetového systému pozostávajúceho z *politiky, hospodárstva a náboženstva*. Pojem „*Babylon*“ pripomína *Bábel* s jeho

---

¹⁷⁰Tamže, s. 316.

¹⁷¹Tamže.

¹⁷²Tamže, s. 328.

¹⁷³„Globalizačná pasca“ - Rowohlt-Verlag - titulná strana.

legendárnou vežou a protibožskými plánmi svetovlády, ktoré sa vtedy v stavbe veže manifestovali (1. Mojžišova 11,19). Novodobú paralelu pripomína už vyššie spomenutý pyramidový symbol. Je to výraz humanistického svetového chrámu, ktorý sa má manifestovať v Novom svetovom poriadku pod vládou cudzieho agenta.

Konečný pád Veľkého Babylonu? Pokus o výklad

Keď sa 11. septembra 2001 ráno po 8.48 hod. zrútili pod lietadlami riadenými pilotmi kamikadze obidve veže SVETOVÉHO OBCHODNÉHO CENTRA vysoké 400 m, padol podľa môjho názoru symbolicky prvý kameň z *veže Bábela* alebo *mestských hradieb Veľkého Babylonu*. Zjavenie popisuje blížiaci sa pád *Babylonu*, nadchádzajúcu svetovú katastrofu nasledujúcimi slovami: „*Padol, padol veľký Babylon, stal sa príbytkom démonov*“ (Zjav. 18,2). A ďalej: „*Plakať a nariekať budú nad ním zemskí králi*“ (verš 9). „*A kupci zeme budú plakať a smútiť nad ním, že nikto nekúpi viac ich tovar, tovar zlata, striebra, drahokamov, perál ...*“ (verše 11 a 12). V tejto súvislosti Zjavenie hovorí aj o „*otrokoch a ľudských dušiach*“ (verš 13). Vo verši 17 sa hovorí: „*Že za hodinu spustlo toľké bohatstvo. Každý kormidelník, každý pobrežný plavec, námorníci a ktoríkoľvek pracujú na mori, zďaleka zastali ... a skríkli: Ktoré mesto bolo podobné tomuto veľkému mestu?*“

Babylon, veľké mesto, podľa mňa zastupuje globálny ekonomický systém, dnes reprezentovaný napríklad spomenutými 500 mužmi svetovej mocenskej elity, ktorí sa v *San Franciscu* radili o smerovaní 21. storočia. Týchto mužov možno označiť za *veľmožov zeme*, podobných *kráľom* (Zjav. 18,23). Sú to *muži - špičky hospodárstva a politiky, manažéri, šéfovia koncernov, investiční šéfovia, predsedovia obrovských bankových koncernov*, ktorí sa sporadicky stretávajú na porady.

Biblický symbolický pojem „*králi*“ bol na počudovanie, bezpochyby nevedomky, použitý v týždenníku DIE ZEIT pri summite G8 v júli 2001 v Janove v zmysle biblického výkladu. Komentátor popisuje, ako bol pre neprimeranú reakciu jedného talianskeho policajta zastrelený odporca

globalizácie. V tejto súvislosti, aj keď nevedomky, tituloval reportér *vládných šéfov G8* vzhľadom k ich postojom ako „*kráľov*.“ Napísal:

„*Vonku idú statoční proti múru, a odvážny mladík je zavraždený strážou kráľov.*“¹⁷⁴

Podľa tejto formulácie nie je chybné, ale biblicky úplne legitímne, vyložiť v podobnom zmysle aj iné, s tým súvisiace pojmy ako *Veľké mesto, lode, more, obchodný tovar, duše a otroci*. Tým sa vydávam – som si toho úplne vedomý – na obtiažny terén, ktorý vyžaduje veľa porozumenia na transponovanie apokalyptickej reči a symboliky do reči digitálnej. K tomu jeden praktický príklad:

V počítačovom svete sa hovorí o *surfovaní po Internete*. Výraz *surfovať* nesporne asocjuje „vodu“ alebo „more“. Preto by nám nemalo padnúť zaťažko, nechať po tomto virtuálnom mori plávať lode, ktoré svoj virtuálny lodný náklad vnášajú do prístavov. Kormidelníci a námorníci tohto virtuálneho sveta nestoja za kolesom alebo kormidlom, ale sedia za počítačmi a dirigujú „cenný náklad“, napríklad akcie, cenné papiere a iné vzácne transfery kliknutím myšou cez internetové more do „prístavov“, napríklad bánk a búrz. A obchodný tovar „*kupcov*“ nepozostáva už až tak z *purpuru, hodvábu, vzácného oleja* alebo *korenia* (Zjav. 18,12.13), ale skôr z **DAX-u, Dow Jones-a, EURO STOXX-u** alebo **NEMAX-u**.

Ako zaradíme *otrokov a ľudské duše* spomenuté v Zjav. 18,13? *Otroci a ľudské duše* zostanú tým, čo Zjavenie doslovne hovorí. Pri tomto aspekte sa končí symbolická reč a v práve spomenutej traumatickej správe konferencie pre založenie *svetového fóra samomenovaných svetových kormidelníkov* v San Franciscu sa ukazuje holá realita.

Náboženské kontúry Cudzieho agenta

Asi rok po náboženskom summite v Kapskom meste sa začiatkom septembra 2000 konalo v New Yorku doteraz najväčšie globálne zhromaždenie náboženských vodcov, „*Miléniový svetový mierový summit náboženských a*

---

¹⁷⁴DIE ZEIT – č. 31/26. júl 2001.

spirituálnych vodcov“.¹⁷⁵ Zúčastnilo sa ho vyše 800 duchovných a asi 1000 pozorovateľov. Podujatie bolo na počudovanie otvorené v priestoroch **Valného zhromaždenia OSN**. Toto miesto bolo príznačné pre cieľové zameranie. Pápež Pavol VI. tu v roku 1965 namieril svoj chválospev na OSN (viď hore). Na príprave podujatia sa oficiálne podieľala kancelária generálneho sekretára OSN. Na otázku, prečo sa náboženský summit koná pri OSN, generálny sekretár summitu *Bawa Jain* odpovedal:

„*Veľa konfliktov sa šíri v mene náboženstva, a my sa chceme teraz zasadiť práve za mier v mene náboženstva.*“

Nové na tejto udalosti je „potenciálne partnerstvo medzi náboženským a politickým vodcovstvom vzhľadom na otázky, ktoré sa týkajú bezpečnosti a blaha ľudského spoločenstva“.

Na záver bola podpísaná „*Mierová deklarácia*“, za účelom vytvorenia „poradného grémia náboženských a spirituálnych vodcov“, ktoré by malo byť nápomocné OSN.

Stretnutie bolo znepokojujúcim signálom pre biblicky veriacich kresťanov, pretože ukázalo, že je možné usporadúvať globálne zhromaždenia, ktoré sú uznávané ako reprezentácia náboženstiev. Prakticky z ničoho sa tu vytvorila ustanovizeň, ktorá si privlastnila plnú moc, ktorú jej masa veriacich nepriklepa.

Počas tohto globálneho náboženského summitu išlo vo veľkej miere o tému „*tolerancie*“, prednostnej maximy slobodomurárstva.

Hneď po skončení náboženského summitu sa v New Yorku začalo ročné zasadanie už spomenutého Svetového fóra Michaila Gorbatschowa. V jednom z interview, pripravenom počas tohto podujatia, sa Gorbatschow vyslovila za ďalšiu plynulú prácu na *Charte zeme*. Charta zeme je podobne ako Deklarácia ľudských práv OSN etická deklarácia, ktorá má viesť správanie sa národov k zachovaniu mieru a *rovnosti*. V roku 2002 mala byť podpísaná všetkými štátmi OSN.

Aj v tejto súvislosti sa dali bezpochyby jasne poznať kontúry cudzieho agenta a jeho snahy o jednotnú svetovú ríšu.

---

¹⁷⁵ Por. TOPIC 9/2000 (z neho aj nasledujúce citáty).

X. Čo môžu a čo by mali robiť veriaci?

Na konci nášho výkladu chceme povedať: v tejto knihe nešlo o odsúdenie osôb – to nám neprislúcha. Ak bolo niečo vypovedané o určitých osobách a ich správaní, potom môže a smie byť oboje posúdené len vo svetle Božieho slova.

Ťažiskom predloženej knihy bola integračná figúra slobodomurárstva, *cudzí agent*. Jeho cieľom bolo a je zničenie kresťanstva. Príslušné literárne pramene jasne zviditeľnili jeho úspešnosť. Evanjelikálne programy ukázali, že slobodomurárske maximy mohli naozaj vniknúť až do evanjelikálnej oblasti.

Pre veriaceho sa teraz vynára otázka: „*Čo musím urobiť a aké následky z toho pre mňa z tej alebo onej strany vyplývajú?*“

Božie slovo potvrdzuje v dostatočnej miere, že žijeme v konečnej fáze tohto svetového poriadku s antikresťanskou tendenciou. Preto sa aj v jeho Slove nájdú spôsoby správania, ktoré veriacim pomáhajú vytrvať v absolútnej vernosti a lojalite naproti nášmu PÁNOVI a Spasiteľovi Ježišovi Kristovi.

Porozumeli sme, že *cudzí agent* je v moci Božieho protivníka, „*kniežata tohto sveta*“ (2. Kor. 4,4). Preto sa veriaci musia od tohto sveta zla duševne a duchovne oddeliť. V 2. Kor. 6,14-18 Pavol pre Ježišových nasledovníkov píše: „*Neťahajte cudzie jarmo s neveriacimi ... Alebo aké je spoločenstvo svetla s tmou? Aké je spojenie medzi chrámom a modlami? ... Preto vyjdite spomedzi nich a oddel'te sa, hovorí PÁN.*“

Presne tú istú radu dáva *Heinrich Jochum* vo svojej knihe „*Ježišova cirkev – Aliancia - Ekuména.*“ Citát:

„*Oddelenie od sveta je vždy najprv a napokon oddelením jednotlivca. Každý jednotlivec zodpovedá sám za seba. Jednotlivec sa nemôže skryť v mase. Nemôže sa nijakým spôsobom ospravedlniť odvolaním sa na iných ... ani odvolaním sa na náboženský svet, v ktorom žije, na svoj zbor a svoju cirkev. Každý veriaci je volaný k oddeleniu sa od sveta. ... Ježišova cirkev, ktorá je oddelená od sveta, je vždy nanovo volaná, zachovať a nanovo uskutočňovať svoje oddelenie od sveta.*“

Nech náš PÁN Ježiš Kristus u čitateľa tejto knihy svojím Duchom spôsobí zmenu, ktorá prinesie česť Jeho menu. Všetci opravdiví veriaci môžu byť upokojení, lebo PÁN zasľúbil:

„Moje ovce počúvajú môj hlas, aj ja ich znám a nasledujú mňa. Ja im dávam večný život, a nezahynú naveky, a nikto mi ich nevytrhne z ruky“ (Ján 10,27-28).

A ešte:

„Keď sa toto začne diať, vzpriamte sa a pozdvihnite hlavy, pretože približuje sa vaše vykúpenie. ... Bdejte teda každého času a modlite sa, aby ste mohli ujsť všetkému, čo sa má stať, a postaviť sa pred Synom človeka“ (Lukáš 21,28.36).

* * *

Kto robí nepravosť, nech len robí nepravosť ešte; a kto špiní, nech špiní ešte; a spravodlivý nech činí spravodlivosť ešte, a svätý nech sa posväťí ešte.

A hľa, prídem skoro a moja odplata so mnou, aby som odplatil jednému každému podľa toho, aký bude jeho skutok. Ja som Alfa i Omega, počiatok i koniec, prvý i posledný.

Blahoslavení, ktorí (perú svoje rúcha a) činia jeho prikázania, aby mali právo k drevu života a aby vošli bránami do mesta. Zj 22, 11-14

A Duch a nevesta hovoria: Príď! A ten, kto počuje, nech povie: Príď! A kto žízni, nech príde, a kto chce, nech berie vodu života zadarmo. Zj 22,17

Ježiš Kristus: Áno, prídem skoro! Ameň. Áno, prídi, Pane Ježišu! Zj 22,20

***

Zoznam citovanej literatúry

1. Mary B. Martínez, Podmínovanie Katolíckej cirkvi, Durach 1992
2. Lady Queenborough, Occult Theocracy by Gordon Pr. New York, N. Y. - NISBN 0-8490-075-8
3. Biskup Dr. R. Graber, ATANÁZIUS a cirkev našej doby, Verlag Josef Kral, Abensberg
4. J. Rothkranz, Nadchádzajúca „Diktatúra humanity“, zv. 3, Anton Schmid-Verlag Durach, 1990
5. David A. Yallop, V mene Boha?, Droemersche Verlagsanstalt 1984
6. Martin Hohl-Wirz, Slobodomurárstvo. Korene, ciele, pozadie, Logos-Verlag, Lage 1999
7. G. M. Pachtler, Tichá vojna proti trónu a oltáru, J. Habel, Amberg 1876
8. Douglas Reed, Veľký plán anonymov, Thomas Verlag Zürich 1951
9. K. Rahner/H. Vorgrimmler, Malé koncilové kompendium, Herderbücherei 1968
10. J. Plondard d'Assac, Tajomstvo slobodomurárov, Kňazské bratstvo sv. Pia X., Stuttgart 1990
11. Xavier Rynne, Obnova cirkvi, cit. podľa Joh. Rothkranza, zv.3. Nadchádzajúca „Diktatúra humanity“, Verlag Pro Fide Catholica, Anton Schmid, Durach 1990
12. R. Franzke/L. Gassmann/S. Leuenberger, Ekuména náboženstiev a absolútnosť Ježiša Krista, Verlag für reformatorische Erneuerung, Wuppertal 2001
13. Prof. Erich Beyreuther – Cesta Evanjelickej aliancie v Nemecku, R. Brockhaus Verlag Wuppertal 1969
14. Heinrich Jochums, Ježišova cirkev – Aliancia – Ekuména, Verlag und Schriftenmission der Ev. Gesellsch. für Deutschland, Wuppertal
15. Dave Hunt, Okultná invázia, CLV, Bielefeld 1999
16. G. A. Pritchard, Willow Creek. Cirkev budúcnosti?, CLV, Bielefeld 1997
17. Michael de Semlyen, Všetky cesty vedú do Ríma, CLV, Bielefeld 1993
18. Rainer Wagner, Ježišova cirkev medzi trieštením a ekuménou, 2000 rokov cirkevných dejín z biblického

- pohl'adu, Verlag für reformatorische Erneuerung, Wuppertal 2002
19. Wolfgang Bühne, Proroci prichádzajú, CLV, Bielefeld 1994
  20. Dr. Lothar Gassmann, Pietizmus – kam?, Verlag für reformatorische Erneuerung, Wuppertal 2003
  21. Dave Hunt, Žena jazdiaca na šelme, CLV, Bielefeld 1995
  22. F. D. Haggard, The Clergy and the Craft, Missouri Lodge 1970
  23. Dr. James T. Shaw, Novo-evanjelíkáli, Biblia a cirkev – D 12
  24. Manfred Adler, Cirkev a lóža, Miriam-Verlag Jestetten 1981
  25. Hans-Peter Martin/Harald Schumann, Globalizačná pasca, Rowohlt Verlag 1998
  26. E. M. Slade, Mária. Neznáme stránky „Matky Božej“, Verlag für reformatorische Erneuerung, Wuppertal 2003
  27. Dr. Friedrich Wichtl, Svetové slobodomurárstvo – Svetová revolúcia – Svetová republika, J. F. Lehmanns Verlag, Mníchov 1943
  28. Dr. Heinrich Lachmann, Dejiny a zvyky slobodomurárskych vysokých stupňov a vysokostupňových systémov, Waisenhaus-Buchdruckerei, Braunschweig 1866
  29. Dvadsať rímskych prelátov o tmavých stránkach Vatikánu, OBŽALÚVAME, Aufbau-Verlag Berlín 1999
  30. Lennhoff a Posner, Medzinárodný slobodomurársky lexikón, Amalthea-Verlag, Viedeň – Mníchov 1932
  31. Dr. Lothar Gassmann, Globalizácia a Antikrist, Ježišova cirkev v 3. tisícročí, Verlag für reformatorische Erneuerung, Wuppertal 2000
  32. Dr. Lothar Gassmann, Budúcnosť. Znaky doby. Výzva bdieť, Verlag der Liebenzeller Mission, Bad Liebenzell 1999
  33. DIE CHRISTIVAL-ZEITUNG, marec 2002, Anmeldezeitung zum Christival-Kongreß Kassel im Oktober 2002
  34. Hans Hauzenberger, Jednota na evanjelickej základni. O bytí a podstate Evanjelickej aliancie, Brunnen-Verlag, Gießen 1986.

35. Prof. Johannes Dörmann, Teologická cesta Jána Pavla II. k Dňu svetových modlitieb náboženstiev v Assisi, 1. zväzok, Sitta Verlag Senden/Vestfálsko 1990
36. Klaus Steigleder, Opus Dei. Vnútorný náhľad, Wilhelm Heyne Verlag, Mníchov 1983
37. Erich Brüning/Harry Graf, Slobodomurárstvo – Vlk v ovčom rúchu. Podcenená subkultúra, Schwengeler-Verlag, Berneck 2001
38. Adolf Graul, Rocková, popová a technohudba a jej vplyv. Vedecká a biblická analýza, Verlag Mitternachtsruf, Pfäffikon 2003
39. Wolfgang Bühne, Proroci prichádzajú, Bielefeld 1995

Erich Brüning

Cudzí agent

Slobodomurárstvo, Vatikán
a evanjelikáli

Táto kniha vysvetľuje, prečo je dnes mnohé tak, ako je.

Pozerá za kulisy sveta a kresťanstva.

Odhaľuje vplyv slobodomurárstva na Vatikán
a evanjelikálov.

S mnohými príkladmi a dôkazmi, ktoré šokujú
a vyzývajú k diskusii.

Kto si prečíta túto knihu, uvidí veci v inom svetle!

ISBN nemeckého vydania 3-87857-326-x

Verlag für reformatorische Erneuerung
Wuppertal